

Održana središnja komemoracija u povodu 73. godišnjice bleiburške tragedije

Bleiburg je metafora mučenja, progona i pogibije silnog mnoštva naših sunarodnjaka. Zato se ovdje svake godine spominjemo u molitvama svih znanih i neznanih stradalnika koji su bez procesa i suda umirali po logorima i grobištima, istaknuo je predsjednik HBK nadbiskup Želimir Puljić u propovijedi

Prvi puta u povijesti Karmela BSI službu vrhovne poglavarice preuzela sestra iz Hrvatske

Za vrhovnu poglavaricu izabrana je s. Karla Marija od Križa, Magdalena Peranović

Proslavljen blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića diljem Crkve u Hrvata

Otvorena proslava obilježavanja 400. obljetnice nazočnosti franjevac-kapucina u Zagrebu

Zavjetna svetkovina sv. Prošpera

Kad se u potpunosti živi za Krista, onda se ne može ne vidjeti brata čovjeka koji je u potrebi, ne može se ne suosjećati s boli i gubitkom drugoga, ne može se ne dijeliti radosti i nade, žalosti i tjeskobe svoga brate i sestre, s kojima živim, svoje župne zajednice, svoje biskupije, Crkve, svoga naroda, poručio hvarski biskup

Domovinske vijesti

Održan okrugli stol „Crkva u hrvatskim medijima: sugovornik ili...”

Proslavljena svetkovina Majke Božje Trsatske

Proslavljen Dan KBF-a Sveučilišta u Splitu

Blagdan Gospe Loretske u Arbanasima

Gospa od Loreta proslavljena u Primoštenu

Zavjetna svetkovina sv. Prošpera

Nadbiskup Barišić u razgovoru za Slobodnu Dalmaciju o pedofiliji i drugim aktualnostima

Hvarski biskup pohodio župu Duha Svetoga u Vrbanju

Blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zadru

70. obljetnica mature

Sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije

Crkva u Hrvata

Sjećanje na stradanje vlč. Filipa i s. Cecilije

Zaključen mariološko-marijanski kongres „Gospina Bosna – pod okriljem 'Rajske Djeve'”

Hodočašće Hrvata iz Zapadne Europe u Lurd

Inozemne vijesti

Poruka pape Franje povodom 60. međunarodnog vojnog hodočašća u Lurd

Sicilijanski biskupi mafijašima: „Obratite se!”

Mons. mr. sc. Matija Matičić kod pape emeritusa Benedikta XVI.

Papa uputio poruku talijanskim dnevnim novinama

Prilog dokumenti

Trebamo biti ljudi Uzašašća

Domovinske vijesti

Filmašice Učeničkog doma Paola Di Rosa osvojile prvo mjesto na državnoj Domijadi

Rovinj, 6.5.2018. (IKA) - Filmašice Učeničkog doma Paola Di Rosa iz Dubrovnika pod vodstvom s. Ružice Dodig, osvojile su prvo mjesto na 43. državnoj Domijadi koja se od 4. do 6. svibnja održala u Rovinju filmskim uratkom "Miris glazbe".

Na državnu domijadu Učenički dom Paola Di Rosa plasirao se u tri kategorije, osvojivši prvo mjesto na regionalnom natjecanju domova regije Južna Hrvatska u kategorijama glazbenog i filmskog izraza, te sportskom dijelu u odbojci.

Osvrt na film sazeo je filmski kritičar i član žirija, Boško Picula sljedećim riječima: "Kratka komedija o mladoj čelistici kojoj 'ništa ne može pokvariti dan', odnosno nastup na glazbenom natjecanju Miris glazbe ipak će doživjeti štošta nepredviđeno... U nekoliko minuta nerijetko je teže sročiti i – realizirati filmsku priču negoli u dugometražnom trajanju. Osobito ako se minuciozno balansira između komedije situacije i drame o sazrijevanju. Upravo je to uspjelo za rukom i – kamerama mladim filmašicama iz dubrovačkog Učeničkog doma Paola di Rosa. One i zaokruženim scenarijem, i redateljskim postupcima, i znalackom uporabom filmskih izražajnih sredstava od kostimografije i scenografije do snimateljskog rada i glazbene kulise, pokazuju kako se film promišlja te kako se u filmskom stvaralaštvu uživa. Mladenački razigrano i filmski iznimno pismeno. Pohvale zaslužuje cijela ekipa s pojedinačnim doprinosima te mentorski rad".

Temeljna pedagoška svrha ovog natjecanja je podupirati druženje i javnu prezentaciju rezultata rada i vrednovanje dostignuća učenika i djelatnika učeničkih domova Republike Hrvatske u kulturi i sportu.

Blagdan Majke Milosti kod varaždinskih uršulinki

Biskup Mrzljak govorio o važnosti molitve i pročitao pismo bl. Stepinca iz uništva uršulinkama

Varaždin, 8.5.2018. (IKA) - Na blagdan Blažene Djevice Marije Posrednice svih milosti, koji se osobito svečano slavi u uršulinskoj crkvi Rođenja Isusova u Varaždinu, u utorak 8. svibnja, varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je euharistijsko slavlje. Uz biskupa Mrzljaka, između ostalih, suslavio je i preč. Franjo Bišćup, duhovnik sestara uršulinki. Zatim, preč. Stjepan Najman, dekan istočnoveraždinskog dekanata, kao i gvardijani franjevačkih samostana u Varaždinu fra Ivan Miklenić, ofm i fra Mijo Šarčević, ofmCap.

Bila je to prigoda kada su djeca prvih razreda Katoličke škole "Sv. Uršula" svojim majkama uputili čestitku povodom Majčinog dana.

U homiliji biskup Mrzljak je najprije na, djeci razumljiv način, pokušao približiti osobu Blažene Djevice Marije te naglasiti važnost molitve Mariji koja za nas posreduje kod svoga sina Isusa. No ona je i naša zajednička majka. Rekao je nadalje biskup i kako u ovovm vazmenom vremenu liturgijske godine u kojem se nalazimo, kroz Božju riječ koju Crkva pred nas stavlja u liturgiji, razmišljamo o tome kako se rodila prva zajednica vjernika koju nazivamo Crkva. Možemo primijetiti da je nastala u zajedničkoj molitvi, u zajedništvu u kojem je bila prisutna i sama Djevica Marija, rekao je varaždinski biskup i istaknuo koliko je važno da se vjernička zajednica okuplja na molitvu.

Podsjećajući kako je istoga dana u Krašiću sudjelovao na

proslavi 120. obljetnice rođenja blaženoga kardinala Stepinca te za tu prigodu iščitavao njegova pisma iz sužanjstva, naišao je i na pismo koje je Stepinac napisao i poslao sestrama uršulinkama u Varaždin. Biskup ga je pročitao u cijelosti, a u pismu između ostaloga stoji Stepinčeva zahvala sestrama za molitve prikazane za njega kao i poticaj sestrama da mole za progonitelje Crkve.

"Kako bih inače mogao izdržati ovu sotonsku mržnju, kojom me već više od 10 godina progone neprijatelji Crkve Božje? Njihov se bijes nije ni najmanje stišao do sada i mogao bi se čak pojačati, ali ne zaboravimo ni mi da je uskrsnuće Gospodnje polog njegovih golemih muka. Da uskrsne čovječanstvo i naš narod iz groba grijeha potrebne su žrtve i patnje. No kako je rekao blagousnuli papa pio XI jednom zgodom: budimo sretni što živimo u ovakvim vremenima kada se može barem nešto doprinijeti za proslavu Krista Gospodina posebnim patnjama i borbama... Čuo sam da ste i vi dosta prepatile. Što bih vam drugo rekao nego ono što je sam Gospodin Isus rekao apostolima Radujte se i veselite se jer je plača vaša velika na nebu... Ustrajte i dalje u molitvi. Ne sumnjam da će iz ovih patnja niknuti novi rod za slavu božju a vjerujem da će i vaš starodrevni uršulinski red imati obilnije polje rada u našoj dragoj domovini više nego ikada do sada", stoji između ostalog u Stepinčevu pismu varaždinskim uršulinkama koje je biskup pročitao.

Biskup Mrzljak primijetio je i kako je, u vrijeme kad su škole bile zabranjene, Stepinac, baš kao prorok, znao da će se Ime Isusovo proslaviti preko škola sestara uršulinki i reda koji će procvasti.

- Vjerujemo i nadamo se da će se i to dogoditi i zato mi je drago da ovo pismo na ovaj Marijin blagdan mogu ovdje pročitati i naglasiti kako je blaženi Alojzije vjerovao u moć ustrajne molitve, ali i trpljenja i patnje, i zato trebamo svi zajedno ustrajati u molitvi, i ustrajati moliti Marijin zagovor da nam pomogne, i u školi koju su sestre započele i nadamo se da će i dalje škola napredovati. Ali isto tako da će biti i onih djevojaka koje će se odlučiti da bi postale redovnice, rekao bih i učiteljice i odgojiteljice mnoge djece. Neka nam svima pomogne zagovor bl. Alojzija i Blažene Djevice Marije – zaključio je biskup Mrzljak.

Predavanje dr. Strujića „Obitelj pred suvremenim medijima – izazovi, poteškoće i nove mogućnosti"

Otvorena izložba fotografija „Božji tragovi" don Marina Barišića

Dubrovnik, 8.5.2018. (IKA) - Ususret 52. svjetskom danu sredstava društvene komunikacije i Majčinom danu u utorak 8. svibnja u dvorani sv. Ivana Pavla II. u Dubrovniku dr. don Jure Strujić s KBF-a u Splitu održao je predavanje „Obitelj pred suvremenim medijima – izazovi, poteškoće i nove mogućnosti", a prije toga u predvorju dvorane otvorena je izložba fotografija „Božji tragovi", autora don Marina Barišića splitskog svećenika i župnika u župi Presvetog Srca Isusova u Vinišćima kod Trogira.

Trideset fotografija izlazaka i zalazaka sunca koje su posjetitelji mogli vidjeti nastalo je za vrijeme dok je župnik Barišić boravio na moru u lovu na lignje na području od Brela do Vinišća. Autor je u prigodnom govoru istaknuo: „Nebo je nevidljivo platno na kojem Božja ruka neprestano slika nove oblike. Božje tragove, mi ljudi svakodneвно možemo gledati te ih na taj način i prepoznati. Kako kaže jedna stara priča Bog kada je u osmi dan nešto rekao nebu,

nebo se tada zarumenilo i od tada su nastali vidljivi tragovi odnosno zalasci sunca. Odlazeći na more uočavao sam te Božje tragove, tu ljepotu, te zalaske sunca, kao divne Božje poljupce gdje nam Bog dariva sebe prilikom počinaka sunca". Svima je poželio da budu zrake Božjeg svjetla i vidljivi tragovi Božje prisutnosti te da „budemo sunce jednim drugima".

Na otvorenju izložbe nastupio je katedralni zbor mladih pod vodstvom Željane Lučić, a prigodne riječi dobrodošlice svećenicima je uputila inicijatorica ovog dolaska profesorica Silvija Batoš. U pozadini izložbe prikazan je film „Božji tragovi" kojeg je napravila, prema ideji autora izložbe i prijatelja, studentica ekonomije Matea Vukić.

Nakon izložbe uslijedilo je predavanje dr. Strujića koji je naglasio kako novi mediji imaju ogromnu snagu i moć te da upravo zato mogu biti u službi i rastu obiteljskog života. Napomenuo je kako je čovjek je stvoren kao biće komunikacije te da je komunikacija bitna odrednica svakoga pojedinca.

Ustvrdio je kako su mediji postali svakodnevnicima te kako su se impregnirali u sve pore ljudskog i obiteljskog života. Profesor Strujić rekao je također kako mediji imaju poseban utjecaj na mlade i djecu, utječu na formiranje njihovih stavova, moral, zabavu, druženje, zapravo sve segmente života.

„Upravo zbog toga što su djeca i mladi neizgrađeni i što tek formiraju svoje stavove, mediji imaju i svoju privlačnost. Mediji su sposobni stvoriti zvijezdu od potpunih anonimaca ili svojoj snagom mogu uništiti živote mnogih poznatih. Svjesni smo koliko upravo ta snaga medija može napraviti dobra ako je pravilno usmjerimo, ali jednako tako može napraviti nepopravljive štete", rekao je dr. Strujić.

Predavač Strujić govorio je i o razlici između takozvanih starih i novih medija s naglaskom na jednosmjerni proces slanja poruke putem starih medija i interakciju novih medija. „Poruka je do nas dopirala. Htjeli to priznati ili ne, ona je utjecala na nas, mijenjala naše stavove. Novi mediji unose veliku promjenu koja se zove interakcija. Dolazi do jednog procesa koji je sada izmjeničan. Mi sudjelujemo sami u medijskom procesu. Medijski proces nije onaj koji nas ostavlja pasivnima jer mi imamo pravo reagirati, imamo pravo sudjelovati u procesu koji je brz i dinamičan. Novi mediji donose interaktivnost kao svoju bitnu karakteristiku. Brzina, jednostavnost korištenja, nisu skupi neke su od karakteristika kojima su se novi mediji približili se obitelji i svim generacijama. Zapravo stvara se nova generacija digitalnog doba", rekao je.

Naglasio je kako dolazi do paradoksalne situacija, posebice u obiteljima, kada stariji odnosno "digitalne pridošlice" koji nisu toliko spretni u korištenju tehnologije i novih medija pitaju mlađe "digitalne domorođce", odnosno svoju djecu da im pomognu u snalaženju, čime automatski dolazi do gubitka svojevrsnog autoriteta kojeg bi stariji trebali imati.

Na predavanju dr. Strujić je objasnio kako su mediji na tragu onoga postmodernističkog postulata da sve treba relativizirati, kazavši kako su čvrsti principi društva poput etike, morala, istinitosti relativizirani i poljuljani te da više nisu jaki, a mediji su u tome jako sudjelovali i dalje sudjeluju.

Novi mediji i njihovo intenzivno korištenje dovodi do brojnih opasnosti poput digitalne ovisnosti, stvaranja novih oblika nasilja, otuđenosti od drugih ljudi. „Nekontrolirani dug boravak u digitalnom svijetu stvara ovisnost a ima tipične karakteristike kao i kod drugih ovisnosti. Računalne igre do te mjere mogu uzeti kompletnu pažnju djece da mi nemamo načina da to prekinemo. Pokušajmo mlađim u svojoj obitelji uskratiti pristup internetu, sigurno će biti

zanimljive reakcije", kazao je predavač.

„Napadi na druge ljude, krađa identiteta, praćenje, različiti oblici pritiska, nadgledanje, vrebanje, javno optuživanje samo su neki od oblika nasilja. Motivi su različiti. Kod djece može biti samo zabava, nekad je u pitanju osveta, a koji put može biti i zbog toga jer se korisnicima pruža anonimnost. Nasilje iz običnog uličnog svijeta preseljava se u digitalni svijet. Velika opasnost su internetski predatori koji žele zavesti djecu i mlade, predstavljajući se na krive načine, pričaju im priču koju oni žele čuti. U svemu tome se iskorištava dječja naivnost i ranjivost. Dijete koje je povrijeđeno u obitelji vrlo će rado pronaći prijateljstva s nepoznatim osobama na internetu računajući da će mu ta osoba biti prijatelj i da će ga razumjeti a posljedice znaju biti strašne", rekao je.

Pojava otuđenosti od drugih može posebice biti izražena među mladima. „Novi mediji nas nisu zbližili nego su nas udaljili, živimo u više ekranskom društvu. Buljimo u ekrane ali ne vidimo tuđe oči, osobu pored sebe. Zaboravili smo se družiti, razgovarati jedni s drugim, a bestjelesnost koja se događa u digitalnom svijetu nešto je što jako šteti zdravoj komunikaciji", istaknuo je.

Spomenute su i druge opasnosti koje mogu donijeti novi mediji poput stvaranja novih oblika autizma ali i eskapizma koje dovodi do bježanja od svoje okoline u virtualni svijet. Također gubitak privatnosti jedna je od posljedica digitalnog društva.

Predavač je naglasio kako novi mediji ne donose samo probleme i opasnosti nego imaju i mnoge dobre strane.

Istaknuo je kako je važan medijski odgoj, posebice među mladima i djecom. „To se postiže razgovorom, govoreći o tamnim stranama virtualnog svijeta. Potrebno je vratiti dijete igri, prirodi, druženjima. Zabrana korištenja interneta i društvenih mreža sama po sebi nije rješenje. Preporuka za starije je svakako uzeti jedan dan u tjednu bez interneta ili Facebooka. Potrebno je razvijati kulturu ne-tehnike. Tehnika bi trebala biti u službi čovjeka. Kada ona preuzima primat u odgojnom ili bilo kakvom drugom obliku onda nas treba pomalo uhvatit panika i trebamo o tome razmišljati. Važno je djeci govoriti o suodgovornosti i povezanosti unutar digitalnog prostora. Dio odgojnog procesa roditelja prema djeci je naučiti kako treba poštovati i uvažavati druge osobe s kojima se komunicira u digitalnom svijetu", istaknuo je.

Otvorenje izložbe i predavanje vodila je i moderirala Angelina Tadić, voditeljica Ureda za medije Dubrovačke biskupije.

'Stepinčeva aleja' u Muzeju bl. Alojzija Stepinca

Biskup Šaško otvorio izložbu kiparice Pavice Pirc

Zagreb, 9.5.2018. (IKA) - „Najsvjetliji lik Crkve Božje u Hrvata" naziv je izložbe radova akademske kiparice Pavice Pirc, priređene u Muzeju bl. Alojzija Stepinca u Zagrebu prigodom 120. obljetnice rođenja Alojzija Viktora Stepinca i 20. obljetnice njegove beatifikacije, koju je u srijedu 9. svibnja otvorio i prigodnom se riječju obratio nazočnima zagrebački pomoćni biskup mons. Ivan Šaško, u nazočnosti bjelovarsko-križevačkoga biskupa mons. Vjekoslava Huzjaka, moderatora Nadbiskupskog duhovnog stola preč. Tomislava Subotičanca, tajnika Druge Sinode Zagrebačke nadbiskupije doc. dr. sc. Denisa Barića te drugih uzvanika i štovatelja bl. Stepinca.

„Znamo da svaki umjetnik u svoje umjetničko djelo ugrađuje sebe, sebe izražava i konačno sebe izlaže, bez obzira pod kojim se naslovom i tematskim odrednicama našla neka izložba. Zato od srca zahvaljujem gospođi Pavici Pirc što je izlažući ova svoja djela koja pred nas stavljaju lik blaženoga

Alojzija Stepinca, ujedno stavila i dio sebe", rekao je mons. Šaško, navevši da je „malo umjetnika koji su u toliko inačica kiparskim i slikarskim umijećem zahvatili, dopustili da izroni lik blaženoga Alojzija".

„Gospođa Pirc potvrđuje istinu da – kada se nekoga voli – želi ga se poznavati do te mjere da ga misao, riječ, osjećaj uvijek može predstaviti, a da ujedno ponizno osjeća da ga ne poznaje dovoljno. To je osobito vidljivo kada je u središtu lice na kojemu se iščitavaju emocije, susreti, nutarnje težnje i odnos prema drugima. Lice voljene osobe je posebno važno; njega želimo imati pokraj sebe i ne zaboraviti ga. Zato ga u svome duhu slikamo, oblikujemo, ispitujuemo svoje sjećanje i otkrivamo neke nove crte istoga lica", podsjetio je mons. Šaško, nadodavši da je pred nazočnim sudionicima svečanosti otvorenja izložbe „lik blaženoga Alojzija, drage osobe koja odražava lice Božje blizine, sigurnosti, utjehe, trpljenja i nade".

Osvrnuvši se na činjenicu da je izložba stavljena prilično hrabro u specifičan maleni prostor ulazne prostorije u Muzej bl. Alojzija Stepinca, mons. Šaško je pojasnio da to „hrabro" ističe iz razloga „jer je to predprostor škrinje koja čuva spomen sastavljen od predmeta s kojima je blaženi Alojzije bio u tjelesnome dodiru".

„Sam postav je jednostavan niz koji je u meni pobudio sliku hoda izabranoga naroda kroz Crveno more, s rečenicom da njima vode stajahu kao bedem, kao zid zdesna i slijeva (usp. Izl 14,22.29). Osjećamo istinitost te slike, kada razmišljamo o onome što je učinio, što je značio i što znači blaženi Alojzije za našu Crkvu, narod i domovinu. Ostao je kao bedem upućujući naš na ljepotu i vrijednost Kristova križa", rekao je mons. Šaško, nadodavši da prolazeći tim predvorjem može se postaviti pitanje „s kojim raspoloženjem, pitanjima; s kojim ključevima čitanja ulazimo ususret životu blaženoga Alojzija" te da „jednako tako, kada odavde izlazimo možemo se pitati kakav je moj lik Blaženika; što Gospodin meni povjerava što činim u sličnim kušnjama pred kojima se on našao".

„Ova malena 'Stepinčeva aleja' sugerira i smjerokaz. On koga je sveti Ivan Pavao II. prije dvadeset godina nazvao kompasom, sebe stavlja u stranu, da bi očitovao Gospodina. U njemu, kao kompasu, vidimo da je igla kompasa Kristov križ", kazao je mons. Šaško nadodavši da se raduje što će tim prolazom idućih mjesec dana prolaziti i mladi i djeca i zagledati se u djela umjetnice koja je posvetila i vrijeme i molitvu i vještinu, onomu koji svjedoči vječnost, posreduje uslišanja i budi nadahnuća.

„Važno je to osjetiti danas, kada vidimo da kola novih faraona ne sustaju, da se pojačava buka njihovih kotača; da se i najveće hrvatske dragocjenosti lako obescijene, da se vrijednote zamagljuju, savjesti guše, žrtve ponižavaju", rekao je mons. Šaško zahvalivši kiparici Pirc na daru te „naizgled malene aleje, ali dovoljno snažne da osvježi i vrati radost Gospodinova lica u naše živote".

Istaknuo je također da je upravo lik blaženoga Stepinca koji je izradila kiparica Pirc prisutan u raznim krajevima svijeta, pojasnivši da ga zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, običava darovati kardinalima i biskupima koji u određenoj prigodi predvode neko slavlje u Zagrebu te da blaženi Alojzije ostaje prepoznatljivim i vrijednim suputnikom, što je znakovito i na dan otvorenja izložbe koji nosi ime i Dan Europe.

Sve nazočne na početku svečanosti pozdravio je direktor Muzeja mons. Nedjeljko Pintarić, istaknuvši da je kiparica Pirc nadahnuće za svoj osobni i umjetnički odnos prema bl. Alojziju Stepincu našla u riječima sv. Ivana Pavla II. koji je u Mariji Bistrici, 3. listopada 1998. godine, izrekao poznatu rečenicu: „Svojim ljudskim i duhovnim životnim putem

blaženi Alojzije Stepinac svojem narodu pruža svojevrsni kompas da bi se znao orijentirati". Upravo je ta 1998. godina beatifikacije bila poticaj da je kiparica Pirc započela kontinuirano stvarati djela nadahnutu bl. Stepincem te je na svom životnom put između rodnoga Siska, Zagreba gdje je studirala te gdje uz Dubrovnik i danas živi, započela stvarati i „Stepinčev put" od kojeg je za izložbu izabrano 14 radova, najvećim dijelom izrađenih u gipsu.

Podsjetivši da je to njezin doprinos prepoznavanja Stepinca kao kompasa njezina života, mons. Pintarić je istaknuo da kiparica pronalazi nadahnuće u svetopisamskim temama, križnim putevima te putu svjetla, čije je ilustracije izradila 2004. godine, likovno opremivši knjižicu s tada novom pobožnošću na hrvatskom jeziku čija je razmatranja uskrasnih i poslijeuskrasnih događaja napisao mons. Šaško, kao i radovima koji rese brojne sakralne prostore diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Čestitavši kiparici Pirc na ostvarenim radovima i zaželjevši joj još mnogo ostvarenih radova nadahnutim ljubavlju prema Bogu, bl. Stepincu i čovjeku, mons. Pintarić je zahvalio za suradnju i pomoć Muzeju Mimara, Muzeju za umjetnost i obrt, likovnom kritičaru Milanu Bešliću za tekst u katalogu izložbe pod naslovom „Alojzije Stepinac – velika stvaralačka tema u likovnom mediju" te gosp. Ernestu Aupiću na pomoći kod postavljanja izložbe.

Izložba će se moći pogledati do 9. lipnja u radno vrijeme Muzeja – od utorka do petka od 8 do 17 sati te subotom od 9 do 13 sati.

Održan okrugli stol „Crkva u hrvatskim medijima: sugovornik ili..."

Na Hrvatskome katoličkom sveučilištu u povodu Svjetskoga dana sredstava društvenih komunikacija

Zagreb, 9.5.2018. (IKA) – U povodu Svjetskoga dana sredstava društvenih komunikacija u organizaciji Odjela za komunikologiju HKS-a i Odbora za sredstva društvenih komunikacija Hrvatske biskupske konferencije (HBK) na Hrvatskom katoličkom sveučilištu održan je u srijedu 9. svibnja 2018. okrugli stol „Crkva u hrvatskim medijima: sugovornik ili..."

Sudjelovali su sisački biskup mons. dr. sc. Vlado Košić, dubrovački biskup mons. Mate Uzinić, novinar i kolumnist Večernjega lista Darko Pavičić te v. d. urednice HRT-Radija Sljeme dr. sc. Tanja Baran. Okrugli je stol moderirao dr. sc. Anto Mikić s Odjela za komunikologiju HKS-a.

Svrha skupa bila je pronaći pojam nedorečenoga naziva okrugloga stola promatrajući odnos Crkve i medija, te prikazati različite aspekte poimanja toga odnosa u hrvatskome medijskom prostoru.

Prisutnima su se, u ime organizatora, obratili predsjednik Odbora HBK-a za sredstva društvenih komunikacija, nadbiskup i metropolit riječki mons. dr. Ivan Devčić te prorektor za znanost HKS-a prof. dr. sc. Hrvoje Štefančić. Nadbiskup Devčić je rekao kako vjeruje da će taj skup pomoći u razumijevanju pozicije Crkve u hrvatskome medijskom prostoru te otkriti kakav je odnos Crkve i suvremenih medija. Prorektor Štefančić je pozdravio okupljene u ime rektora HKS-a prof. dr. sc. Željka Tanjića te naglasio kako sredstva društvenih komunikacija prožimaju naše živote na svim razinama te u skladu s time postavio pitanje pospješuju li mediji komunikaciju ili je izobličuju.

Biskup Košić se dotaknuo poruke pape Franje povodom Svjetskoga dana sredstava društvenih komunikacija koja je ove godine usredotočena na lažne vijesti, te je na temelju konkretnih primjera iz hrvatskoga medijskog prostora i vlastitoga iskustva s medijima objasnio na koje načine lažne

vijesti iskrivljuju sliku Crkve. Naglasio je i kako su mediji sredstva evangelizacije pa iz toga razloga Crkva intenzivno osniva svoje medije. „Očito vjernici osjećaju kako u suvremenom društvu trebaju i sami preuzeti odgovornosti da na tom areopagu – forumu javnosti – zauzmu svoje mjesto jer tako mogu doprijeti do svojih članova, ali i drugih ljudi kojima žele donijeti Radosnu vijest“, rekao je sisački biskup. Mons. Uzinić naglasio je kako je prvotna želja Crkve u odnosu s medijima da ih „upotrijebi“ za svoje poslanje, a to je navještaj Evanđelja. Dotaknuo se i izvještavanja o redovitim okolnostima Crkve u katoličkim medijima. „Crkva u tim redovitim situacijama prije svega koristi svoje vlastite medije da bi prenijela informacije o svom djelovanju, ali želi i nastoji – ne znam koliko u tome uspijeva – formirati, a ne samo informirati vjernike i vjerujem da, kroz svoje medije, to u velikoj mjeri i uspijeva.“ Govorio je i o pitanju komunikacije Crkve u kriznim situacijama koja je u današnje vrijeme jedan od značajnih izazova s kojima se Crkva treba suočiti.

Dr. sc. Tanja Baran se, kao dugogodišnja zaposlenica Hrvatske radiotelevizije, osvrnula na raznoliku ponudu religijskih sadržaja HRT-a te je naglasila kako ponuda takvih sadržaja ovisi o upravama, uređivačkim politikama, ali i o samim novinarima. Naglasila je važnost sporazuma o međusobnim odnosima između HBK-a i HRT-a koji se temelji na ugovoru između Hrvatske i Svete Stolice, a glavni mu je cilj regulacija odnosa HRT-a i HBK-a u pogledu proizvodnje vjerskoga programa koji se tiče Katoličke Crkve u Hrvatskoj.

Darko Pavičić, kao novinar s tridesetogodišnjim iskustvom u izvještavanju o Crkvi, govorio je o svome novinarskom putu, naglasivši kako je izvještavanje o Crkvi danas često rad u teškim uvjetima upravo zbog medijske percepcije o Crkvi. Nadovezao se i na biskupa Uzinića te je komentirao problem komunikacije Crkve u kriznim situacijama. Naglasio je pritom kako bi Crkva trebala više izlaziti ususret medijima i davati im informacije, kako u onim redovitim vremenima, tako i u onim kriznim.

Moderator dr. sc. Mikić predstavio je nakon uvodnih izlaganja rad studentica s Odjela za komunikologiju Veronike Novoselac i Hane Kilijan o prikazu došašća i Božića u hrvatskim tiskovinama te je prikazao neke od zaključaka istraživanja vezanih uz položaj Katoličke Crkve u hrvatskim medijima, čime je potkrijepio neke od ranije izrečenih tvrdnji.

Nakon izlaganja uslijedila je rasprava u kojoj je publika imala priliku postaviti pitanja i komentirati temu.

Proslavljena svetkovina Majke Božje Trsatske

Rijeka, 10.5.2018. (IKA) - Svečanom procesijom sa čudotvornom slikom Majke Milosti i misnim slavljem u perivoju Trsatskog svetišta u četvrtak 10. svibnja proslavljena je svetkovina Majke Božje Trsatske, čuvarice grada Rijeke. Misu je predslavio riječki nadbiskup i metropolit mons. dr. Ivan Devčić u zajedništvu s provincijalom Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Ilijom Vrdoljakom, gvardijanom franjevačkog samostana na Trsatu i čuvarom Trsatskog svetišta fra Bernardom Barbarićem te mnogobrojnim svećenicima i franjevcima. Liturgijsko pjevanje animirao je združeni zbor svetišta Majke Božje Trsatske i crkve Svete Mati Slobode iz Zagreba. Uz mnogobrojne vjernike, na misi je bio nazočan gradonačelnik grada Rijeke Vojko Obersnel.

Pozdravnu riječ uputio je gvardijan potaknuvši vjernike na zahvalu Bogu za dar milosti, utjehu i zaštitu. Nadbiskupu, braći franjevcima i ostalim svećenicima zahvalio je na

sudjelovanju, a riječi zahvale uputio je i gradonačelniku te brojnim hodočasniciima koji su od ranoga jutra hodočastili Majci Božjoj Trsatskoj i pred čiji lik su dolazili sa svojim molitvama, zahvalama i prošnjama.

U poticajnoj propovijedi nadbiskup je na početku objasnio kako se svetkovinom Majke Božje Trsatske slavi čudesan dolazak kućice Svete obitelji Isusa, Marije i Josipa iz Nazareta na Trsat. Svetu su kućicu, prema drevnoj predaji, tamo donijeli anđeli 10. svibnja 1291., a zatim su je 10. prosinca 1294. odnijeli u blizinu Ancone, gdje se danas nalazi čuveno loretsko svetište Majke Božje, rekao je nadbiskup.

"Nazaret ima u povijesti našega spasenja slično mjesto kao Betlehem i Jeruzalem. Ali, za razliku od Betlehema i Jeruzalema, Nazaret u Isusovo vrijeme nije bio na osobitu glasu. To potvrđuje i reakcija budućeg Isusova učenika Natanaela na riječi prijatelja Filipa: „Našli smo onoga o kome je pisao Mojsije u Zakonu i Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta. Reče mu Natanael: 'Iz Nazareta da može biti što dobro?' Kaže mu Filip: 'Dođi i vidi.' (Iv 1, 45-46). No što je u očima svijeta beznačajno, ne mora biti i u Božjim očima. U tom smislu Bog kao da se ravnao u izboru mjesta gdje će se začeti i odrasti njegov Jedinorođenac istim kriterijima po kojima izabire i ljude za svoju službu."

Božji Sin začet je po Duhu Svetom u neuglednom Nazaretu, rođen izvan grada Betlehema u pastirskome skloništu i umro razapet na križu između dvaju razbojnika izvan grada Jeruzalema. Očito je Bog time želio dokazati ono što je objavio po proroku Izaiji: „Misli vaše nisu moje misli, i puti moji nisu vaši puti /.../. Visoko je iznad zemlje nebo, tako su puti moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli" (Iz 55, 8-9). To nas ne oslobađa od trajnog nastojanja oko usklađivanja svojih putova i svojega shvaćanja s Božjim putovima i njegovim shvaćanjima čovjeka, njegove slobode i poziva, rekao je mons. dr. Devčić.

Propovjednik je u nastavku istaknuo da u Isusu, Mariji i Josipu, tj. članovima Svete nazaretske obitelji, imamo učitelje i pomoćnike u nastojanju da naše misli i naši putovi budu usklađeni s Božjim mislima i putovima. Oni su nam, svako pojedinačno i svi troje zajedno, učitelji i uzori u tome kako svoju volju suobličiti Božjoj volji i ujediti je s njome. U tom se smislu njihova kuća u Nazaretu ne naziva bez razloga „Nazaretskom školom“, koja je doista posebna kako zbog učitelja koji u njoj poučavaju tako i zbog spoznaja i znanja što ih oni koji je pohađaju od njih primaju. Predmet je tih spoznaja i toga znanja prenošenje načina kako upoznati volju Božju u svom životu i kako je prihvatiti tako da naša volja i Božja postanu jedna volja, kao što je to bio slučaj kod svakog od njih, objasnio je propovjednik.

Na kraju je podsjetio da mašta ima neprocjenjivu ulogu u ljudskom životu. Ta uloga može biti dobra i loša, ovisno o tome o čemu maštamo, odnosno na što nas naša mašta potiče. Bez mašte ne bi bilo ni napretka u znanosti, ni umjetničkog stvaralaštva, kao ni tolikih dobrih djela. Neka i nas naša mašta neprestano potiče na zanimanje za Svetu obitelj Isusa, Marije i Josipa, za njihov život i rad u Nazaretu i drugim svetim mjestima, kako bismo na taj način otkrili ono što je u njihovu životu i za nas važno i aktualno te da se onda svim srcem, umom i voljom trudimo to nasljedovati. Neka u tom smislu sveta nazaretska kućica i njezini stanovnici tako razbude našu maštu da nas ona neprestano potiče na sve dublje upoznavanje njihova života, a sve to s ciljem da u svjetlu njihova primjera i uz njihovu pomoć i mi postignemo konačan cilj svoga života, a cilj je vječni život u Bogu, zaključio je mons. dr. Devčić.

Na kraju mise nadbiskup je zahvalio ocima franjevcima na stoljetnoj brizi za Trsatsko svetište koje privlači potrebite

duhovne snage. Među brojnim osobama koje su hodočastile na Trsat istaknuo je sv. Ivana Pavla II. koji je prije 15 godina pohodio ovo marijansko svetište, kao i Majku Tereziju koja je to učinila prije 40 godina. Oboje svetaca imali su osjetljivo srce za ljude u potrebi, a taj primjer slijedi i papa Franjo. Majka Tereza i sv. Ivan Pavao II. bili su 'socijalni' tj. karitativni sveci koji nas potiču da ne okrećemo glavu od potrebitih i da u našem gradu gradimo 'civilizaciju ljubavi'. Oni nam trebaju biti poticaj da više činimo jedni za druge, a obljetnice njihovog hodočašća u Trsatsko svetište moramo dostojanstveno obilježiti, kazao je na kraju nadbiskup Devčić.

Proslavljen Dan KBF-a Sveučilišta u Splitu

Split, 10.5.2018. (IKA) - Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu svečano je na svetkovinu Uzašašća u četvrtak 10. svibnja proslavio svoj dan i devetnaestu godinu pripadanja splitskoj sveučilišnoj zajednici. Tom je prigodom Fakultet dodijelio svjedodžbe, diplome i nagrade studentima te povelje zahvalnosti umirovljenim nastavnicima.

Svečanost je započela euharistijskim slavljem, koje je u kapeli Nadbiskupskoga sjemeništa u Splitu predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s izaslanikom provincijala Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Antom Udovičićem, v. d. dekana KBF-a u Splitu prof. dr. Anđelko Domazet i prodekanom KBF-a u Đakovu, profesorima i odgojiteljima.

Nadbiskup je u propovijedi govorio o Isusovom uzašašću na nebo, o njegovom odnosu s učenicima, o daru Duha Svetoga i poslanju koje im je namijenio. U svjetlu svetkovine Uzašašća nadbiskup je naglasio kako Gospodin šalje Duha Svetoga svojim učenicima da bi mogli naviještati kraljevstvo Božje, donositi Radosnu vijest svima, ali ih i upozorava da njihove riječi trebaju biti popraćene djelima, da ne smiju svojom pogledu uprti u prošlost nego u sadašnjost biti okrenuti budućnosti. Budući da su učenici gledali u nebo, kako evanđeoski tekst govori, upitao je nazočne: gdje je nama nebo? „Isus Krist je prisutnost neba, Boga. On je prisutan u svojoj riječi, sakramentima, liturgiji i u bližnjima. On želi snagom Duha Svetoga u ljubavi svoje učenike učiniti svjedocima evanđelja. Sv. Pavao nas poziva da budemo dostojni Njegova poziva i poslanja, a Duh Sveti, životvorac u tome nam može pomoći. On stvara zajednicu i zajedništvo u Crkvi", kazao je nadbiskup Barišić te dodao: On daje jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove.

Po završetku euharistijskoga slavlja uslijedio je akademski čin u velikoj sjemenišnoj dvorani. V. d. dekana Fakulteta dr. Domazet izrazio je dobrodošlicu svima nazočnima, osobito velikom kancelaru KBF-a u Splitu nadbiskupu Barišiću, izaslaniku vicekancelara KBF-a fra Anti Udovičiću, prorektoru Sveučilišta u Splitu prof. dr. Alenu Soldi, rektoru CBS-a don Juri Bjelišu i ravnatelju Nadbiskupskog sjemeništa dr. don Edvardu Pundi, nazočnim dekanima i prodekanima, predstavnicima znanstvenih udruga i kulturnih ustanova te redovničkim poglavarima i poglavaricama, nastavnicima, studentima i osoblju Fakulteta.

Sve nazočne pozdravio je veliki kancelar KBF-a mons. Barišić, izrazivši čestitke za Dan fakulteta studentima i profesorima, osobito diplomantima i nagrađenim studentima podsjetio ih je na Isusove riječi učenicima: „Bit ćete mi svjedoci!". „Kažu da je danas svijet pun arhitekata a malo je zidara. Želio bih, dragi diplomanti, da vaša diploma i znanje

budu ugrađeni u današnji svijet da on bude preobražen i zahvaćen već ovdje ostvarenošću čovjeka i čitave naše stvarnosti", kazao je nadbiskup Barišić, pozvavši ih da rastu u znanju ali još više u svjedočenju Radosne vijesti.

Prorektor Sveučilišta u Splitu prof. Soldo, uputivši čestitku u ime Sveučilišta, naglasio je kako je „KBF formalno-pravno mlada sastavnica splitskoga Sveučilišta, ali gledajući u prošlost on je najstarija sastavnica ne samo Sveučilišta u Splitu jer teologija u Splitu postoji još od ranog srednjeg vijeka. Prema tome, kad bi se kao neka druga sveučilišta divili svojim počecima visokoga obrazovanja onda bi naše splitsko Sveučilište bilo najstarije Sveučilište ovoga dijela Europe".

Dekan prof. Domazet iznio je izvješće o radu Fakulteta od prošlogodišnje proslave dana Fakulteta. Kazao je, između ostaloga, da je usvojen novi statut KBF-a, da su pokrenuti znanstveno-istraživački projekti, da je uspješno provedena reakreditacija poslijediplomskog studija i da je u pripremi cjeloživotno obrazovanje „Kulturni turizam". Na tri studijska programa u ovoj akademskoj godini, 2017./2018., upisano je ukupno 243 redovitih studenata, a na dva poslijediplomska doktorska studijska programa 25 studenata.

Potom su v. d. dekana i v. d. prodekana: prof. dr. Ivica Žižić i prof. dr. Domagoj Runje uručili diplome i svjedodžbe za 34 studenta/studentice. Trinaestero ih je postiglo zvanje magistra/magistre teologije, sedmero ih je steklo zvanje magistra/magistre katehetike, a četrnaestero je primilo svjedodžbe prvostupnika /prvostupnice katehetike. Petero studenata postigli su licencijate iz teologije: Jelena Hrgović, Sabina Marunčić, Ante Samardžić, Višnja Milanović Radić, Ljubomir Ladan.

Prigodom Dana Fakulteta, prema Pravilniku KBF-a u Splitu, Fakultet dodjeljuje tri nagrade najboljim studentima. Prva se nagrada dodjeljuje studentu koji je položio sve predmete cjelovitoga studija te ima najbolji prosjek ocjena, koji ne smije biti ispod 4,0. Ove godine nagrada je dodijeljena Danku Kovačeviću. On je u prošloj ak. god. 2016./2017. odslušao cjeloviti program integriranoga preddiplomskog i diplomskog filozofsko-teološkog studija i položio sve predmete cjelovitog studija, ostvario 337 ECTS boda s prosječnom ocjenom izvrstan (4,87).

Druga nagrada dodjeljuje se studentu koji je u protekloj akademskoj godini položio sve predmete iz godine koju je pohađao i ima najbolji prosjek ocjena, koji ne smije biti ispod 4,0. Ove godine nagrađena je Katarina Zrno, studentica druge godine Integriranog preddiplomskog i diplomskog Filozofsko-teološkog studija. U prošloj akademskoj godini ostvarila je 60 ECTS bodova i položila ispite s prosječnom ocjenom (4,94). Treća nagrada dodjeljuje se studentu koji ima najbolji seminarski rad u protekloj godini, čija ocjena ne smije biti ispod 4,0. Ove godine nagrađen je seminarski rad Danka Kovačevića, magistra teologije. Seminarski rad izradio je pod vodstvom prof. dr. Ante Vučkovića pod naslovom „Terrence Malick i autentičnost". Rad je ocijenjen ocjenom izvrstan (5,00).

Povelje zahvalnosti dodijeljene su izv. prof. dr. Ivanu Jakulju, prof. mo. Šimi Maroviću, mr. Miljenku Odrliju i s. Mariangeli Majić, dipl. religiologinji, koji su prošle akademske godine otišli u mirovinu. U realizaciji kadrovske politike u protekloj akademskoj godini fakultet je zaposlio tri nastavnika-asistenta: mr. Ivana Lovrića, mr. Antu Raku i mag. muz. Ivana Urlića, a prof. Vedran Torić izabran je u naslovno nastavno zvanje predavača na Katedri crkvene povijesti. Akademski čin uljepšao je pjevanjem mješoviti zbor fakulteta pod ravnanjem mo Ivana Urlića.

Blagdan Gospe Loretske u Arbanasima

Večernje misno slavlje predvodio je biskup Bogović

Zadar, 10.5.2018. (IKA) - Blagdan Gospe Loretske svečano je proslavljen u župi Gospe Loretske u Arbanasima u Zadru gdje djeluju salezijanci u četvrtak 10. svibnja. Večernje koncelebrirano slavlje u župnoj crkvi Gospe Loretske, potom i procesiju s kipom Majke Božje kroz taj gradski predio, predvodio je mons. Mile Bogović, umirovljeni gospičko-senjski biskup u zajedništvu s mnogim svećenicima. „Marija je ondje gdje je njezin Sin. Isus je svojom božanskom snagom uzašao, on je Bog i čovjek, a Marija je samo čovjek, no ona je sva Božja, Božja službenica. Ondje gdje je njen Sin, tamo je i njoj mjesto. Zato je uznesena na nebo", rekao je biskup Bogović, istaknuvši da je Isus uzašao, ali je i rekao da ostaje sa svojima do svršetka svijeta. Među onima koji ostaju na zemlji, osobito se ističe Isusova majka Marija. „Kad je Marija gledala kako se Isus uzdiže, nije mislila da se on od nje udaljuje. Isus je i dalje bio s njom i ona s njime. Krist živi sa mnom u ovom, mom vremenu. On je tu, u mom životu. Krist je u našem vremenu i uvijek možemo računati na njega", rekao je biskup, poželjevši da nam Marija isprosi čvrstu vjeru u prisutnost njenog Sina u svijetu i našem životu, jer bez Isusa ne možemo učiniti ništa za naš vječni život.

Prema navještenoj Božjoj riječi po Djelima apostolskim, Isus je uzašao na nebo u mjestu blizu Jeruzalema. Dva čovjeka u bjelini nazočne ljude koji su tome prisustvovali nazivaju Galilejci. Stoga je na proslavu Uzašašća Gospodinova uz Marijin blagdan, mons. Bogović pojasnio značenje stvarnosti Galileje. Svi su apostoli bili iz Galileje, oni su bili nazočni i u trenutku uzašašća. Naglašavanjem njihovog porijekla, Galilejci, pisac je htio reći da apostoli ne smiju ostati u blizini svjetovne i crkvene vlasti i držati se blizu njih, nego da trebaju ići na periferiju, jer se i Isus rodio na periferiji, rekao je mons. Bogović. „Galileja je daleko. Galileja nije prihvaćala ono što Jeruzalem drži. Ona nije u središtu židovske države i vjerske misli i vlasti. Ona je duboka periferija. Židovi su je zvali Galileja poganska. Apostoli, dakle, tamo trebaju ići. Ne ostati oko hrama, nego otići vani. Galileja je mjesto gdje se Isus rodio. Isus je većinu svog života proživio na periferiji, daleko od Jeruzalema", rekao je propovjednik, istaknuvši da Galileja i Nazaret nisu bili cijenjeni u Jeruzelamu. I budući apostol Natanael, kad mu je Isus rekao da je iz Nazareta, začudno ga je upitao: 'Zar i iz Nazareta može biti nešto dobro?'. „Isus šalje svoje apsolote daleko na periferiju u Galileji. Potrebno je izaći na periferiju da Isus postane vidljiv i prepoznatljiv. Narodu bi bilo teško prepoznati Isusa u Jeruzalemu. Znakovito je da su mudraci vidjeli zvijezdu koja ih je vodila tek kad su napustili Jeruzalem, kad su se udaljili od Heroda. Svečani Isusov ulazak na nebo nije na glavnom gradskom trgu u Jeruzalemu, nego u dubokoj periferiji. Isus je Galilejac, čovjek s periferije", istaknuo je biskup Bogović, naglasivši da se i Marija uvijek držala periferije, voljela je ostati po strani. Nikad se nije gurala u središte, čak ni tamo gdje je Isus bio u središtu.

Stoga se ne treba bojati kada Crkvu danas guraju na periferiju, poručio je mons. Bogović. „To ne treba prihvatiti kao progonstvo, nego je Crkvi na periferiji radno mjesto. Kada nas guraju u sakristiju i ne žele da iznosimo svoje mišljenje, ne znači da iza toga nema ljudske zloće. Ima je itekako, ali to pomaže i da ojača dobrota u nama". rekao je mons. Bogović. Upozorio je da je puno toga ušlo u Crkvu što treba očistiti, da Crkva bude prepoznatljiva po vjernosti Isusu Kristu. „Kakva bi Crkva bila kad bi se suobličila s ovim svijetom, kad je ovaj svijet ne bi progono, jer ona ima ono što se nikako ne može subličiti s logikom ovoga svijeta.

Normalno da joj svijet prigovara. Koga bi Crkva naviještala, kad ne bi bila spremna odreći se povlastica ovoga svijeta koji je priječe da bolje služi Bogu i ljudima? Kakva bi Crkva bila, kad bi se povlačila s periferije i išla prema središtima vlasti i bogatstva? Ne bi to bila Crkva koja kreće Isusovim stopama. Ili kad bi se prvenstveno trudila ugoditi suvremenim farizejima, Pilatima i Herodima. Kada bi tako bilo, to ne bi bila Isusova Crkva". poručio je biskup Bogović.

Gospa od Loreta proslavljena u Primoštenu

Primošten, 10.5.2018. (IKA) - Gospa od Loreta u župi Primošten proslavljena je u četvrtak 10. svibnja. Procesiju ulicama Primoštena i svečano misno slavlje predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić. Uz župnika Primoštena don Juricu Petkovića koncelebriralo je još desetak svećenika.

Šibenski biskup Tomislav Rogić u homiliji pozvao je vjernike da budu zagledani u Mariju. Htjeli bismo na njezinoj vjeri učvrstiti svoju. Poput nje reći: "Neka mi bude", neka Gospodin upravlja i mojim životom, neka i mene Duh Božji obuzme da uvijek činimo što je njemu mило da bi onda svaki dan za nas postao Blagovijest – Radosna vijest jer nismo sami. Bog je zauvijek pohodio svoj narod i vodi ga Duhom svojim put Kraljevstva Božjeg. Vođeni Duhom možemo ga već sada ostvarivati, graditi među sobom i tako za druge postati glasnici radosti koju nikakva tama više ne može zasjeniti. Dao Bog, po zagovoru naše nebeske Majke Marije, Gospe od Loreta, Gospe od Utjelovljene Riječi Božje, postanemo više glasnici Radosne vijesti spasenja i njezini oduševljeni svjedoci u ovome svijetu. U svijetu koji radije traga i napaja se na lošim vijestima, tužnim vijestima. Neka naš izbor bude uvijek ono što unosi trajnu radost i ispunja naš duh trajnim vrijednostima. Kršćanski poziv je biti blagovjesnik, biti nositelj radosnih vijesti, jer Bog pohodi narod svoj i donese mu spasenje. Tome nas uči Gospa Loretska, poručio je biskup Tomislav Rogić.

U homilji se osvrnuo i na Uzašašće Isusovo. Nakon blagdana Uzašašća ili Spasova, ostajemo ujedinjeni u molitvi, prisjećajući se apostola koji su s Blaženom Djevicom Marijom u molitvi iščekivali silazak Duha Svetoga. Ima nešto posebno u tih deset dana od Spasova do Duhova kad se pjeva himan: Dođi Duše Presveti – sa neba nas posjeti – zrakom svoje milosti... Pjevamo ga i molimo za sve vjernike, ali na osobit način za naše krizmanike. Božja milost obdarit će ih darom Duha koji trebaju njegovati, napraviti mu mjesta u svojoj duši kako bi u svoje vrijeme donijeli plodove Duha koje im je Bog namijenio. Duh Sveti sišao je na Blaženu Djevicu Mariju da bi rodila Spasitelja, da bi se po Isusu preporodio čovjek za Nebo. Sada Isus uzlazi na Nebo, kao pravi Bog i pravi čovjek, da bi Duha Božjega poslao na sve ljude koji u njega povjeruju, kazao je biskup Tomislav Rogić.

Uzašašće pred nas stavlja nebo kao cilj, vječnu radost, a Gospa naša bila je prva nositeljica te Radosne vijesti i Duha Božjega. Neka se i naš pogled uzdigne k nebu, vječnoj domovini, neka se srce otvori poticajima Duha Božjega – po vjeri Marijinoj kao u Nazaretu, neka snagom obećanog Duha, Božja milost, naša srca, naše obitelji i cijeli svijet učini svojim prebivalištem. Svijet može biti drugačiji. Čovjek može biti bolji. Naši odnosi mogu se popraviti, svima može biti i bolje i ljepše, radosnije i ispunjenije srce. Dopustimo Duhu Božjem da nas vodi i nadahnjuje, upravimo pogled života put vječne sreće i nasljedujemo snagu Marijine vjere. To nam Gospe izmoli, zaključio je biskup Rogić.

Biskup Bogdan na proslavi blagdana bl. Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu

On je uzor i poticaj brojnim obiteljima i drugim laicima koji se trude živjeti po evanđeoskim načelima i koji promiču kulturu života. Tako su i u naše vrijeme mnoge laičke inicijative po primjeru bl. Merza stale u borbu i zaštitu kršćanskih vrednota od zaštite nerođenih, borbe za prava obitelji do poboljšanja političke situacije u narodu

Zagreb, 10.5.2018. (IKA) - Svečanom večernjom euharistijom u četvrtak 10. svibnja u bazilici Srca Isusova u Zagrebu kod isusovaca proslavljen je blagdan bl. Ivana Merza. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je vojni biskup u RH Jure Bogdan. S njim u pratnji su bili generalni vikar VO don Marko Medo i đakon VO don Branko Čagalj. U koncelebraciji su bili provincijal Hrvatske provincije Družbe Isusove o. Dalibor Renić SI, župnik i superior p. Ivan Matić SI, i nekoliko drugih isusovaca. Za svečanu asistenciju se pobrinuo skolastik Zlatko Brauchler koji je bio obredničar. Euharistijsko slavlje pjevanjem je animirao Akademski zbor Bazilike Srca Isusova u Zagrebu "Palma" kojim je ravnao dirigent Franjo Klinar.

U propovijedi biskup Bogdan je govorio o bl. Merzu koji je preminuo prije 90 godina na glasu svetosti. Govoreći o glasu svetosti bl. Merza, biskup je citirao Maricu Stanković koja je zapisala: „U njegovoj se blizini nije moglo misliti nešto grešno, nisko, pa ni manje vrijedno. Sve je to u njegovoj blizini nestalo. On je svojom pojavom, svojim govorom, svojim mirom dizao dušu u visine. Kad je razgovarao o najobičnijim dnevnim stvarima, poslovima, brigama, kad su mu ljudi pričali o najobičnijim svojim doživljajima, potrebama, pa čak i sitnim svađama, ni onda se nije izgubio i onda je ostao na visini, uvijek spreman da diže duše k Bogu. Na njemu se osjećala blizina Božja. (...) I zato je trebao samo jedan njegov pogled, samo jedan susret s njim, i najnemirnija duša smirivala se, utješila se“.

„Bl. Ivan Merz koji je živio na ovim prostorima, molio u klupama gdje i mi molimo, dosljedno je nasljedovao svoga Božanskog učitelja“, nastavio je biskup. Govorio je o njegovu veličanstvenu liku koji je Crkva prepoznala te ga je proglasila blaženim prije 15 godina. Premda je umro mlad sa samo 32 godine ostavio je primjer svetosti i zauzetog vjernika laika mladima za koje je i prikazao život. Propovjednik je osvrćući se na misna čitanja povezo ih sa životom i likom bl. Merza, koji je polazeći od sebe i mijenjajući sebe, nastojao i druge poticati na život svetosti. Imao je veliku ljubav prema Papi i Crkvi, rekao je biskup Bogdan i nastavio: „Iz čistoga i nepogrešivog izvora katoličkoga nauka crpio je život, ohrabrenje i nadahnuće. Zajedno s Crkvom vjerovao je da se u Isusu Kristu nalazi ključ, središte i cilj sve ljudske povijesti“.

Biskup je u propovijedi naveo neke citate iz dnevnika bl. Merza koji govore o tome kako je blaženik dobro shvaćao vrijeme u kojem je živio, kao i sve opasnosti koje su vrebale. I sam je bio u opasnosti u Prvom svjetskom ratu, gdje je susrećući se u oči sa smrću duboko vapio Bogu. Bog je uslišavao njegove molitve jer je bio ponizan i priznavao svoju grešnost, te kako ne može bez Božje milosti ništa. Biskup je nastavio govoreći o njegovoj svetosti: „Ivan nam pokazuje da se nitko ne rađa svecem, nego da se svecem postaje. I to je dar Duha Svetoga. Samo se trebamo truditi, potpuno svjesno i slobodno, u potpunosti otvoriti se Kristu kako bi Njegovo svjetlo prosvijetlilo tmine našega razuma i srca“.

Biskup Bogdan govoreći dalje o „procesu evanđeoskoga čišćenja“ i preobrazbe bl. Merza istaknuo je kako je došao do toga stupnja da je „postao svjetlo ovoga grada Zagreba i domovine Hrvatske“, svjetleći svima oko sebe. Jer ljubav

prema Bogu i bližnjemu ne idu jedna bez druge. Bl. Ivan nam je primjer u „izgradnji kršćanskoga identiteta“, koji nam je potreban u današnje vrijeme, a čemu nas potiče ovaj posvećeni laik. On je uzor i poticaj brojnim obiteljima i drugim laicima koji se trude živjeti po evanđeoskim načelima i koji promiču kulturu života. Tako su i u naše vrijeme mnoge laičke inicijative po primjeru bl. Merza stale u borbu i zaštitu kršćanskih vrednota od zaštite nerođenih, borbe za prava obitelji do poboljšanja političke situacije u narodu, rekao je biskup i to nazvao „znakovima koji ulijevaju nadu“.

Biskup Bogdan je dalje rekao kako će te inicijative koliko god bile velikodušne uspjeti samo ako budu prožete duhom molitve i predanjem Bogu. Na to nas potiče i sam primjer bl. Ivana koji je bio zagovaratelj kontemplativne molitve i koji je sam bio 'mistični gromobran', rekao je. Blaženik je najviše snage crpio iz Euharistije čime se nadahnjivao za svoj rad. Bez mistične molitve ovaj blaženik nam je neshvatljiv, rekao je biskup. U zaključku je pročitao riječi Marice Stanković koje je o njemu posvjedočila tijekom procesa za beatifikaciju: „Kroz sve, pa i kroz najteže kušnje, prolazio je s neiskazanom vedrinom i mirom. Dok smo se mi uzrujavali, on je molio. Dok smo mi vodili žučljive polemike, on je klečao pred Presvetim. Dok smo mi ogorčeno napadali naše protivnike, on nas je svojom blagošću zadivljivao“. Pozvavši na nasljedovanje ovog blaženika, biskup je propovijed zaključio molitvom bl. Ivanu Merzu, zahvalivši mu riječima koje su se nalazile na vrpici jednoga od vijenaca na njegovu grobu: „Hvala ti, orle Kristov, što si nam pokazao put k Suncu“.

Pri kraju euharistijskog slavlja župnik Matić zahvalio je biskupu Bogdanu i ostalima koji su pridonijeli veličanstvenoj proslavi. Nakon završnog blagoslova, a prije otpusta vjernika biskup Bogdan se s koncelebrantima i asistencijom uputio u procesiji na grob bl. Ivana Merza gdje su izmolili litanije i zagovornu molitvu. Misno slavlje završeno je pjesmom „Do nebesa nek se ori“.

Misa za maturante dubrovačkih srednjih škola

Dubrovnik, 10.5.2018. (IKA) - Na svetkovinu Uzašašća Gospodinova u četvrtak 10. svibnja u crkvi Sv. Vlaha u Dubrovniku generalni vikar Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katusić slavio je misu za maturante dubrovačkih srednjih škola, u zajedništvu s maturantima, njihovim vjeroučiteljima, profesorima i ravnateljima.

U propovijedi je kazao da, prema biblijskom izvještaju, postaje vidljivo kako Isusovi učenici, oni njemu najbliži, kada se nalaze na svršetku, još uvijek nisu sve razumjeli, bez obzira što je Isus s njima proveo tri godine, tri godine se trudio svjedočiti i propovijedati. Ti učenici su na jedan način zamišljali što znači slijediti Gospodina i čekaju do zadnjeg trenutka da se ispune ta očekivanja, koja se na kraju nisu ispunila, a to je propovjednik usporedio s očekivanjima učenika na početku srednje škole, a koja se možda ne ispune. Istaknuo je da se u svemu tome „očituje jedna divna Božja osobina, a ta osobina našeg Gospodina jest strpljivost i ljubav“.

Primjećuje da premda njegovi apostoli to ne shvaćaju, premda njihovo srce krivo traži, Gospodin im unatoč tome ostaje bliz, ostaje s njima strpljiv. „Vi se sada nalazite na prekretnicama vašeg života, uskoro upisujete fakultete, već ste se opredijelili, idete nekim novima stazama. Važno je znati da čak i ako taj izbor ne bude najbolji, čak i ako budete tražili i nešto krivo, da Gospodin, onaj koji vas je stvorio, onaj koji vas ljubi, ostaje uz vas! Važno je znati da se ne trebate bojati, da su Gospodinova strpljivost i milosrđe

beskrajni. Naš Bog, onaj koji nas ljubi, želi samo jedno, a to je da mi budemo sretni. I naš Gospodin sve što čini u našem životu jest da pokušava govoriti i navoditi na put da ti čovječe budeš sretan, da budeš istinski sretan, da doživiš puninu života, to je sve što našeg Gospodina zanima. I koliko god ga mi ne razumjeli, koliko god idemo krivim putevima, koliko god krivih izbora u svom životu napravili, važno je znati da Gospodin od nas nikada ne odustaje, nikad ne diže ruke", kazao je propovjednik.

Potaknuo je mlade da po uzoru na Isusovu zadaću danu apostolima idu po svem svijetu i propovijedaju evanđelje. Dodao je i da se evanđelje „ne propovijeda riječima, ne propovijeda se onim što smo naučili na vjeronauku, evanđelje se propovijeda slijedeći Gospodina, ljubeći druge kao što je on nas ljubio. To je put koji nas vodi punini života, to je put koji te vodi do ostvarenja tvog života. Svakoga od nas. Ne moraš biti svećenik da bi slijedio Gospodina, ne moraš živjeti redovničkim životom. Slijediti Gospodina znači slijediti ga u ljubavi. Kao što je on mene ljubio, tako ću ja ljubiti druge". Ohrabrio je mlade da se, ako u svom životu i padnu, ne trebaju bojati jer Gospodin je strpljiv u ljubavi.

Misna čitanja i molitvu vjernika čitali su predstavnici maturanata devet dubrovačkih srednjih škola. Misu je pjesmom animirao katedralni zbor mladih pod vodstvom prof. Željane Lučić.

Prikazan dokumentarni film „Sveti Leopold u Dubrovniku“

Dubrovnik, 10.5.2018. (IKA) - Ususret blagdanu sv. Leopolda Bogdana Mandića u kinu Visia u Dubrovniku u četvrtak 10. svibnja prikazan je polusatni dokumentarni film „Sveti Leopold u Dubrovniku“ autora Boža Vodopijce.

Film u produkciji Hrvatske televizije prikazuje boravak relikvija neraspadnutog tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića u Dubrovniku 16. i 17. rujna 2017. godine te daje pregled života hrvatskog sveca.

Na promociji je nastupio zbor Libertas pod vodstvom Viktora Lenerta, otpjevavši pjesme sv. Leopoldu u čast. Moderatorica program bila je Nike Nagy.

Na blagdan sv. Leopolda Dubrovačko-neretvanska županija slavi svoj dan te je od 1995. godine sv. Leopolda izabrala za svog zaštitnika.

Na promociji su bili dubrovački biskup Mate Uzinić, provincijal Hrvatske kapucinske provincije fra Jure Šarčević, gvardijan kapucinskog samostana u Dubrovniku fra Stanko Dodig i predstavnici županije.

Zavjetna svetkovina sv. Prošpera

Kad se u potpunosti živi za Krista, onda se ne može ne vidjeti brata čovjeka koji je u potrebi, ne može se ne suosjećati s boli i gubitkom drugoga, ne može se ne dijeliti radosti i nade, žalosti i tjeskobe svoga brate i sestre, s kojima živim, svoje župne zajednice, svoje biskupije, Crkve, svoga naroda, poručio hvarski biskup Petar Palić

Hvar, 11.5.2018. (IKA) – Svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio hvarski biskup Petar Palić i procesijom sa svečevim moćnikom proslavljena je u petak 11. svibnja u katedralnoj župi sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru zavjetna svetkovina sv. Prošpera, suzaštitnika grada i Hvarske biskupije. Uz biskupa Palića koncelebrirali su umirovljeni biskup Slobodan Štambuk, katedralni župnik Mili Plenković, dekan Hvarskoga dekanata župnik u Vrboskoj preč. Emil Pavišić, dekan Bračkoga dekanata župnik u Supetru Toni Plenković i nekoliko svećenika s

Hvara i Brača.

"Okupili smo se kako bismo zajedno posvjedočili svoju pripadnost Isusu Kristu i svoju želju da nasljedujemo primjer sv. Prošpera, suzaštitnika našega grada i biskupije", rekao je biskup Palić uvodeći vjerni narod u euharistijsko slavlje. Izrazio je radost što u slavlju sv. Prošpera sudjeluju umirovljeni hvarski biskup, svećenici, uz hvarske posebno oni s otoka Brača, zatim predstavnici gradskih vlasti i Božji narod.

Na početku homilije podsjetio je na riječi pape Franje izgovorene o mučenicima i mučeništvu u domu Sv. Marte u Vatikanu koji je ustvrdio da su danas velika snaga Crkve male progonjene Crkve. Danas ima više mučenika nego u prvim stoljećima, a mediji o tome šute. Mučenici su oni koji nose Crkvu, koji je produbljuju. Mnogi su u zatočeništvu samo zbog toga što nose križ oko vrata i ispovijedaju vjeru u Isusa Krista. To je naše poniženje. Mi koji sve imamo, kojima je sve lako, a tužimo se kad nam nešto nedostaje, mislimo na svoju braću braću i sestre koji danas u puno većem broju nego u prvim stoljećima podnose mučeništvu, rekao je papa Franjo u svojem nagovoru. Osvrnuvši se na mučeništvu sv. Prošpera, čiji su posmrtni ostaci doneseni u Hvar iz rimskih katakombi 1671. godine, biskup Palić podsjetio je da je sv. Prošper svoje mučeništvu podnio 304. godine za progona cara Dioklecijana. Ne možemo odvratiti pogled od svih onih koji danas hrabro i s potpunim predanjem u Gospodina svjedoče svoju pripadnost Isusu Kristu, rekao je hvarski biskup, istaknuvši kako je prema nekim statističkim podacima samo prošle godine ubijeno 90.000 kršćana zbog svoje vjere. Slaveći blagdan sv. Prošpera želimo sebi postaviti pitanje tko su to mučenici i na što nas danas asocira pojam mučenik. Jesu li to muškarci i žene u antičkoj areni pred lavovima ili teroristi opasani dinamitom spremni na samoubojstvo i ubojstvo drugih tobože u Božje ime? Kršćanska tradicija mučenicima zove one koji za svoju vjeru trpe i u ekstremnim situacijama umiru, rekao je biskup Palić, pojašnjajući kako u izvornom značenju pojam označava svjedoka koji "svjedoči što je vidio, čuo i doživio". Naveo je primjere tolikih mučenika u povijesti hrvatskoga naroda koji su, kako je rekao, "bili ubijeni iz mržnje prema vjeri".

"Za onoga tko je bez vjere svaka smrt je gubitak, nestajanje, odlazak prema ništavilu. Za čovjeka ispunjena vjerom mučeništvu i smrt, pa makar proživljeni u svojevrsnom strahu, ali ipak prihvaćeni čudesnom unutarnjom snagom, jesu trenuci nadilaženja samoga sebe i pobjede nad sobom. Na život i smrt tih Božjih ljudi mi gledamo očima vjernika. Trenuci smrti kršćanskih mučenika, tih dragih muževa i žena, bili su doista trenuci kušnje. Trenuci smrti svetoga Prošpera bili su u pravom smislu riječi poput kušanja zlata u taljici ali ih je Gospodin prepoznao i nagradio vječnom proslavom u Nebu, Prošperovu vjernost i ustrajnost, požrtvornost i odricanje" istaknuo je mons. Palić. Vjernike je potaknuo na nasljedovanje primjera sv. Prošpera, čije je štovanje duboko prisutno u vjerničkom životu hvarskih žitelja. "Ako se želi u potpunosti živjeti za Krista, onda se mora umrijeti svojim čežnjama i težnjama. Kad se u potpunosti živi za Krista, onda se ne može ne vidjeti brata čovjeka koji je u potrebi, ne može se ne suosjećati s boli i gubitkom drugoga, ne može se ne dijeliti radosti i nade, žalosti i tjeskobe svoga brate i sestre, s kojima živim, svoje župne zajednice, svoje biskupije, Crkve, svoga naroda. Ako se želi u potpunosti živjeti za Krista onda treba biti spreman pružiti svjedočanstvo takvoga života za Krista, upravo onako kako je to učinio sv. Prošper. Onaj tko Krista nosi u srcu, njega naviješta i za njega svjedoči", poručio je hvarski biskup.

Nakon euharistijskoga slavlja uslijedila je svečana procesija po Trgu sv. Stjepana u kojoj je dostojanstveno sudjelovalo vjerničko mnoštvo. Već tradicionalno procesiju su predvodili bratimi hvarskih bratovština Sv. Nikole i Sv. križa u bratimskom ruhu, koji su posluživali i u liturgijskim obredima. U tijeku svečanoga ophoda po hvarskoj Pjaci biskup Palić blagoslovio je moćnikom sv. Prošpera grad i njegove stanovnike. Uz brojni Božji puk na slavlju sv. Prošpera sudjelovao je hvarski gradonačelnik Rikardo Novak i predsjednik Gradskega vijeća Jurica Miličić. Pjevanje je predvodio katedralni zbor Sv. Cecilije pod ravnanjem maestre Klare Milatić uz orguljsku pratnju Tomija Domančića.

Proslava sv. Leopolda Bogdana Mandića i otvorenje Jubilarne godine u Osijeku

Osijek, 12.5.2018. (IKA/TU) - U subotu, 12. svibnja, župljani župe sv. Leopolda Bogdana Mandića iz osječkog Cvjetnog naselja, u zajedništvu s hodočasnici i gostima, svečano su proslavili spomendan svoga nebeskog zaštitnika župe sv. Leopolda Bogdana Mandića i otvorenje Jubilarne godine 50. obljetnice župe.

Nakon duhovne pripreve tijekom devet četvrtaka, hodočasničkog dana i trodnevnice koju je vodio dr. Davor Vuković, profesor na KBF-u u Đakovu, središnje misno slavlje crkvenog goda bilo je u 11 sati. Euharistiju je predvodio mons. Adam Bernatović, dekan Osječkog zapadnog dekanata, u zajedništvu s domaćim župnikom vlč. Ivicom Rebićem i dvadesetak braće svećenika. Mons. Bernatović u svojoj homiliji posebno je promišljao o vrijednosti krštenja i pripadnosti Crkvi po primjeru sv. Leopolda. Vjernicima je ponudio i protumačio tri vrednote na vjerničkom putu koje je i sv. Leopold svjedočio u svome životu i služenju: poniznost, jedinstvo i molitva.

Na kraju propovijedi mons. Bernatović vjernicima je sv. Leopolda približio sljedećim riječima: „Danas puno znamo o životu sv. Leopolda, no, znamo li kako je izgledala njegova ispovjedaonica? Mala, jednostavna, bez zraka i često zagušljiva, bez svjetla, puna studeni i u njoj mali stolac: tu je Sveto pismo i Majka Božja i uz njih sjedi i ispovijeda sv. Leopold! Leopold koji pripada Crkvi, voli Crkvu, i od kojega su vjernici odlazili sretni, utješeni i pomireni s Bogom u ljubavi Majke Crkve. Neka i vama dragi župljani i štovatelji sv. Leopolda vaš svetac zaštitnik i nadalje bude nebeski čuvar.”

Euharistijsko slavlje dodatno su animirali župni zbor, redovnici, redovnice i ovogodišnji pričesnici koji su otpjevali psalam i pjesmu zahvale Isusu za vrijeme pričesti. Na kraju euharistije sve nazočne pozdravio je domaći župnik vlč. Ivica Rebić. Pročitao je uvod u otvorenje Jubilarne godine, kratku povijest župe, najvažnije datume i uspomenu na sve župnike koji su sebe ugradili u župnu zajednicu. Naglasio je kako je u ovoj osječkoj župi prvo svetište sv. Leopolda u Hrvata, nakon njegovog proglašenja blaženim i kasnije svetim. Posebno je zahvalio prisutnim svećenicima i predslavitelju euharistije, i ujedno ga je pozvao da proglasi otvorenu Jubilarnu godinu, 50. obljetnicu župe sv. Leopolda Bogdana Mandića. Mons. Bernatović proglasio je jubilej otvorenim, pozvavši sve na molitvu pobožnosti pred relikvijama sv. Leopolda. Nakon pobožnosti i procesije s relikvijama, blagoslov i otpust uslijedio je ispred crkve, kod lika sv. Leopolda. Nakon središnje euharistije, vjernici i svećenici druženje su nastavili ispred crkve uz veselu pjesmu KUD-a „Leopold” Osijek.

Večernje misno slavlje predvodio je vlč. Josip Erjavac, župni vikar iz osječke župe Preslavnog Imena Marijina. Nakon

večernje euharistije uslijedio je koncert Puhačkog orkestra DVD-a Retfala i Puhačkog orkestra DVD-a Đakovo.

Nadbiskup Barišić u razgovoru za Slobodnu Dalmaciju o pedofiliji i drugim aktualnostima

Split, 12.5.2018. (IKA) - Zbog osnovane sumnje na počinjenje kaznenoga djela pedofilije jednog svećenika iz samostana sv. Frane u Splitu, Splitsko-makarska nadbiskupija našla se u fokusu javnosti. Tim je povodom splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić dao intervju za Slobodnu Dalmaciju, koji je objavljen 12. svibnja a u kojemu je progovorio o tome slučaju i drugim aktualnostima.

Nakon priopćenja Splitsko-makarske nadbiskupije 3. travnja 2018. slučaj je postao javan te Slobodna Dalmacija ističe da su joj se počele javljati nove žrtve. Po Splitu su u četvrtak, 10. svibnja osvanule ulične tjeralice za redovnikom u kojima se poručuje da "neka mu Bog oprost, mi nećemo". O tome nadbiskup u razgovoru kaže: „Mogu razumjeti reakciju pojedinih građana, ali mi to nije drago. Želim ovdje jasno izraziti svoje suosjećanje sa žrtvama i njihovim obiteljima koje su ovim slučajem pogođene, ali bih isto tako volio da se omogući institucijama da obave svoj posao. Ako je okrivljenik grešnik, mi njegov grijeh ne smijemo prihvatiti niti odobriti, ali njega kao osobu moramo poštivati. Ono što nikako ne bih volio jest da prijavljeni slučajevi odu u pravnu zastaru. Drago mi je pak da po kanonskim zakonima takvi slučajevi niti ne mogu zastarjeti.”

Crkva u ovakvim prilikama ima precizno propisanu proceduru kroz koju treba proći te o tome nadbiskup veli: „Najprije moram ponoviti da mi je kao čovjeku, a zatim i kao svećeniku i biskupu najiskrenije žao zbog svakog slučaja zlostavljanja. Bilo koje zlostavljanje, a osobito pedofilija, je za svaku osudu. Ako se zlostavljanje dogodi od osobe koja je crkveni službenik, onda osjećam i duboki sram jer netko, kome je dano povjerenje, to je povjerenje izigrao i iskoristio na najgori način. Nažalost, nismo savršeni niti kao osobe niti kao društvo, a niti kao Crkva koja je sazdana od pojedinaca. Razumljivo je da se Crkva u takvim slučajevima nađe pod dodatnom lupom i interesom javnosti.

Kad su pedofilski skandali u svijetu, Bogu hvala, izišli u javnost, Crkva se našla u situaciji da mora duboko preispitati svoje postupanje i načine djelovanja. Od prvih skandala na razini opće Crkve, počele su se usvajati mjere i procedure u tim slučajevima. Svaka nacionalna biskupska konferencija morala je sastaviti "Smjernice za postupanje u slučajevima spolnoga zlostavljanja maloljetnika od strane klerika" i to dostaviti Kongregaciji za nauk vjere na odobrenje. I naša je biskupska konferencija (HBK) izradila takav dokument 2013. godine koji je, uz neznatne izmjene, odobren 21. prosinca 2015. Te smjernice su javni dokument objavljen u Službenim vijestima Hrvatske biskupske konferencije. Smjernice predviđaju upravo podnošenje prijave i neke minimalne preduvjete od kojih je prvi da prijavitelj podnese ordinariju prijavu u pisanome obliku s potpisom podnositelja prijave. Ako podnosi usmenu prijavu, prijavitelj je treba sastaviti u pisanom obliku pred kancelarom i odmah je vlastoručno predati. Naravno da prijavitelj računa na diskreciju i zaštitu svoga identiteta. To je sami početak bilo kojeg postupka na crkvenom pravnom polju. Od toga trenutka ordinarij provjerava vjerodostojnost prijave i počinje poduzimati (preventivne) mjere prema osumnjičenom. Ali trebam naglas reći da postoje i nevjerodostojne, tendenciozne i klevetničke prijave. Tijekom procedure ordinarij prikuplja iskaze žrtava i svjedoka te to prosljeđuje u Kongregaciju za nauk vjere kako bi

Kongregacija mogla donijeti odgovarajuće odluke. Ako Kongregacija za nauk vjere zbog nekih posebnih okolnosti ne pridrži parnicu sebi, nalaže ordinariju provedbu daljnjeg postupanja. U konkretnom splitskom slučaju nakon prijave smo poduzeli mjeru suspenzije prema osumnjičenom, a sada smo došli u fazu da je dokumentacija prikupljena, prevedena i sljedeći tjedan bi trebala biti prosljeđena preko apostolske nuncijature u Zagrebu u Rim. Napominjem da jednom pokrenuti proces nezaustavljivo teče i da nema govora o zataškavanju. Naravno, kao što smo javnost obavijestili o optužbi i procesu, isto tako ćemo je obavijestiti o daljnjim postupanjima kada dobijemo odgovor."

Na pitanje: kada je osobno prvi put čuo za kažnjive radnje za koje se svećenik sumnjiči i zbog čega takva saznanja nije odmah prosljeđio policiji ili Državnom odvjetništvu, mons. Barišić odgovara: „Prva prijava koja je došla do mene u prije navedenoj formi i u kojoj je osoba bila spremna sudjelovati u procesu je s kraja 2017. godine. Od toga trenutka pokrenut je postupak koji, ponavljam, nezaustavljivo teče. Iako se nekome čini da sam trebao istoga dana zvati policiju, morao sam steći minimalnu sigurnost o vjerodostojnosti prijave jer se ovakve teške optužbe ne podnose tek tako. Žao mi je što osobe koje su imale saznanja i bile spremne to posvjedočiti pred državnim organima nisu smogle snage otići i sve prijaviti. Isto tako mi je žao onih koji sada govore da su sve znali o svemu, a da nisu prijavili policiji. Nije dobro da svi peru ruke i očekuju da drugi umjesto njih nešto poduzme. Ja nisam znao, a po prijavi sam odmah reagirao, i kad sam skupio vjerodostojne indicije, odmah smo obavijestili cjelokupnu javnost."

Upitan kako komentira tvrdnju svjedokinje da mu je još 2003. godine prijavila to što fra Gracijan radi, iako se u konkretnoj stvari nije radilo o pedofiliji, ali svakako jest o nečasnom seksualnom postupanju svećenika, nadbiskup ističe: „Moram iskreno reći da se ne sjećam tko je kod mene došao 2003. godine. Ako osoba kaže da je bila, onda ne želim reći da je lagala. Doista se ne sjećam toga razgovora. Iz ovoga što sam vidio u medijima radi se o osobi koja kaže da mi je iznijela tuđu, a ne vlastitu situaciju. Sami kažete da se u tom razgovoru nije radilo o pedofiliji, ali da se radilo o osnovanoj sumnji kaznenog djela pedofilije, onda bih se sigurno sjećao razgovora i poduzeo određene radnje kao što sam to odmah učinio po saznanjima u ovom slučaju."

Na pitanje: zašto je fra Gracijan svojedobno premješten iz Splita u Šibenik, splitsko-makarski nadbiskup kaže da se radi „o stvari koju naši vjernici, a niti mediji ne poznaju dovoljno. Svi redovnici imaju svoga redovničkog poglavara koji njih samostalno premješta prema pravilima njihove zajednice. U slučajevima premještanja redovnika ja, kao biskup, samo dobivam obavijest da je taj i taj premješten samo ako je župnik ili kapelan. Kada se premještaju redovnici nekog samostana koji nisu župnici ili župni vikari, onda ja o tome ne moram ni biti obaviješten. Tako da ja doista ne znam vrijeme i razloge fra Gracijanovih premještanja."

Upitan da objasni e-mail kojega je tadašnji provincijal Ljudevit Maračić poslao jednoj od žrtava 2011. godine u kojem objašnjava što je poduzeo po prijavi i iz kojeg je razvidno da je znao za sumnje u pedofilske sklonosti svećenika, mons. Barišić ističe da „nikada do ovoga procesa koji je u tijeku nisam čuo za prijavu iz 2011. godine. Tek sam u ovom slučaju čuo da je postojala ta prijava koja je išla prema redovničkim poglavarima, a ja o tome nisam bio obaviješten. Sami kažete da je tadašnji provincijal primio prijavu i imao korespondenciju s prijaviteljem, ali o tome ništa ne znam."

O tome surađuje li i u kojem obliku s policijom u istrazi oko

svih ovih optužbi na račun svećenika i je li ga oko toga kontaktirao netko iz Vatikana, veli: „U ovom slučaju surađujemo s policijom i s državnim odvjetništvom. Što god su od nas tražili, dostavili smo im. Iz Vatikana direktno nitko me nije kontaktirao. Jedino su me iz Nuncijature pitali u kojoj je fazi istraga i kad bi mogli dobiti dokumentaciju da ju prosljede u nadležnu Kongregaciju. Rekao sam vam već da će to vjerojatno biti sljedećega tjedna."

Na pitanje: pomaže li Crkva žrtvama u ovom slučaju, odnosno može li im i na koji način pomoći, nadbiskup odgovara: da je svaka pomoć „nedovoljna kad se dogodi zlo. Rekao bih da su žrtve više pomogle nama jer su smogle snage prijaviti i pokrenuti jedan proces pročišćavanja Crkve jer zlostavljačima djece doista nije mjesto u Crkvi. Papa je više puta ponovio da za pedofiliju ne postoji tolerancija. U očima žrtava ja sam malen i nedostojan. Razumijem njihovu opravdanu ogorčenost, tugu i ljutnju. Sa žrtvama se nisam još susreo. Ja ih nemam pravo pozvati na susret. Mogu samo zamoliti da oni mene prime kako bih im se ispričao, zatražio oprost i pokušao dati utjehu. Nadam se i molim da do toga susreta uskoro dođe. Doista želim pred svakim prignuti glavu i moliti oprost. Naravno da ću razumjeti i one koji to možda i neće htjeti jer su njihove rane preduboke."

U razgovoru je bilo govora o brakovima u Hrvatskoj koji se sve češće raspadaju, o odseljavanju ljudi, o mortalitetu koji je daleko iznad nataliteta. Država se pokazala neuspješnom u rješavanju sva tri problema. O tome nadbiskup kaže: „Problemi koje ste istaknuli: raspad brakova i obitelji, odseljavanje i negativan priraštaj su problemi koji se tiču svakoga. Ali opet, i u tim slučajevima smo radije spremni upirati prstom u drugoga, tražiti od drugih rješenja i odgovornost. Ipak, daleko je više brakova i obitelji koji žive ljepotu braka u naravnosti. I njima trebamo biti stalna podrška da im vjera i ljubav budu temelj obiteljske sreće. Budući da sam optimist, želim još uvijek vjerovati da će nadležna državna tijela naći prave mjere i da se zaustave negativni trendovi u društvu. Na svečanoj sjednici Gradskog vijeća u HNK sam rekao da je o obitelji već sve rečeno. Potrebna su nam djela, konkretna djela koja će zaštititi obitelj, izvor života i radosti. Niz je tu stvari koje se mogu učiniti. Najvažnije je zaštititi žene – majke da ne postanu predmet izrugivanja ili odbacivanja zato što su trudne i što se odlučuju rađati djecu. Žalosno je ako žena zbog trudnoće ostane bez posla. Baš u tim slučajevima državni zakoni i propisi moraju biti jasni u zaštiti žena. K tome je bitno vratiti optimizam mladima da u svojoj obitelji mogu graditi budućnost, da će se cijeniti njihovo obrazovanje i trud te da neće morati tražiti veze kako bi došli do zaposlenja. Moram istaknuti i moć medija. Kažu da mediji pokreću svijet. Volio bih da mediji također dadnu daleko više prostora pozitivnim primjerima, onima koji se tu kod nas muče i svojim trudom grade zemlju i društvo. Nažalost, u medijima previše čitamo „romantičnih" priča sa sjevera i zapada, a time se nama u domovini šalje poruka što mi još čekamo."

Upitan o crkvenim razvodima kazao je da je svaki razvod „osobna tragedija jer se priznaje vlastiti neuspjeh. Naravno da ima slučajeva u kojima su brak i zajednički život toliko nepodnošljivi da uzrokuju silnu štetu. I ne zna se i ne može se svatko nositi s time. Pojam crkveni razvod ne postoji, već poništenje braka. Koliko se god činilo da je to dvoje isto, nije. Jednom valjano sklopljena ženidba se ne može razvrći. U crkvenom proglašenju braka ništavnim pokušava se ljudima pomoći da pronađu elemente nepostojanja njihovog braka od samog početka, preispitujući spremnost supružnika da prije i u samom činu ženidbe imaju jasnu spoznaju o svetosti braka, o bitnim svojstvima ženidbe: jednosti i nerazrješivosti, o vjernosti, o otvorenosti životu. Crkveni sud

u tom smislu ima duboko pastoralnu svrhu da vjernicima pomogne kako bi mogli živjeti u punini svoju vjeru."

Govoreći o doseljavanju u Hrvatsku i sve većem broju stranaca koji kod nas traže dom mons. Barišić naglašava: „Ako je naša domovina nekome atraktivna i lijepa da bi se doselio i tu živio, onda me to čini sretnim. Mene brine iseljavanje. U našoj zemlji ima dovoljno mjesta za život. Vjerujem da se država u svim slučajevima doseljavanja brine i za sigurnost svih građana koji ovdje žive. Razumijem razloge zbog kojih Crkva ne može biti za legalnost abortusa, međutim, ne mislite li ipak da bi zakonska zabrana abortusa imala više štete nego koristi? Poljska, gdje je pravo na abortus značajno ograničeno, bilježi sve veću smrtnost žena zbog ilegalnih prekida trudnoće. Ponovno, radi se o teškim i osobnim dramama. Stav Crkve je sasvim jasan i nedvosmislen, a to je da život započinje začecem i završava naravnom smrću. Crkva od pamtivijeka na tome inzistira i nikada neće prestati to jasno ponavljati. Nepravедno je govoriti da bi trebalo dopustiti jedno zlo – abortus, da bi se smanjilo drugo zlo – ilegalni abortusi i tragične posljedice smrtnosti."

Na pitanje: osjeća li Crkva u Hrvata posljedice demografskog sunovrata u manjem broju budućih svećenika, odgovara: „Naravno da se osjeća, kao što se osjeća na svakom polju. Ako nema ljudi nema niti svećenika, niti liječnika, niti očeva, niti majki, a konačno niti života. Mi se danas doslovno trebamo boriti za svaki život. Pripremate se za treći susret katoličkih obitelji u Solinu, što ukazuje i na to da Crkva razumije da je obitelj u krizi. Hoće li, s obzirom na demografska kretanja i iseljavanje, biti manje okupljenih ili ste optimist? Koliko obitelji dolazi na ovaj skup i hoće li doći i hrvatske obitelji iz naših ugroženih dijaspora, primjerice s Kosova i iz Srbije? Što je prije zapalo u krizu, obitelj ili društvo, ne znam, ali su posljedice jasne da je društvo u krizi kad je obitelj u krizi i obratno. Jednostavno moramo sve pokušati da se obitelj zaštiti. Nismo slučajno izabrali geslo našeg susreta: Obitelj – izvor života i radosti! To nije parola. To je duboka istina. Naš susret želi okupiti obitelji u našim gradovima Splitu i Solinu, na svetom tlu Gospina otoka. Želimo biti podrška jedni drugima i poslati poruku i onima koji ne dođu i onima koji su u problemima i u krizama da možemo i moramo računati jedni na druge. Vjerujem da će se okupiti veliki broj obitelji s djecom i vjerujem da će naći novi dom za ta dva dana među našim obiteljima domaćinima. Iskustvo pokazuje da se tako stvaraju velika prijateljstva. Trenutno smo u fazi prijave pa ne mogu govoriti o konkretnim brojevima, ali su na susret pozvane obitelji iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i svih naših dijaspora. Naravno da bi nam posebnu radost i čast učinio dolazak obitelji s Kosova i Srbije."

Naglasio je da se „u susretima obitelji, susretima mladih, kao i u svakom osobnom susretu međusobno obogaćujemo. Nerijetko se radi o velikim događajima za pojedinca koji nemaju nikakvu zvučnu pompu. Nadamo se da će ovaj susret biti dobar impuls za bolje sutra obitelji i domovine, a svakako na poseban način nas kao domaćina. Ovih dana će izići letak koji ćemo poslati u sve biskupije s programom. Bit će tu i molitve i koncerata i kulturnih događanja, javnih tribina, a neposredno za taj vikend, 15. i 16. rujna, veselimo se Hodu svjetla – zajedničkoj molitvi pristiglih obitelji i domaćina, kao i euharistijskom slavlju na Gospinu otoku, koje je mjesto od neprocjenjive važnosti za svakoga od nas. Zamolio bih Slobodnu Dalmaciju da medijski popratí ovaj događaj i njegovu pripravu, a kako bi informacije o svemu bile još dostupnije."

Vlada RH je prošlog tjedna Splitsko-makarskoj nadbiskupiji ustupila dio bivše vojarnе Dračevac te o tome nadbiskup

kaže: „Već neko vrijeme pokušavamo riješiti nekoliko bitnih stvari za našu mjesnu Crkvu i za naše vjernike. Dugo godina dobivamo inicijativu od mnogih roditelja kako bi se napokon i u Splitu otvorila katolička osnovna škola. Zadnje tri godine na tome se intenzivno radilo, a naravno da je nulti problem lokacija. Ispitivale se više mogućnosti, i na kraju je pogled usmjeren na dio vojarnе Dračevac. Ta lokacija je dobra jer se nalazi na ulazu u Split i bit će dostupna široj splitskoj okolici. Od početka je intencija da se ne radi kvartovska škola nego obrazovni centar za sve zainteresirane, a onda je prometna dostupnost jedan od preduvjeta. Našu ideju smo predočili nadležnim državnim tijelima i predložili da nam ustupe dio vojarnе Dračevac kao zamjensku nekretninu za one nekretnine koje se neće moći vratiti. Zahvalni smo Vladi da je imala sluha za ovu inicijativu jer je Crkva ponovno stavila svoje resurse za opću korist."

Upitan o kolikoj se površini radi i kako će izgledati ta škola te što to znači za Split i okolicu, nadbiskup naglašava da se radi o „oko 30.000 metara kvadratnih sa zgradom gdje je za sada privremeno smješten općinski sud i susjednom napuštenom zgradom bivše vojarnе. Tu ulazi i spomenkapelica Četvrte gardijske brigade. Ono što želimo na tome području je osnovati Katolički odgojno-obrazovni centar koji bi uključivao dvosmjenski dječji vrtić i posebnu vrtićku jedinicu za djecu s posebnim potrebama, osnovnu školu s cjelodnevnim boravkom i srednju školu. Uz to bi išli i sadržaji koji prate takav centar kao učenički dom, sportska dvorana, vanjski sportski tereni, kuhinja i blagovaonica za djecu i učenike. Sve u svemu, jedan moderni kampus. A sami probajte zamisliti što će to značiti najprije za djecu i roditelje, probajte zamisliti što to znači za otvaranje novih radnih mjesta, a onda i za Split i okolicu. Naravno da će realizacija toga projekta sigurno trajati više godina, ali ćemo u fazama doći do navedenog

Komturaj Reda svetoga Jurja, kuće Habsburg-Lothringen proslavio Dan sv. Jurja u Hrvatskoj

Zagreb, 12.5.2018. (IKA) - Komturaj Reda svetoga Jurja, kuće Habsburg-Lothringen drugi je puta slavio Dan svetoga Jurja u Hrvatskoj, zaštitnika Reda. Proslavi je prethodila svečanost održana u petak 11. svibnja u zgradi Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu koju je 1895. otvorio car Franjo Josip I., na čijoj se pozornici uprizorila izvedba baleta Elizabeta Austrijska – Sissi. Uz brojne predstavnike iz političkog i crkvenog života svečanosti je prvi puta nazočio nadvojvoda Georg von Habsburg-Lothringen, sin Otta von Habsburga te brat Karla, današnje glave te stare kraljevske obitelji, varaždinski biskup Josip Mrzljak i križevački vladika Nikola Kekić.

U subotu 12. svibnja nakon okupljanja na Markovom trgu, vitezovi Reda uputili su se u procesiji prema konkatedralnoj crkvi Sv. Ćirila i Metoda na liturgiju sv. Ivana Zlatoustoga gdje ih je uz pozdrave dobrodošlice dočekaao župnik o. Danijel Hranilović. Istaknuvši radost što je grkokatolička zajednica u Zagrebu izabrana za centralno održavanje ove svečanosti u svijetlu obilježavanja stoljetne povijesne veze kuće Habsburg-Lothringen i Republike Hrvatske, domaćin je istaknuo i poveznicu koju je obitelj Habsburg-Lothringen imala u povijesti s Križevačkom eparhijom i grkokatoličkom zajednicom u Hrvatskoj. „Današnjom nazočnošću u našoj konkatedralnoj crkvi, vi pripadnici Reda svetoga Jurja predvođeni nadvojvodom Georgom von Habsburg-Lothringenom, prokuratorom Vinzenzom von Stimpfl-Abeleaom, komturima i vicekomturima, svjedočite bogatstvo te iste veze kao i bogatstva obrednosti u krilu Katoličke Crkve na prostorima domovine nam Hrvatske",

istaknuo je Hranilović. Liturgiju svetog Ivana Zlatoustoga pjesmom je animirao Ćirilo-Methodov kor pod ravnanjem dirigentice Darjane Blaće-Šojat.

Nakon završnog blagoslova upućena je poruka križevačkog vladike Nikole Kekića, u kojoj izražava dobrodošlicu nadvojvodi Georgu von Habsburg-Lothringenu, kompturima, vicekompturima i vitezovima sv. Jurja te ostalim članovima obitelji i prijateljima. Čestitao im je Dan sv. Jurja, koji je zaštitnik njihova Reda, i izrazio radost što Komturaj Hrvatskoga Reda sv. Jurja kuće Habsburg-Lothringeni drugi put slavi Dan sv. Jurja u Hrvatskoj i što su se odlučili upravo za grkokatoličku crkvu na Gornjem gradu u Zagrebu da po bizantsko-hrvatskom obredu Bogu prikažu beskrvnu žrtvu Novoga zavjeta za pokojne i žive članove Reda. „Vaše carsko i kraljevsko visočanstvo nadvojvodo Juraju, danas smo Vam dali veliku čast da sjedite na ovom carskom i kraljevskom tronu s likom rimskoga cara Konstantina Velikoga koji je u 4. stoljeću dao slobodu kršćanima i zato ga Crkve na Istoku drže svetim. Iznad Vaše glave je grb jednoga od Vaših prethodnika cara i kralja Franje Josipa I. Znakovito je to kako za Vas, tako i za nas Hrvate. Preko Vas mi Hrvati, grkokatolici i rimokatolici, zahvalni smo za sve dobro što su članovi dinastije Habsburg-Lotharing kroz povijest učinili za Europu, a posebice za Hrvatsku. Veliku ljubav Vašega oca Otta prema Hrvatskoj osjetili smo onda kada nam je bilo najteže – kada smo morali braniti ono što je stoljećima bilo naše, kada smo kroz velike žrtve naših hrabrih branitelja ostvarili san tolikih i tolikih generacija, a to je slobodna nam domovina Hrvatska. Isto tako Vaš otac Otto davao nam je veliku potporu i lobirao kod svojih prijatelja i znanaca kad smo prolazili teški put prijema Hrvatske u zajednicu europskih naroda“, istaknuo je vladika.

„Križevačka eparhija slavi 240. obljetnicu svoga osnutka. Za njezino osnivanje 1777. godine najzaslužnija je carica i ugarsko-hrvatska kraljica Marija Terezija. Na molbu zadnjega marčanskog grkokatoličkog biskupa Bazilija Božičkovića i utjecajnih osoba na Bečkom dvoru, Marija Terezija je godine 1776. odlučila osnovati novu biskupiju za grkokatolike sa sjedištem u Križevcima i za prvoga biskupa imenovati dotadašnjega marčanskog biskupa Bazilija Božičkovića. Naime, austrijski carevi kao ugarsko-hrvatski kraljevi baštinili su krunu prvog ugarskog kralja sv. Stjepana, a time i posebnu povlasticu koju je papa Silvestar II. godine 1001. dodijelio ugarskom kralju Stjepanu da smije osnivati nove biskupije i na njih imenovati biskupe. Na tu odluku carice i kraljice Marije Terezije da osnuje Križevačku biskupiju Sveta Stolica imala je podosta primjedbi i nije to išlo lako kako bismo očekivali. Ipak, kraljica je bila uporna, pa je papa Pio VI. tu njezinu odluku 17. lipnja 1777. potvrdio. U zahvalu za tako veliko djelo carice i kraljice Marije Terezije, mi grkokatolici iz Hrvatske hodočastili smo u subotu, 5. studenoga 2017. u Beč, gdje smo u crkvi Gospe od Anđela služili liturgiju, a u kripti pokraj odra panihidu za plemenitu dušu drage nam carice i kraljice Marije Terezije. I zato nam je drago da ste se i Vi, nadvojvodo Juraju, svojim dolaskom u ovu našu konkatedralnu crkvu uklopili u obilježavanje Godine Križevačke biskupije. Neka Vas Bog poživi na Mnogaja i blagaja ljeta!“, istaknuo je križevački vladika.

Susret varaždinskog biskupa s novinarima

Varaždin, 12.5.2018. (IKA) – U povodu Svjetskog dana sredstava društvene komunikacije varaždinski biskup Josip Mrzljak tradicionalno organizira godišnji susret s medijskim djelatnicima koji je ove godine održan u petak 11. svibnja u

Varaždinu. Gost predavač bio je Siniša Kovačić, dugogodišnji novinar i urednik na HRT-u, a od nedavno glavni urednik Hrvatske katoličke mreže.

Na početku susreta najprije je mr. sc. Anita Treščec, voditeljica Ureda za pastoral u medijima Varaždinske biskupije svima okupljenima uputila dobrodošlicu te zahvalila Varaždinskom biskupu Josipu Mrzljaku što svake godine iznova okuplja novinare. Na susretu je, zatim, Ivana Šimunić, vanjska suradnica Ureda za pastoral u medijima Varaždinske biskupije predstavila poruku pape Franje "Istina će vas osloboditi (Iv 8, 32). Fake news i novinarstvo mira", objavljenu na blagdan sv. Franje Saleškog, 24. siječnja 2018. Uslijedilo je predavanje na temu "Mediji 21. stoljeća - novinarstvo ili PR servis?" Govoreći o uzrocima krize identiteta hrvatskog novinarstva, Kovačić je analizirao aktualni medijski trenutak i trend nekritičkog uredničkog uvrštavanja negativnih, loših i izmišljenih događaja u sam vrh vijesti. Ukazao je na tehnike manipulacija kojima se angažirano i istraživačko novinarstvo pretvorilo u sluganski aktivizam vlasnika medija, a na štetu istine te poručio kako je važan novinar 21. stoljeća.

Važan je zato što nam trebaju jamci vjerodostojnosti. Trebaju nam jamci relevantnosti informacija, čuvari etike i svog dostojanstva, makar se i ne slagali s osobom u kojoj moraju izvještavati, ili s političkim garniturama koje su trenutačno na vlasti. Makar bili nevjernici, ili bili na onoj drugoj strani, ali zadržite jamstvo svoje vjerodostojnosti. Nemojte dopustiti da vas povede taj osjećaj za agitaciju, podmetanje, da se ostavite angažiranog novinarstva i postanete najobičniji manipulatori – poručio je prisutnima Kovačić

Nadalje, rekao je kako se možemo žaliti na pošasti 21. stoljeća i da se ne možemo boriti protiv manipulatora, ali medijski djelatnici mogu se boriti da oni sami ne budu manipulatori.

"Vidite kakvo oružje imamo u rukama? Da zaista možemo napraviti manipulaciju mi sami u medijima. Zato je važno dubinski pročitati Papinu poruku u kojoj nas poziva da se zaista vratimo istini, da možemo mirno zaspati, jer ćemo znati da smo pošteno odradili svoj novinarski posao odnosno zadatak", rekao je Kovačić.

Nadalje, naglasio je i važnost medijske pismenosti koja bi ekspanzijom Interneta i društvenih mreža trebala biti abeceda 21. stoljeća kako bi se spriječilo širenje lažnih vijesti i iskorištavanje medija za jačanje političkog, tržišnog ili ideološkog aktivizma.

Pri kraju je Kovačić konstatirao i kako se medijski djelatnici nalaze u novoj eri medija i da bi svi trebali nastojati oko toga da "borba" ne završava borbom za klikove, nego da ona tek počinje kada imaju sadržaj kojim će biti zadovoljni.

"Da plasiramo sadržaj koji će biti toliko dobar, analitičan i dubok da, u konačnici, bude alat za prodaju... s druge strane, mi novinari moramo biti ti koji će uvijek propitkivati pozadinu samog novinarstva", rekao je Kovačić te dodao kako bi se u novoj eri medija trebala dogoditi transparentnija slika vlasništva nad medijima i ono što je najvažnije, sukladno medijskoj pismenosti, trebali bismo se svi boriti za to da se naša publika počinje odgajati.

Da svi mi u tome sudjelujemo da ih odgojimo na kritičko mišljenje, a ne na kritiziranje, ne na to da budu osobe koje će sudjelovati u 'hejterskim' napadima na pojedine novinske članke, rekao je Kovačić.

Nakon izlaganja, uslijedila je i rasprava na temu o kojoj se govorilo, ali i o drugim temama i poteškoćama s kojima se medijski djelatnici svakodnevno susreću te se od gosta predavača tražilo mišljenje odnosno savjet.

VII. nadbiskupijski susret Roma i neroma u Belom Manastiru

Beli Manastir, 12.5.2018. (IKA/TU) - U Caritasovom Centru za mlade - Beli Manastir u subotu, 12. svibnja održan je VII. Nadbiskupijski susret Roma i neroma.

Pozdravnu riječ pred osamdesetak sudionika susreta uputio je vlč. Krešimir Jukić, nadbiskupijski povjerenik za pastoral Roma, zahvalivši Romima na velikom odazivu. Pozdrave je uputio i Goran Hes, zamjenik gradonačelnika Belog Manastira, istaknuvši: „Problematika Roma, njihov život, kao i njihove aktivnosti nama u Gradu vrlo su poznate, stoga se trudimo u okviru naših mogućnosti pomoći.”

Kratki nagovor izrekao je don Ivan Bolokovac, voditelj Centra za mlade Beli Manastir, rekavši kako je dragi Isus uvijek među nama, te da stalno moramo biti dobri kako bi se Isus osjećao lijepo i dobrodošlo.

O VII. ciklusu projekta Caritasa Đakovačko-osječke nadbiskupije pod nazivom „I mi smo tu” – radionice za djecu i mlade Rome, prezentirala je Mira Vego, stručna suradnica projekta. Većina prisutnih su sudionici projekta „I mi smo tu”, te ih uvijek razveseli dio prezentacije koji je vrlo bogat fotografijama na kojima su oni, njihova obitelj i njihovi radovi koje izrađuju na radionicama.

Nakon zajedničkog ručka slijedio je program u kojem je od zabavnih aktivnosti bilo za svakoga po nešto. Za najmlađe je priređena radionica izrade kolačića. Na igralištu se plesalo kolo, igrao nogomet, povlačilo užu, skakalo u vreći. Na kraju susreta svim sudionicima podijeljen je sladoled.

Predstavljanje zbornika i otkrivanje spomen-ploče fra Bernardinu Leakoviću (1741. – 1815.)

Bošnjaci, 12.5.2018. (IKA/TU) – Subota, 12. svibnja u Bošnjacima kod Županje je bila u znaku fra Bernardina Leakovića. Povodom Dana Općine Bošnjaci toga je dana u prezentacijskoj dvorani Šumarskoga muzeja predstavljen zbornik radova, a u Strossmayerovoj ulici broj 62 na kući obitelji Babić svečano otkrivena spomen-ploča tome velikom franjevcu.

Zbornik radova „Nitko sebi sudac” vezuje se uz znanstveno-stručni skup koji je održan 2015. godine povodom 200. godišnjice smrti toga zaslužnog Bošnjačanina. Uz pozdravnu riječ domaćina, voditelja šumarske zbirke Antuna Leakovića, načelnika Općine Andrije Juzbašića i ravnatelja bošnjačke osnovne škole Marka Kovačevića, skupu su se na početku predstavljanja obratile i urednice zbornika prof. dr. sc. Zlata Šundalić i prof. dr. sc. Ljiljana Kolenić.

U radnome dijelu promocije o zborniku radova govorili su prof. dr. sc. Milica Lukić, izv. prof. dr. sc. Krešimir Šimić te publicist Vinko Juzbašić predstavljajući radove jezične, književnopovijesne i povijesne tematike. Na kraju promocije, okupljenima se obratio provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Ilija Vrdoljak izrazivši zadovoljstvo znanstvenom zainteresiranošću za fra Bernardina Leakovića.

Nakon toga uslijedilo je otkrivanje spomen-ploče na mjestu rodne kuće fra Bernardina Leakovića. Prije otkrivanja, okupljenom mnoštvu su se uz kratki nagovor obratili domaći svećenici vlč. Mato Lešić i župnik preč. Josip Filipović, a ploču su otkrili mladi bračni par, Matija i Andrijana Babić, koji sada stanuju na mjestu negdašnje fra Leakovićeve kuće.

Čabrunići: Obilježena 98. obljetnica rođenja bl. Miroslava Bulešića

Čabrunići, 12.5.2018. (IKA) - U selu Čabrunići, nedaleko Svetvinčenta, na mjesnom trgu, nadomak rodne kuće bl. Miroslava Bulešića, misnim slavljem obilježena je 12. svibnja 98. obljetnica rođenja toga našeg najmlađeg blaženika.

Misno slavlje ispred kapelice koju su blaženiku u čast, nakon beatifikacije podigli njegovi sumještani, predvodio je generalni vikar Porečke i Pulske biskupije mons. Vilim Grbac. On se na početku misnog slavlja prisjetio kako je u svome rodnome selu Lanišće, još kao malo dijete slušao o tragičnom događaju ubojstva svećenika Miroslava Bulešića u kolovozu 1947. godine, i kako je cijelo selo bilo obilježeno tim strašnim događajem.

Generalni vikar je u prigodnoj homiliji istaknuo kako je bl. Miroslav Bulešić bio, uz mnoge druge vrline koje su ga krasile, i veoma odgovoran, u svim službama koje je obavljao. Ono što su neki smatrali strogošću bila je samo njegova posvećenost i odgovornost kojom je pristupao povjerenim mu službama, pa je tek temeljem toga to očekivao i od drugih.

Nikada nije sebi pripisivao nikakve zasluge, a svoj je život i poslanje živio dosljedno, istaknuo je mons. Grbac. U Buzetu je bio spreman braniti svetohranište i svojim životom; mi danas svoju vjeru ne moramo braniti krvlju, ali itekako možemo svoje kršćansko uvjerenje pokazati živeći prema onim istim vrednotama koje je on branio životom, živeći pošteno, u skladu s Kristovim naukom i birajući uvijek biti na strani Istine, čak i onda kada nam to donosi poteškoće u suvremenom mentalitetu.

Moramo, poput bl. Miroslava, požrtvovnošću za drugoga u svakodnevnom životu svjedočiti svoju vjeru, biti ono zrno koje umire da bi dalo obilat rod.

Okupljenim mještanima Bulešićevog rodnog sela mons. Grbac je poručio neka budu ponosni na taj veliki primjer i uzor, koji nas uvijek iznova nadahnjuje. Daj Bože, da bi bl. Miroslav govorio i nama danas, gdje god jesmo, gdje god živimo. Ne samo da bismo se tek povremeno sjetili toga Blaženika, već da bismo dosljedno živjeli svoju vjeru; najljepši i najveći spomen je upravo to – da mi živimo dosljedno svoju vjeru, da sada i ovdje budemo svjedoci svoje vjere, najprije u svojoj obitelji i svojoj kući, u svome svakodnevnome okruženju, da tu budemo svjedoci vjere živeći za prave, istinske vrijednosti. To je najljepši spomen koji možemo dati i Miroslavu Bulešiću i mnogima koji su prije nas živjeli i ostavili iza sebe dobar primjer i uzor, zaključio je mons. Grbac.

Na kraju misnoga slavlja prigodne zahvale predvoditelju i okupljenima je uputio župnik Svetvinčenta, župe kojoj Čabrunići pripadaju, vlč. Darko Zgrablić. Oko oltara je posluživao đakon Damir Štifanić.

Hvarski biskup pohodio župu Duha Svetoga u Vrbanju

Ako nisam oduševljen kršćanin, kako mogu drugoga oduševiti za Krista. Ako u svome srcu ne nosim Boga i moju istinu da sam spašen i otkupljen, kako mogu drugome svjedočiti tu istinu vlastitoga spasenja i otkupljenja koje se događa u Isusu Kristu

Vrbanj, 12.5.2018. (IKA) – Hvarski biskup Petar Palić pohodio je u subotu 12. svibnja župu Duha Svetoga u Vrbanju na otoku Hvaru. Prvi put biskup Petar pohodio je tu župu kao imenovani hvarski biskup na Uskrsnu srijedu, 4. travnja, kada je sudjelovao u slavlju Mise posvete ulja koju je tada sa dijecezanskim svećenicima slavio sadašnji

umirovljeni biskup Slobodan Štambuk. Biskup Palić u toj župi Hvarškoga dekanata slavio je misu u zajedništvu s domaćim župnikom Ivicom Babićem, dok je za liturgijskoga slavja kod oltara posluživao đakon mjesne Crkve Toni Aviani.

Slavlje je započelo ulaznim ophodom od župnoga dvora do crkve gdje je biskupu Paliću dobrodošlicu uputio član ekonomskoga vijeća te župe Marijo Lušić Bulić. U pozdravnom govoru prisjetio se biskupske službe mons. Štambuka te ustvrdio kako je za obnašanja te službe ostavio u župi mnoga dobra, a osobito duhovna. Izrazio je zahvalnost i mjesnom župniku za, kako je rekao, "mnoga dobra koja je priskrbio, za novu nadu i budućnost ove župe, a osobito za njegov uspješan rad s djecom i mladeži". Obračajući se novom hvarskom biskupu rekao je: "Zahvaljujemo dragome Bogu za Vas i Vašu službu koja Vam je povjerena radi nas. Neka Vam dragi Bog po molbama puka koji Vam je povjeren udijeli zdravlje i snagu da nam budete vjerni otac koji će nas voditi na Kristovu putu. Neka po Vašem zazivu i bratskoj ljubavi, jer i sami ste rekli 'Ja sam Petar, vaš brat', side rosa Duha Svetoga kako bismo i nadalje mogli vjerno služiti Bogu u zajedništvu s Vama. Hvala Vam i Bog neka poživi našega biskupa Petra".

Na početku euharistijskoga slavja domaći župnik pozdravio je hvarškoga biskupa, zaželjevši mu ustrajnost u službi i odgovornosti za preuzetu biskupiju. Podsjetio je, pritom, da je župa u Vrbanju stara oko 550 godina. "Stara je, ali tako je mlada", poručio je vrbanjski župnik Babić, ustvrdivši kako ona po djeci i mladima ima svoju budućnost. "Zahvaljujem na otvorenosti vašega srca. Nalazimo se u devetnici svetkovine Duhova. Molimo za darove Duha Svetoga da nam na Isusovu putu budu snaga i jakost. Neka nas jačaju za hod na životnome putu", rekao je biskup Palić na početku liturgijskoga slavja, podsjetivši da je župu prvi put pohodio na slavlju Mise posvete ulja.

U homiliji vjernicima je govorio o važnosti susreta s Bogom te spremnosti oduševljavati druge za Krista. Podsjetio je tako na svjedočenje iskustva sv. Augustina za čije je životno obraćenje ustrajno molila njegova majka Monika. Samo u Božjoj blizini, samo u iskustvu zajedništva s Bogom ljudi pronalaze svoj smiraj, smiraj svojega srca. Nalazimo i svoje povjerenje prema Bogu. Bog nas prepoznaje po našem imenu. Želi nam dozvati u svijest istinu da smo svi Božja slika, da smo stvoreni na njegovu sliku te imamo svoje dostojanstvo. Imamo dostojanstvo Božje djece, Božjih sinova i kćeri, rekao je, uz ostalo, hvarski biskup. Ustvrdio je kako je unatoč tom dostojanstvu koje proizlazi iz ljudske stvorenosti na Božju sliku čovjekov život obilježen grijehom i slabošću te životnim borbama. Najveće se borbe odvijaju upravo u ljudskome srcu. To su borbe između dobra i zla, između svjetla i tame, između grijeha i dobra, oholosti i poniznosti, između ludosti i mudrosti, primijetio je mons. Palić. Pojasnio je kako dostojanstvo čovjeka stvorena na sliku Božju obvezuje kršćane na životno svjedočenje i spremnost nositi Krista drugima.

"Ako nisam oduševljen kršćanin, kako mogu drugoga oduševiti za Krista. Ako u svome srcu ne nosim Boga i moju istinu da sam spašen i otkupljen, kako mogu drugome svjedočiti tu istinu vlastitoga spasenja i otkupljenja koje se događa u Isusu Kristu", poručio je hvarski biskup. Podsjetio je na liturgijski spomendan sv. Leopolda Bogdana Mandića, naglasivši kako je taj hrvatski svetac svoje životno ostvarenje pronašao nudeći ljudima čudesan susret s Bogom kroz slavlj sakramenta pomirenja.

U tijeku euharistijskoga slavja biskup Palić podijelio je sakrament potvrde ovogodišnjim kandidatima te župe kojih je bilo sedmero. Pred kraj misnoga slavja Vrbanjanin Marko

Pavičić darovao je biskupu Paliću svoju knjigu "Za križem – u riječi i slici". Knjiga je ustvari fotomonografija u kojoj autor donosi križonoše iz višestoljetne pobožnosti na otoku Hvaru. Misno slavje za prvoga pohoda biskupa Palića župi pjevanjem je uveličala mješovita klapa Svetoga Duha sastavljena od mladih župljana.

Duhovna obnova za obitelji u Slanome

Mr. Marinko Šljivić istaknuo da se brak može rastaviti zbog naoko sitnih problema, ali i da je moguće ga nanovo stvoriti, izliječiti sitnim stvarnostima kao što su povjerenje, razgovor, nježnost, molitva i dobra volja

Slano, 12.5.2018. (IKA) - Duhovna obnova za obitelji ususret Majčinom danu održana je u subotu 12. svibnja u Franjevačkom samostanu sv. Jeronima u Slanome. Program je započeo duhovnim nagovorom kojeg je održao mr. don Marinko Šljivić, pročelnik Vijeća za obitelj Dubrovačke biskupije.

U izlaganju naglasio je kako sitnice, nesporazumi i male sumnje mogu biti uzrok pukotina koje se mogu pretvoriti u lom braka, te kako se upravo male stvari nekada čine tako velikim da ponekad na osobit način bračnim drugovima izgleda da su potpuno različiti naravi. Objasnio je kako se događa „da jedni drugima udarimo u iste rane duše i onda se čini da smo ne prihvaćeni i da nismo voljeni". Istaknuo je kako se u brak ulazi s prevelikim oduševljenjem, mladić i djevojka su zaljubljeni, jedno u drugome vide samo dobro, ništa negativno no kada se ta zaljubljenost spusti u normalu, nastanu problemi, počinju prva razočaranja i sumnje te se pomisli da se krivo ušlo u brak te kako druga osoba ne razumije te da je nemoguće izdržati daljnje godine braka.

„Odjedanput što je bilo toliko svijetlo postaje mrak. Sve što je izgledalo dobro postaje zlo, sve što je nosilo pečat povjerenja sada nosi znak razočaranja ili čak očaja. Brak u kojem živite ne može uvijek biti svijetao, ne može biti ispunjen radošću, nekad se nad njim razvije mrak i razočaranje. Važno je razumjeti da se mogu dogoditi problemi, ali oni se mogu rješavati. Ne možeš ne pogriješiti u braku, ali možeš moliti da ti se oprost. Brak je mjesto gdje dvoje različitih ljudi, muško i žensko stoje najbliže jedno drugom. To je mjesto na kojem oni mogu, razgovarajući unositi pomirenje, povjerenje, sve dublju ljubav, liječiti jedno drugo i rasti jedno u drugome", rekao je.

Napomenuo je kako je život tako i brak podložan stalnom ispravljanju te kako je potrebno dvoje koji se daju oblikovat jedno drugome, a osobito Bogu. Da bi bračni drugovi mogli rasti i imati spremnost za mijenjanjem potrebna je puno praštanja, povjerenja i nježnosti. Iznad svega važno je u braku znati zajednički moliti.

Pročelnik Vijeća Šljivić rekao je da se brak može rastaviti zbog naoko sitnih problema, ali i da je moguće ga nanovo stvoriti, izliječiti sitnim stvarnostima kao što su povjerenje, razgovor, nježnost, molitva i dobra volja. Bez stalnog duhovnog liječenja nemoguće je ostati do kraja u braku. Istaknuo je kako vrijeme u kojem živimo i u kojem se nalazimo promiče protuobiteljsku kulturu.

„Obitelj je unutarnje zajedništvo života i ljubavi jer se temelji na neraskidivom braku. Braku muškarca i žene za cijeli život i on tvori temelj obitelji. Obitelj se ne može nadomjestiti ničim i nikakvim drugim životnim oblicima. Svaki čovjek potiče od Boga. U svakom očinstvu i majčinstvu nazočan je Bog stvoritelj", rekao je.

Nakon uvodnog nagovora, sudionici duhovne obnove za obitelji imali su priliku za sakrament ispovijedi. Uslijedila je misa koju je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić, u koncelecijaciji s don Marinkom Šljivićem, don Ivo

Zečevićem, župnikom župe Svete Obitelji iz Nove Mokošice, te o. Dariusom Nowakom, župnikom župa Orašac i Zaton.

U propovijedi je biskup okupljenim obiteljima skrenuo pozornost na rečenicu iz evanđeoskog ulomka kada Isus kaže: „Do sad niste ništa iskali u moje ime“. Kazao je kako vjeruje da kršćanske obitelji koje se okupljaju i vrlo rado sudjeluju na biskupijskim projektima vezanim za obitelj mole, ali je primijetio i kako mnoge naše obitelji danas ne mole i u njima je nestalo obiteljske molitve.

Spomenuo je neke primjere iz evanđelja koji pokazuju da i „oni koji mole ponekad zapravo ne mole“ i ne biva im to što su molili. „Kad Isus kaže 'do sad ništa niste iskali u moje ime' ne želi reći da nisu ništa govorili nego im želi poručiti da se u njegovo ime može iskati samo ono što je u skladu s Božjom voljom“, istaknuo je biskup. „To je nova molitva o kojoj Isus govori. I za koju onda sa sigurnošću može reći 'Ištite i primit će te'. To je ona molitva koju on moli nešto kasnije: 'Oče ako je moguće neka me mimoide ovaj kalež. Ali ne moja volja nego tvoja neka bude'“.

Takva molitva se ne zaustavlja na ovozemaljskoj stvarnosti nego je usmjerena prema nebeskom koje se može ostvariti i ostvaruje se samo usklađivanjem svoje volje s Božjom voljom i vršenjem ne samo onoga što ja hoću, nego onog što Bog hoće. Takva molitva je način da se može otkriti Božja volja za sebe i svoju obitelj, rekao je.

Po sakramentu ženidbe Gospodin je u svakom kršćanskom braku postao ravnopravni član obiteljske zajednice. „Želimo li da Gospodin ostane ravnopravni član obiteljske zajednice on u toj zajednici treba biti prisutan, a može biti prisutan u molitvi i kroz molitvu“, istaknuo je biskup, rekavši: „Na taj način muž i žena postaju ono što svaki muž i žena po sakramentu ženidbe jesu, njegovi svećenici, oni koji u povezanosti s njim od svog doma čine Crkvu“.

Nakon mise uslijedio je zajedničko fotografiranje, ručak i druženje obitelji te prilika za bolje upoznavanje, dok su najmlađi vrijeme proveli u igri i zabavi.

Blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zadru

Majke su prenositeljice vjere i najljepše baštine koju mogu predati djeci. Nije lako danas pomiriti dužnosti zaposlene žene, supruge i majke. Zbog toga je potrebna snaga, da Crkva i društvo još više vrednuju poslanje žene i majke čija je uloga opterećena, ali nezamjenjiva

Zadar, 12.5.2018. (IKA) - Blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića svečano je proslavljen u crkvi Gospe od Zdravlja u Zadru u subotu 12. svibnja s pet misnih slavlja. Odlukom zadarskog nadbiskupa Marijana Oblaka, od 1978. g. ta je crkva svetište sv. Leopolda za Zadarsku nadbiskupiju, jer je u njoj sv. Leopold djelovao kao ispovjednik i rektor kapucinskog samostana od 1897. do 1900. g. Tijekom cijelog dana puk je pohodio to svetište i iskazao čašćenje relikviji sv. Leopolda koja je bila izložena na pokrajnjem oltaru kojeg resi velika slika sv. Leopolda Mandića. Središnje večernje blagdansko slavlje predvodio je don Josip Radojica Pinčić, župnik katedrale Sv. Stošije koji upravlja i tom crkvom.

Ususret Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu, don Josip je u propovijedi govorio o vrijednosti braka i obitelji. „Brak je jedinstven, nerazrješiv i svet. Različite zajednice žele se izjednačiti s kršćanskim brakom i reći da je to sve isto. Nije isto. Ne može ništa imati jednako pravo i vrijednost kao kršćanski brak. Ne zato što je to naš ljudski izum, nego jer je to Božja volja. Brak kao zajednicu jednog muškarca i jedne žene treba čuvati od raznih centara moći koji žele nove istine o braku“, upozorio

je don Josip, rekavši da je sv. Leopold potjecao iz plemenite kršćanske obitelji s brojnom djecom. Ta je obitelj bila otvorena životu jer je bila otvorena Bogu, ljubila je Boga i vršila Božje zapovijedi. Don Josip je zamolio zagovor sv. Leopolda „da nas učvrsti u vjeri i moralu da se sačuva brak čija je karakteristika svetost“. „Mnogi žele osporiti to obilježje braka. Brak je Božji naum i zato se vrši sakramentom. To je onda sveti znak, ono što nas nadilazi. Kao kršćani moramo dizati glas i braniti jedinstvo, nerazrješivost i svetost braka koji rađa obitelj“, rekao je don Josip, istaknuvši da je bez obitelji teško zamisliti bilo koji društveni poredak. Potaknuo je roditelje da djeci prenesu Božje vrednote. „Ono što je sv. Leopold primio u obitelji bio je kamen temeljac na kojem je gradio ljudski, duhovni i intelektualni odgoj. Sv. Leopold je čitao ljudska srca. To je mogao jer je iznad svega ljubio Boga. Ljubeci Boga živio je njegove zapovijedi. Nikad nije zaboravio svoju obitelj ni svoju redovničku zajednicu“, rekao je don Josip, istaknuvši da je obitelj kao temelj ljudske zajednice odlučujuća za budućnost domovine i Crkve. „Zbog sve većih izazova i suočavanja s rodnom ideologijom, radikalnim feminizmom, čestim rastavama i mentalitetom koji je zatvoren daru života, mnogi se pitaju kakva će biti sutrašnjica obitelji. Ipak, brojne kršćanske obitelji velikodušno obavljaju svoje poslanje u Crkvi i društvu i tako proročki djeluju u svijetu. Crkva i društvo trebaju svjedočanstvo majki i očeva koji će odgajati nove generacije da još snažnije i odvažnije žive sakrament Božje ljubavi, brak. Očinstvo i majčinstvo su dva krila za ravnotežu u životu“, poručio je don Josip. Nažalost, sve više ljudi boji se odgovoriti na poziv majčinstva. I papa Franjo upozorava kako smanjenje majčinske prisutnosti u društvu predstavlja opasnost. „Zbog ljudskih sila majčinstvo postaje zatrto. Mediji, virtualni svijet, politika i razne udruge nameću svoju viziju majčinstva i model žene besprijeke tjelesnog izgleda koja uživa u slobodi bez braka i obveza. U vrijeme dezorijentacije potrebno je tražiti svjetlo i snagu za majke kako bi bile blagoslov za svijet. Bog je ženu odjenuo snagom i dostojanstvom da može očitovati istinsku veličinu ženstvenosti“, rekao je don Josip, istaknuvši da istinska ženstvenost ne dopušta da drugi određuju njen identitet. Slika ženstvenosti je ukorijenjena u plan Stvoritelja a ženski genij je potreban Crkvi i društvu. „Majke su prenositeljice vjere i najljepše baštine koju mogu predati djeci. Nije lako danas pomiriti dužnosti zaposlene žene, supruge i majke. Zbog toga je potrebna snaga, da Crkva i društvo još više vrednuju poslanje žene i majke čija je uloga opterećena, ali nezamjenjiva“, poručio je don Josip. Istaknuvši da Božja zamisao majčinstva ima svoj najsavršeniji model u Mariji koju je štovao i sv. Leopold, don Josip je zamolio zagovor BDM i sv. Leopolda „da naš narod ima ljubavi i poštovanja prema ženi, majci i svakom čovjeku“.

Proslava blagdana svetog Leopolda Bogdana Mandića i dvadeseta obljetnica svetišta u Zakuću

Omiš, 12.5.2018. (IKA) - Na blagdan sv. Leopolda Bogdana Mandića 12. svibnja vojni ordinarij u RH mons. Jure Bogdan predvodio je svečano euharistijsko slavlje u Zakuću pokraj Omiša. Tu se nalazi svetište sv. Leopolda, koje ove godine slavi dvadesetu obljetnicu osnutka. Tom prigodom i ove godine župnik župe sv. Petra Apostola Priko-Omiš dr. don Emanuel Petrov, pod čiju župu spada i ovo svetište je organizirao svečanu proslavu. Nakon trodnevne, na sam blagdan upriličena je izložba na otvorenom o povijesti svetišta. Nakon procesije kroz Zakućac s kipom i moćima sv. Leopolda proslavljena je svečana euharistija na kojoj se okupio velik broj vjernika. Uz biskupa Bogdana u

koncelebraciji je bilo petnaestak svećenika.

Biskup Bogdan je u homiliji podsjetio na veličanstvene događaje pobožnosti i molitve 2016. i 2017. godine kad je tijelo sv. Leopolda iz Padove prevezeno u našu domovinu. „Vjernici razumiju i osjete kad je svetac među njima. Pred spontanom izljevom pobožnosti i poštovanja prema relikvijama sv. Leopolda, nevjernici su se u čudu pitali što se to zbiva?!“ - rekao je biskup.

Biskup je nadalje u homiliji govorio o životnome putu sv. Leopolda od rođenja u Herceg Novom do svete smrti u Padovi 1942. godine. Sveti Leopold franjevac kapucin se osobito istaknuo i došao na glas svetosti kao vrsni duhovni savjetnik, vođa mnogih duša, ispovjednik u kapucinskome samostanu u Padovi.

Mons. Bogdan je također istaknuo kako se sv. Leopold žrtvovao za jedinstvo Crkve na Istoku i Zapadu. Bio je istinski ekumenski radnik. To je smatrao svojim životnim poslanjem, "Da svi budu jedno". „Ostavši u Italiji shvatio je na koji će način vršiti svoj ekumenski apostolat te uskliknuo: "Odsada pa ubuduće svaka duša koja bude tražila moju službu bit će moj Istok." Kao dugogodišnji neumorni ispovjednik on će sve svoje molitve, žrtve, napore prinostiti na veliku nakanu: "Da svi budu jedno!" Stalno je molio Boga, da se pravoslavni i katolici ne sukobljavaju, nego da se sve bolje slažu" rekao je biskup. Leopold je bio karakterna osoba s izgrađenim ljudskim, vjerničkim i nacionalnim identitetom. Takav je bio uvijek i svugdje. I kad su od njega tražili da se odreče svoga državljanstva i svoga nacionalnog identiteta i prihvati talijansko državljanstvo, a bilo je to u jeku I. svjetskog rata, on je odlučno uzvratilo „Krv nije voda“. Radi toga je trpio i morao je neko vrijeme otići u progonstvo. Biskup je također istaknuo i Leopoldov dar prorokovanja. Zbog njegove svetosti mnogi su vjernici hrlili do omiljenog sveca, od običnoga puka, do civilnih velikana. „Pred njim su klečali za sakrament pomirenja kardinali i sam Albino Luciani kasnije papa Ivan Pavao I., biskupi, sveučilišni profesori, akademici, jednostavni i nepismeni ljudi. Svi oni podjednako su osjećali u njemu velikog čovjeka, Božji Duh koji u njemu i po njemu djeluje" rekao je biskup.

Zato se i Padovom gdje je djelovao 40 godina nakon njegove smrti pronio glas "Umro je svetac". Njegovo je tijelo s gradskog groblja preneseno u kapucinski samostan u Padovi gdje se i danas nalazi.

Propovjednik je dalje spomenuo kada je i kako proglašen blaženim i svetim. Ističući kako je Crkva i u naše vrijeme prepoznala i istakla njegov lik za primjer i štovanje, zajedno sa sv. Piom. "Posmrtni ostaci – relikvije sv. Leopolda Mandića i sv. Pija iz Pietrelcine bili su izloženi javnom štovanju i u bazilici Svetog Petra u Rimu od 3. do 11. veljače 2016. Ova dva sveca izabrani su kao zaštitnici izvanredne Svete godine milosrđa te je njihovo cjelovito življenje kršćanske vjere, svjedočenje Božjeg milosrđa i ljubavi i neumorno služenje braći po sakramentu pomirenja stavljeno za primjer vjernicima cjelokupne Crkve", napomenuo je biskup Bogdan. U zaključnoj misli biskup je govorio o sv. Leopoldu koji je propovijedao životom: "Svi su mogli razumjeti i cijiniti njegovu "propovijed", ponizni i moćni, učeni i neuki, koji su ga podjednako bez razlike tražili." Na kraju je biskup Bogdan zamolio zagovor sv. Leopolda Bogdana kako bi uvijek ostali vjerni Kristu dobrome pastiru. Na koncu euharistijskog slavlja župnik don Emanuel Petrov je uručio zahvalnice svima koji su doprinijeli u izgradnji i razvitku svetišta. Zahvalio je i svima ostalima koji su na bilo koji način radili za svetište i širenju pobožnosti sv. Leopoldu. Nakon svečanog blagoslova, druženje je nastavljeno u obližnjim prostorijama.

Iako je sv. Leopold rođen u Herceg Novom 1866. godine, a preminuo u Padovi 1942. godine, preci sv. Leopolda su stoljećima živjeli u Zakučcu kraj Omiša u zaseoku Mandići, gdje su došli iz Bosne bježeći pred Turcima. Njegov pradjed je iz Zakučca preselio u Herceg Novi. Taj stoljetni boravak njegovih predaka u Zakučcu bio je povod izgradnji ovog svetišta u čast sv. Leopolda. Svetište sv. Leopolda Bogdana Mandića smješteno je u podnožju visokih hridina, nedaleko od slapa Ilinca. Splitsko-makarski nadbiskup metropolit Ante Jurić je 12. svibnja 1998, na svečev blagdan, blagoslovio kameni križ visok 8,20 metara koji se nalazi na hridini iznad svetišta. Križ je odliven u armiranom betonu, a obložen je kamenom i mramorom. To je početak izgradnje budućega svetišta. U podnožju hridina nalazi se špilja koja je uklopljena u buduće svetište i koju je već idejno osmislio arhitekt Jerko Rošin. Ispred špilje postavljen je brončani kip sv. Leopolda Bogdana Mandića visok 2 metra, rad ak. kipara Kažimira Hraste. Isti je umjetnik izradio svečev srebreni reljef.

Sv. Leopold Bogdan Mandić proslavljen u istoimenoj kapucinskoj župi u Zagrebu

Otvorena proslava obilježavanja 400. obljetnice nazočnosti franjevaca-kapucina u Zagrebu

Zagreb, 13.5.2018. (IKA) – Svetkovinu sv. Leopolda Bogdana Mandića svečano je 12. svibnja proslavila istoimena kapucinska župa u Zagrebu-Dubrava. Istoga dana je otvorena i proslava obilježavanja 400 godina nazočnosti franjevaca-kapucina u Zagrebu. Središnje večernje misno slavlje predvodio je bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak. U propovijedi je biskup Huzjak vjernike, koji su u potpunosti ispunili crkvu Sv. Leopolda, potaknuo na nasljedovanje primjera sv. Leopolda Bogdana Mandića koji je bio u potpunosti u službi Kristove ljubavi prema svakome čovjeku. Posebno se žrtvovao i bio u službi onima koji su tražili pomirenje u sakramentu ispovijedi, podsjetio je biskup Huzjak, dodajući da se kroz toga malog kapucina hrvatskoga roda zrcalilo i Božje milosrđe i ljubav sv. Franje za bližnjega i Crkvu. Na misi je sudjelovalo više svećenika, oko oltara su posluživali kapucinski bogoslovi, a pjevao je župni mješoviti zbor Anselmo Canjuga. Poslije mise nastavljeno je druženje u šatoru u crkvenome dvorištu te je održana dobrotvorna aukcija slika na kojoj se prikupljao novac za zvona koja će se postaviti u toranj crkve.

Nakon dvije jutarnje mise, prijedodnevno misno slavlje predvodio je o. Srećko Rimac, provincijal hrvatskih karmelićana, u zajedništvu sa svećenicima Remetskoga dekanata predvođenima dekanom fra Brankom Lipšom. Život sv. Leopolda bio je u znaku ljubavi prema Kristu i čovjeku, koji je bio blag prema grešnicima, ali nije olako prelazio preko grijeha, rekao je o. Rimac. Posebno je istaknuo zauzimanje sv. Leopolda za slogu i rast u obitelji, te za zlostavljane žene, podsjećajući kako je, premda izuzetno blag ispovjednik, oštrim riječima govorio o obiteljskim nasilnicima te jednome, kako je javno poznato, i uskratio oprost. Na misi su sudjelovali i učenici, vjeroučitelji i nastavnici iz osnovnih škola Ante Starčević i Žuti brijeg, a pjevao je zbor Janjevo. Nakon mise članovi mjesne Franjevačke mladeži pripremili su druženje i radionice za djecu ispred crkve.

Proslava blagdana sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu-Dubrava završena je svečanom euharistijom u nedjelju 13. svibnja na kojoj su članovi bratstva Franjevačke mladeži dali svoja obećanja. Misu je predvodio župnik fra Miljenko Vrabec uz sudjelovanje gvardijana fra Jure Šimića i asistenciju franjevačkih bogoslova, a izravno ju je prenosila

Hrvatska televizija. Na misi je pjevao zbor Frame grada Zagreba.

Proslavi župnoga blagdana prethodila je trodnevica u sklopu koje su misna slavlja predvodili vlč. Kristo Brkić, župnik župe pape Ivana XXIII, župnik župe sv. Mihaela Arkandela fra Branko Lipša, te župnik župe Marije Kraljice mira vlč. Marijan Ožegović. Na uočnici blagdana otvorena je i izložba Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu Ivane Čavar.

Svibanjski Marijin put u Klenovniku

U posljednjih deset godina brige za Marijin put i kapelu Sv. Volfganga napreduje i razvoj infrastrukture

Klenovnik, 13.5.2018. (IKA) - Marijin put u Klenovniku, u nazočnosti stotinjak hodočasnika koji su uz molitvu i pjesmu razmatrali 15 otajstava krunice, zaustavljajući se uz kamene postaje s prikazima otajstava krunice, održan je 13. svibnja.

Na početku pobožnosti sve je nazočne pozdravio mons. Nedjeljko Pintarić, supsidijar u župi sv. Marka u Zagrebu a rodom iz klenovničke župe, koji je podsjetio na jubilej desete obljetnice otkako je 2008. godine započelo oživljavanje pobožnosti Marijina puta te obnova svih kamenih postaja čiji počeci sežu u 1672. godinu, kada je grof Ivan IV. Drašković dao postaviti postaje od dvorca u Klenovniku do hodočasničke kapele Sv. Volfganga u Vukovoju. Podsjetio je također da se ove 2018. godine iz povijesti Klenovnika slavi nekoliko obljetnica: 510 godina izgradnje najstarijeg sakralnog objekta u župi kapele Sv. Volfganga u Vukovoju, 410 godina početka gradnje plemićkoga dvorca obitelji Drašković, 280. obljetnice izgradnje sadašnje župne crkve Presvetoga Trojstva, 160 godina od otvaranja pučke škole u Klenovniku te 20 godina izgradnje kapele Sv. Ane u Dubravcu.

Po završetku pobožnosti Marijina puta, u kapeli Sv. Volfganga, misno slavje predvodio je i propovijedao mons. Pintarić, u koncelebraciji s klenovničkim župnikom Josipom Jagarčecom. U homiliji je, osvrćući se na prvo čitanje iz Djela apostolskih u kojem su opisani prvi samostalni odgovorni koraci apostolskoga zbora i mlade Crkve nakon Isusova uzašašća i preuzimanja Petrove službi upravljanja tom prvom zajednicom, mons. Pintarić istaknuo da je kroz svu povijest jedna od zadaća Crkve učvršćivanje međusobnog zajedništva vjernika. I Isus u svojoj velikosvećeničkoj molitvi moli za to jedinstvo, kao i za shvaćanje i prihvaćanje poslanja kojeg očekuje od apostola i svakoga tko prihvaća evanđelje kao temelj izgradnje novoga svijeta, rekao je mons. Pintarić, pozvavši hodočasnike da u svom svakodnevnom životu, kao što su i na Marijinom putu, budu svjesni vjerničke odgovornosti te da svjedoče Božju ljubav koja osposobljava vjernike, unatoč mržnje svijeta, da ljudima na ovozemaljskom putu otkrivaju Boga koji je ljubav.

Župnik Jagarčec zahvalio je svima koji su na različite načine tijekom posljednjih deset godina sudjelovali u Marijinom putu te je najavio da će tijekom ljeta, po završetku restauratorsko-konzervatorskih radova, u kapelu biti vraćen pobočni oltar Majke Božje kojeg su 1674. godine, članovi Bratovštine sv. Volfganga iz obližnjeg zaseoka Pintarići naručili kod varaždinskog kipara Ivana Jakoba Altenbacha. Također najavio je da se nastavlja s obnovom sakralnog inventara kapele te da je na redu obnova drvene, marmorizirane propovjedaonice s kipovima evanđelista na stranicama govornice i Bogom Ocem na vrhu baldahina.

Nazočnima se obratio i načelnik općine Klenovnik Mladen Blaško napomenuvši da su hodočasnici tijekom svojega hoda mogli primijetiti da su u tijeku radovi na dovođenju

vodovodne mreže do najudaljenijih naselja u općini te da će uskoro i kapelska kuća dobiti svoj vodovodni priključak. Izvode se i radovi na poboljšanju pristupne ceste prema kapeli sv. Volfganga te uređenja platoa ispred kapele na kojem se održavaju prigodna okupljanja nakon misnih slavlja i na proštenjima, osobito na Uskrsni ponedjeljak, kada se okuplja veliki broj vjernika. Premda je 21. stoljeće, dovođenje vode u te najviše dijelove klenovničke općine veliki je napredak za preostalo stanovništvo na tom brdovitom području jer voda je jedan od elementarnih uvjeta za život do koje stanovnici tog kraja u ovom trenutku još uvijek odlaze na izvor ili skupljaju kišnicu u rezervoare. Uređenjem puta prema kapeli sv. Volfganga prije desetak godina i uređenjem Marijina puta upravo je taj dio klenovničke župe i njezinih stanovnika došao u središte hodočasničkoga putopisa koji ispisuju novi događaji i novi hodočasnici iz različitih krajeva Varaždinske biskupije.

70. obljetnica mature

Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju posjetili jubilarci o. Petar Galauner, Di, Ivan Petričević i Drago Tomislav Ručević

Zagreb, 13.5.2018. (IKA) – Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu posjetili su 13. svibnja trojica njezinih učenika i maturanata, generacije od prije 70 godina.

Jedan od njih je o. Petar Galauner, DI koji je kasnije bio i rektor, duhovnik i prefekt dječjeg sjemeništa te ravnatelj škole od 1990. do 1998. godine Uz njega su bili kolege Ivan Petričević, nekadašnji ravnatelj bolnice Fran Mihaljević i pravnik Drago Tomislav Ručević. Oni su svoj jubilej nazvali „briljantna i milosna sedamdeseta godišnjica mature“.

Profesorski zbor gimnazije srdačno je dočekao goste, a učenicima je taj posjet bio osobito zanimljiv te su se i oni potrudili i uveličali događaj recitacijom pjesme „Slavonija“, koja je gostima osobito draga jer govori o njihovom rodnom kraju. Osim recitacije nije nedostajalo i domišljatih pitanja učenika na koja su gosti rado i opširno odgovarali te i sami uzvratili recitacijom, dosjetkama i pitanjima kojima su provjerili znanje učenika.

Gosti su istaknuli kako se okupljaju svakih pet godina, pa se već sada radosno iščekuje posjet za 75. obljetnicu.

Blagdan sv. Izidora Ratara proslavljen u Donjoj Voći

Misno slavje predvodio ravnatelj Hrvatske katoličke mreže mons. Fabijan Svalina

Donja Voća, 14.5.2018. (IKA) - Na sedmu vazmenu nedjelju, kojom se u Crkvi ujedno obilježava 52. svjetski dan sredstava društvene komunikacije u nedjelju 13. svibnja u cinktoru crkve Sv. Tome apostola, u župi svetog Martina Donja Voća, svečano je proslavljen blagdan sv. Izidora Ratara. Svečanu misu tim je povodom predvodio mons. Fabijan Svalina, ravnatelj Hrvatske katoličke mreže.

Koncelebrirali su vlč. Marko Zdravec, domaći župnik, zatim fra Krsto Martin Hrzenjak, domaći sin na službi u župi sv. Mihaela Arkandela u zagrebačkoj Dubravi, te preč. Valent Posavec, župnik u Vinici i dekan Ivanečkog dekanata.

Na početku misnog slavlja mons. Svalina rekao je kako su se svi okupili na tom posebnom mjestu kako bi molili zagovor svetoga Izidora za različite potrebe. „Današnja liturgijska čitanja nas pozivaju na promišljanje o vlastitom izboru. Bog izabire svakoga od nas za poslanje, za misiju koju nam je odredio u trenutku našega krštenja“, kazao je mons. Svalina.

U propovijedi okupljenom mnoštvu u cinktoru crkve, mons. Svalina se spomenuo riječi svetoga Pavla da 'u trkalištu mnogi trče, ali smo jedan dobiva vijenac'. Premda je priznato pravilo kako je važno sudjelovati, ipak se gubitnik ne

spominje i ne miri s porazom pogotovo ako mu je pobjeda bila na dohvat ruke. Doista, kako se osjećaju oni koji ostvare četvrto mjesto pa su za dlaku izbjegli barem onu brončanu medalju, upitao se pred vjernicima mons. Svalina.

„Kako se osjećaju gubitnici na izborima, kako se osjećaju studenti koji izgube godinu, teško je to znati dok se čovjek ne nađe u sličnoj situaciji. Današnje čitanje donosi nam sličan slučaj. Apostoli stavljaju dvojicu kandidata za Judino mjesto među 12-oricom. To su Matija i Josip, a obojica su bila uz Isusa od početka. No, samo je jedan mogao biti izabran i zato su bacili kocku koja je pala na Matiju te je on od tada pribrojen apostolima. Kako se mogao osjećati taj Josip? O njemu Pismo više ne govori i ne znamo što je s njim kasnije bilo. Znamo da Pavao kaže 'svakome se daje očitovanje Duha na korist'. Naime, svaki od nas dan je na korist zajednici, a za korist samog djelovanja Kristovog. Apostolstvo nije odlikovanje kojim bi se čovjek mogao ponositi. Čudotvorstvo, mudrost i ostali darovi Duha ne daju se na korist nekom pojedincu, već su Božji darovi čitavoj zajednici. Krist je na križu pokazao slabosti u ljudskim očima. Nije sam sebe spasio kako su mu htjeli nametnuti protivnici, već je svoje čudotvorstvo primijenio tako da je sam sebe predao za nas. Kako je to bilo u samim počecima Crkve, tako bi to trebalo biti uvijek. To se odnosi na svakoga od nas. Mi smo Božji i Bog je u nama, te je nebitno mjesto koje imamo u Crkvi. Jesmo li u Crkvi Matija ili imamo li službu biskupa, svećenika, redovnika, vjeroučitelja, imamo li neku posebnu službu u župnoj zajednici - ne uznosimo se! Ne smijemo se oholiti kao Petar koji je tvrdio kako neće napustiti Gospodina. Znamo kako je završilo to njegovo junaštvo. Trebamo znati da smo u Crkvi sluge, odnosno poslužitelji, te moramo imati na umu da su darovi koje imamo namijenjeni za druge. Takav primjer posvjedočio nam je i sveti Izidor kojeg na današnji dan posebno štujemo i zagovaramo. Neka nam u svemu tome on bude bliski primjer u služenju. Ako smo u Crkvi Josip, dakle obični vjernici koji nemaju veliku i vidljivu ulogu u zajednici, zasigurno smo važni i vrijedni. Naime, svi imamo poslanje koje je važnije od svih drugih - svojim životom svjedočiti Krista rassetoga i uskrsloga. Vršeći zapovijedi i volju Božju mi posvjedočujemo i sebe i druge, a na koncu ne odgovaramo pred Bogom za službu koju obnašamo, već kako obnašamo ono što nam je povjereno od Gospodina. Nije bitno koje darove imamo i koju ulogu vršimo, već je presudno vršimo li s ljubavlju službu, pa i najmanju, koja nam je povjerena", rekao je u homiliji mons. Svalina.

Na kraju euharistije fra Krsto Martin Hrženjak blagoslovio je hranu i ostale stvari koje su vjernici kupili na proštenju, rekavši neka 'služe na korist ljudskome rodu'.

Sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije

Nacionalni susret katoličkih obitelji 15. i 16. rujna 2018. u Solinu, deseta obljetnica Đakovačko-osječke crkvene pokrajine i pitanje njezinih nebeskih zaštitnika te Uredba o zaštiti osobnih podataka bile su teme sastanka

Požega, 14.5.2018. (IKA) - Pod predsjedanjem požeškog biskupa Antuna Škvorčevića 14. svibnja u Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi održana je redovita proljetna sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije.

Nakon molitve Trećeg časa, biskup je pozdravio vijećnike i predstavio dnevni red na kojem su bili Nacionalni susret katoličkih obitelji 15. i 16. rujna 2018. u Solinu, zatim deseta obljetnica Đakovačko-osječke crkvene pokrajine i pitanje njezinih nebeskih zaštitnika te Uredba o zaštiti osobnih podataka.

Tajnik Vijeća Ivica Žuljević pročitao je zapisnik prethodne

sjednice. U raspravi koja je uslijedila spomenuta je provedba zaključaka s obzirom na održavanje svibanjskog hodočašća učenika katoličkih gimnazija i drugih srednjoškolaca u Voćin; organizacija Biskupijskog susreta mladih 22. rujna; pastoral na veleučilištima u Požegi i Virovitica na jesen te provođenje projekta edukacije animatora mladih kako su se dogovorili mladi svećenici na njihovim susretima trajne formacije.

Ana Matković, biskupijska povjerenica za pastoral braka i obitelji, voditeljica biskupijskog Centra „Pro vita et familia“ izvijestila je vijećnike o tijeku priprema, o programu i o načinu prijave sudionika za Treći nacionalni susret katoličkih obitelji, koji će se održati u Solinu 15. i 16. rujna pod geslom „Obitelj – izvor života i radosti“. Iznijela je tehničke podatke o načinu prijave hodočasnika, promidžbenim materijalima, smještaju te programu u predvečerje, 15. rujna i središnjeg slavlja 16. rujna u Solinu. Biskup je napomenuo da je domaćin susreta splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić uputio pisani poziv, te je potrebno u kolovozu dostaviti organizatorima broj hodočasnika kako bi se za njih mogao osigurati smještaj kod obitelji u Splitu i okolici. Vijećnici su raspravili o više konkretnih pitanja te zaključili da će se nastojati organizirati predstavnike iz svakog dekanata koji će sudjelovati na susretu. Razgovarali su također o mogućnosti da se sljedeći susret obitelji održi u Pleternici.

Daljnja točka dnevnog reda bila je posvećena prijedlogu da se prigodom 10. obljetnice Đakovačko-osječke crkvene pokrajine od Svete Stolice zatraži da sv. Ćiril i Metod budu njezini nebeski zaštitnici. Nakon biskupova obrazloženja tog pitanja, vijećnici su jednoglasno podržali spomenuti prijedlog. Razmotrili su i mogućnost sudjelovanja svećenika i vjernika Požeške biskupije na programima obilježavanja spomenute obljetnice u svetištu Majke Božje Tekijske u Petrovaradinu 4. kolovoza, u Pleternici 31. kolovoza te u Đakovu na Obljetnicu posvete Katedrale 1. listopada.

Zatim je odvjetnik Ivan Bošković prikazao vijećnicima „Opću uredbu o zaštiti osobnih podataka“ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. godine, koja stupa na snagu 25. svibnja. Uputio je na specifičnost Crkve s obzirom na to pitanje, izrazivši uvjerenje da će ona i dalje moći djelovati u okviru svojih kanonskih propisa, izgrađujući sustav koji će napose štiti osobne podatke u elektroničkom obliku. Senka Horvat, direktorica Regionalne razvojne agencije Požeško-slavonske županije „Panora“ potom je predstavila vijećnicima mogućnosti korištenja europskih fondova, sudjelovanja na natječajima iz područja podizanja energetske učinkovitosti zgrada, sudjelovanja u socijalnim i kulturnim projektima, te izradi projektne dokumentacije kao predujeta za natječaj. Istaknula je i mogućnost prekogranične suradnje u ostvarivanju zajedničkih projekata.

Biskupijski ekonom Dražen Akmačić izvijestio je vijećnike o izvršavanju župnih obveza prema Biskupiji te propisanim kolektama i osvrnuo se na godišnje financijske izvještaje župa. Biskup je naglasio važnost discipline u upravljanju crkvenim vremenitim dobrima, kako bi se izbjegle nepravilnosti ili zlorabe. Na kraju vijećnici su se osvrnuli na aktualno pitanje inicijative nekih građanskih udruga oko prikupljanja potpisa za raspisivanje referendum, te su i ovom prigodom utvrdili kako je riječ o političkim aktivnostima koje nije primjereno provoditi u crkvenim prostorima.

Crkva u Hrvata

Doktorirao isusovac p. Tomislav Špiranec

Zagreb, 8.5.2018. (IKA) - Isusovac Hrvatske pokrajine Družbe Isusove p. Tomislav Špiranec postigao je doktorat iz teologije na Isusovačkom teološkom fakultetu Sveučilišta Santa Clara u Berkeleyu u Sjedinjenim Američkim Državama. Doktorsku disertaciju pod naslovom *Vrlina/paramitas: Sveti Ignacije Loyolski i Santideva kao prijatelji na putu života obranio je 19. travnja 2018. pred četveročlanim povjerenstvom: dr. Eduardo Fernandez S.J. - mentor disertacije; dr. Ronelle Alexander s CAL Berkeley - za hrvatski kontekst teze; dr. David Gray sa Sveučilišta Santa Clara - za budizam; Hung Pham, S.J. - za ignacijansku duhovnost, izvijestila je stranica isusovci.hr*

U doktorskom je radu proveo komparativno istraživanje o njegovanju vrlina u katoličkoj duhovnoj tradiciji i savršenosti (paramitas) u mahajanskoj budističkoj tradiciji, pod vidikom duhovnih potreba suvremene hrvatske mladeži. Usporedba je učinjena kroz istraživanje dva ključna teksta: Duhovnih vježbi Ignacija Loyolskog iz 16. stoljeća, Baska, katolika i utemeljitelja Družbe Isusove, te Put bodhisatve (Bodhicaryavatara) od Shantideve, indijskog mahajanskog monaha iz 8. stoljeća.

Iako se dvije tradicije radikalno razlikuju na razini doktrinarnih pretpostavki i konačnog cilja, dijele mnogo toga na razini prakse vrlina/savršenosti, koje pretpostavljaju zajednički, ljudski, biološko-intelektualni supstrat. Disertacija dokazuje da sinteza između Ignacija i Shantideve, s obzirom na njegovanje vrlina, može pomoći dubljem razumijevanju i razvijanju katoličke duhovnosti koja je intelektualno i bihevioralno izazovna, važna i uvjerljiva za suvremenu hrvatsku mladež.

Tomislav Špiranec rođen je 12. prosinca 1971. u Zagrebu. Filozofske i teološke studije završio je na Filozofsko-teološkom institutu i Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu. Nakon novicijata u Splitu, radio je kao kateheta na Isusovačkoj klasičnoj gimnaziji u Osijeku i osnovnim školama u Bizovacu i Sarvašu. Na Isusovačkoj teološkoj školi u Berkeleyu završio je magisterij iz komparativne duhovnosti, a zatim i doktorat.

Održana središnja komemoracija u povodu 73. godišnjice bleiburške tragedije

Bleiburg je metafora mučenja, progona i pogibije silnog mnoštva naših sunarodnjaka. Zato se ovdje svake godine spominjemo u molitvama svih znanih i neznanih stradalnika koji su bez procesa i suda umirali po logorima i grobištima, istaknuo je nadbiskup Puljić u propovijedi

Bleiburg, 12.5.2018. (IKA) - Špomen svečanost na bleiburšku tragediju počela je u subotu, 12. svibnja molitvom održenja kod hrvatskoga groba na mjesnom groblju u Unterloibachu, koju je u zajedništvu sa svećenicima, počasnim gostima i okupljenim hodočasnici predvodio zadarski nadbiskup i predsjednik HBK mons. dr. Želimir Puljić. Potom su se sudionici u procesiji uputili do mjesta gdje je podignuta spomen-kapela gdje je misu za žrtve Bleiburga i Križnoga puta predvodio nadbiskup Puljić u konceleciji sa sedamdesetak svećenika.

Neposredno pred početak mise, riječ pozdrava uputio je ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislav Markić. Naglasio je, kako se ovo spomen-okupljanje održava na polju koje je „tako bremenito poviješću i ispunjeno spomenom na nebrojene žrtve, koje su

se ovdje prije 73 godine nadale spasu, a umjesto toga započele teški križni put, koji je mnoge od njih odveo u smrt. Spasenja bez križa nema, poučava nas to i ova povijesno-teološka lekcija". Zahvaljujući predvoditelju slavlja, zahvalu je uputio i mjesnom biskupu biskupije Gurk-Klagenfurt mons. dr. Aloisu Schwarzu, kao i cijeloj Crkvi u Austriji na razumijevanju i brizi za ovu komemoraciju. Prisutne je pak pozvao da dostajno odaju počast svim ratnim i poratnim žrtvama, osobito onima koji su bez suda ubijeni po završetku Drugoga svjetskog rata te su njihovi zemni ostaci zatrpani i sakriveni po poznatim i nepoznatim grobištima i jamama. „Učinimo to dostojanstveno, katolički, sabrano moleći Božje milosrđe kako za žrtve, tako i za počinitelje strašnih zločina, ali i za one koji i danas pronalaze izgovore za njih ili pak žele žrtve zloupotrijebiti u neke svoje sebične svrhe, ne bi li se i jedni i drugi obratili i pokajali. Mislimo ovdje misli nade u ponovni susret s našim pokojnicima, misli oprosta i pomirenja, misli koje nas otvaraju budućnosti u svjetlu istine i pravednosti. Ispunimo se snagom koja dolazi odozgor kako bismo to uzmožli", rekao je dr. Markić.

Na početku propovijedi nadbiskup Puljić je rekao: „Euharistijsko slavlje koje počinjemo slaviti vodi nas na Kalvariju na kojoj se dogodila žrtva po kojoj smo spašeni i otkupljeni. Osaženi Kristovom smrću i uskrnućem mi se bez straha i bojazni obraćamo Ocu nebeskome i kličemo: Isuse, spasi nas! Kriste, usliši nas! Bleiburg je metafora mučenja, progona i pogibije silnog mnoštva naših sunarodnjaka. Zato se ovdje svake godine spominjemo u molitvama svih znanih i neznanih stradalnika koji su bez procesa i suda umirali po logorima i grobištima: od Dravograda, Kočevskog roga, Maribora i Tezna do Ogulina i Gospića, od Maceljskih šuma i Jazovke do Jasenovca i Gline, od Križevaca i Bjelovara do Srijemske Mitrovice, Sarajeva, Foče, Zenice i Mostara. Crkva je duhom molitve i pijeteta od samih početaka imala praksu moliti za pokojne, kako u crkvama tako i na mjestima gdje su poginuli ili bili pokopani. I ovogodišnje okupljanje vas hodočasnika iz svih dijelova Lijepa naše, Europe i svijeta u znaku je vjere, molitve i poštovanja prema žrtvama kolektivnog stradanja koje su počinili jugoslavenski partizani po okončanju Drugog svjetskog rata, a koje se desetljećima zatiralo, pravdalo ili umanjivalo".

Ukazujući na retke iz Biblije, istaknuo je: „Dok neki pitaju treba li se stalno vraćati u prošlost i razmišljati o onomu što se davno zbilo, Jahve u Bibliji određuje neka se događaji ne zaboravljaju i neka se svake godine obilježavaju. Pamćenje je sastavni dio identiteta obitelji, zajednice i naroda. A sveta misa, kao veliki spomen i sjećanje na svetu gozbu ljubavi, osobito je mjesto našeg urastanja u hod pamćenja i spasenjske povijesti. Misa je znak i naše kršćanske odgovornosti za lice Domovine koje treba odsijevati u njezinim uredbama i zakonima".

Posvješćujući odgovornost prema ovozemnoj i nebeskoj domovini, nadbiskup Puljić je kao primjer istaknuo sv. Leopolda Bogdana Mandića koji se slavi upravo na današnji dan. Spomenuo je njegovu čežnju za Bokom Kotorskom, ali i Padovu u kojoj je svetac dugi niz godina svojom „zlatnom rukom" blagoslivljao i odriješivao grijeh.

Vraćajući misao u temu ratnih užasa, podsjetio je na mnoge molitve koje su uzdizale nebu u susretu s nasilnom smrću iz brojnih stratišta diljem Europe, a „posebice iz onih 1700 masovnih grobišta u kojima su stradali naši sunarodnjaci

diljem Slovenije (600) i Hrvatske (850), BiH (90) i Srbije (180). Njima su se danonočno pridruživali članovi njihovih obitelji, prijatelji i rodbina. Oni su, naime, u tim tamnim trenutcima mržnje, prezira i progona, upućivali svoje molitve Svjetlu života s nadom ponovnoga radosnoga zagrljaja". U tom je kontekstu pročitao retke iz dnevnika Židovke Etty Hillesum nastradale 1943. u Auschwitzu, te ulomak iz potresnog „Pisma nerođenom djetetu" koje je napisala Ivanka Škrabec, žena slovenskoga domobrana koju su partizani umorili 3. lipnja 1942. skupa s djetetom u njezinoj utrobi, te rekao: „Hvala ti, Ivanka, na ovom divnom svjedočanstvu čestite žene i majke. Neizmijerna ti hvala što si svoje srce oslobodila od osjećaja mržnje prema onima koji su te mučili i zadavali. Hvala ti što i nas potičeš gledati na Blajburšku tragediju nekim drugim i drugačijim očima; očima vjere i opomene, očima nade i pouzdanja. Zbog toga nam je Bleiburg opomena i poziv gledati na prošlost očima vjere i s pogledom uprtim u Onoga koji vodi povijest ljudi i naroda".

Vrijeme u kojem živimo traži nove ljude, stvaratelje novog svijeta, nove i drugačije Hrvatske i Europe. Na potezu su angažirani kršćani koji se nadaju, vjeruju i ljube, koje prožima duh evanđelja pa su kadri živjeti i svjedočiti mir, ljubav i toleranciju. Pred iskustvom netrpeljivosti zbog čega su i Hrvatska i Europa u XX. stoljeću gorjeli u plamenu mržnje i prezira, današnji poklonici Kristovoga križa i štovatelji križnih putova naše stradale braće, osjećaju se pozvanima svjedočiti i propovijedati utopiju mira, ljubavi, praštanja i povjerenja, kako bi nas Gospodin očuvao od „kuge, glada, rata i zla vremena", a našoj Domovini udijelio trajnu stabilnost i toliko žuđen mir i slobodu, koju su nam izvojevali naši hrabri branitelji, istaknuo je u propovijedi predsjednik HBK, te izrazio zahvalnost Bogu za očeve i majke koji su stoljećima bili postojani i vjerni svojim korijenima i svojoj povijesti, te bili ponosni na svoje kršćansko i hrvatsko ime. Radosni smo i zbog tolikih mladih koji su otkrili Krista kao jedinoga i pravoga prijatelja komu mogu povjeriti svoje brige i svoje probleme, rekao je nadbiskup Puljić, te nastavio da nas „euharistija osposobljava gledati stvari nekim drugim očima; očima srca i vjere, pa već ovdje anticipiramo novo nebo i novu zemlju. Ona nam najavljuje uskršno svjetlo po kojemu bivamo sposobni 'gledati srcem obećanja buduće nade'. I otkrivati kako brojna stradanja i žrtve za slobodu imaju svoj puni smisao samo ako ih se poveže s kalvarijskom žrtvom Sina Božjega koji nas je svojom mukom, smrću i uskrsnućem spasio i oslobodio. I utemeljio Crkvu u kojoj nastavlja po euharistiji živjeti među nama. Stoga, Njemu, jedinome Otkupitelju i Spasitelju čovjeka, danas na Blajburškom polju kličemo i molimo: Dođi Gospodine Isuse! Dođi k nama i nahrani nas svojom Riječju i svojim Tijelom. Dođi u pohode hrvatskome puku i svim narodima ovoga staroga kršćanskoga kontinenta Europe. Pohodi sve naše obitelji koje se raduju Trećem susretu hrvatskih katoličkih obitelji, u rujnu u Solinu".

Propovijed je nadbiskup zaključio stihovima pjesme p. Petra Perice, ubijenog zajedno sa 60 dubrovačkih intelektualaca na otočiću Daksi, 25. listopada 1944.

Nakon popričesne molitve nadbiskup Puljić je izrazio radost što je ne samo predvodio to slavlje, nego i osjetio „ponos na vas, dragi hodočasnici koji ste ovako dostojanstveno sudjelovali kod ovoga slavlja. Ponosna sabranost na molitvu, na ono ozračje koje se samo osjetiti može, i siguran sam da se vraćamo kući radosni zbog ovoga zajedništva koje smo ovdje osjetili i preporučamo Bogu i našem sv. Leopoldu naše ljude kako u domovini, tako i u inozemstvu. Preporučujemo našu budućnost, naše obitelji, sve one koji su zauzeti za

javne poslove u našoj Domovini neka Gospodin blagoslovi njihova nastojanja kako bi ona bila domovina blagostanja, sreće, zadovoljstva i kako bismo se radovali što tamo živimo, radimo i nju izgrađujemo". U osvrtu pak na reakcije koje su se mogle čuti proteklih dana vezano uz ovu komemoraciju nadbiskup je poručio: „Mi se samo želimo Bogu moliti i Bogu preporučiti one koji su stradali i potaknuti sve da se konačno završi Drugi svjetski rat, da se tako izrazim, da izgrađujemo domovinu, ali da ne zaboravljamo one koji su bez suda i osude stradali. Suosjećamo sa svima onima koji i danas osjećaju tu ranu i nose ju u svojoj duši, i molimo sve neka imaju razumijevanja".

Misno slavlje pjevanje je uveličao Katedralni zbor sv. Stošije iz Zadra, pod vodstvom mo. Žana Morovića uz orguljašku pratnju Dragana Pejića, Martine Petani, prof. i Stipe Gabrića. Kod mise su posluživali bogoslovi Zadarske nadbiskupije pod vodstvom ceremonijara Frane Šindije, te pitomci Bogoslovnoga sjemeništa iz Rijeke i bogoslovi Hercegovačke franjevačke provincije.

Ovom spomen činu nazočio je i predstavnik Mešihata Islamske zajednice u Republici Hrvatskoj, g. Idriz ef. Bešić koji je poslije misnoga slavlja izrekao molitvu za nemali broj bleiburških i poslijebleiburških žrtava islamske vjeroispovijesti.

Komemoraciju je organizirao Počasni bleiburški vod, a liturgijski dio komemoracije u ime HBK i BK BiH Ravnateljstvo dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu i Hrvatska katolička misija u Klagenfurtu. Komemoracija se odvijala pod pokroviteljstvom Hrvatskoga sabora. Supokrovitelj je Hrvatski narodni sabor Bosne i Hercegovine.

Komemoraciji je prema procjeni organizatora nazočilo oko deset tisuća hodočasnika, među njima i predsjednik Hrvatskoga sabora Gordan Jandroković zajedno sa saborskim zastupnicima, izaslanik predsjednice Republike Hrvatske dr. Goran Marić, ministar državne imovine, kao i izaslanik predsjednika Vlade Republike Hrvatske Tomo Medved, ministar hrvatskih branitelja. Također su nazočili i drugi ministri, diplomati i dužnosnici iz Republike Hrvatske, kao i iz Bosne i Hercegovine na čelu s dr. Draganom Čovićem, hrvatskim članom Predsjedništva Bosne i Hercegovine.

Proslava sv. Leopolda Bogdana Mandića u Maglaju

Maglaj, 12.5.2018. (IKA) - Župa sa svetištem Sv. Leopolda Bogdana Mandića u Maglaju svečano je proslavila 12. svibnja svojeg nebeskog zaštitnika. Proslava je započela bolesničkom misom koju je predvodio vlč. Željko Vlajić, župnik u Bosanskom Brodu, a središnje misno slavlje predslavio je mons. Ante Meštrović, kanonik Stolnog kaptola vrhbosanskog i rektor sarajevske katedrale Srca Isusova. Uz domaćeg župnika i čuvara svetišta vlč. Josipa Jelića koncelebriralo je 20 svećenika.

U Maglaj su se slile rijeke hodočasnika iz Rankovića, Bežlje, Komušine, Brčkog, Bugojna, Novog Sarajeva, Breze i Zenice, te drugih župa travničkog, žepačkog i zavidovičkog kraja, a pristigli su i vjernici iz Republike Hrvatske.

„Uz one velike svece kojima se često molimo, a tu sigurno ubrajamo i Sv. Leopolda Bogdana Mandića, postoji veliko mnoštvo onih malih nepoznatih svetaca koji svakoga dana izvršavaju volju Božju. Pozvani smo nasljedovati svece", istaknuo je propovjednik podsjetivši na životopis i djelovanje Sv. Leopolda koji je bio jednostavni kapucin, ali i misionar u srcu, čovjek jaka duha i veliki ispovjednik koji je ispovijedajući svakoga dana po 12 sati tijekom 40 godina

mnoge pomirio s Bogom.

Također je istaknuo i važnost ispovjedi i čovjekova pomirenja s Bogom, ali i značaj službe svećenika koji su ljudima poslani donositi Radosnu vijest i dijeliti im sakrament oprostjenja, što je put ka miru u duši i sretnijoj budućnosti svakog vjernika.

„Neka nam Sv. Leopold izmoli svima sretniju i blagoslovljenu budućnost, sreću naše djece, da volimo zemlju koju su voljeli naši stari. Kada čitamo naše matice iz 16. i 17. stoljeća, vidimo koliko su ljudi djece rađali i koliko su bili otvoreni životu. Nisu se dali slomiti. Tu nesalomljivost neka nam izmoli Sv. Leopold Bogdan Mandić i neka nas zagovara Marija, Majka naša, Majka Isusova, Majka Božje Providnosti“, poručio je kanonik Meštrovčić.

Središnjoj proslavi prethodila je trodnevica, a mise su predvodili vlč. Goran Kosić, ekonom u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, fra Vinko Ćuro, župni vikar u župi Novi Šeher, i vlč. Ivan Karača, župnik u Bežlji. Spomenimo da su vjernici uoči slavlja nebeskog zaštitnika sudjelovali u pučkoj pobožnosti Devet srijeda u čast Sv. Leopolda, a liturgijsko pjevanje animirao je domaći župni zbor.

Župa Sv. Leopolda u Maglaju službeno je obnovljena 1970., a prvi joj spomen kao župe datira još iz 1623. Nakon osnutka 1973. brojila je 1 600 vjernika, prije rata 1 510, a danas u župi živi 500 župljana, izvijestio je portal nedjelja.ba.

Sjećanje na stradanje vlč. Filipa i s. Cecilije

Banja Luka, 12.5.2018. (IKA/KTA) - U Presnačama kod Banje Luke obilježena je 12. svibnja 23. godišnjica stradanja presnačkog župnika Filipa Lukende i s. Cecilije Grgić.

Misno slavje u župi i svetištu Sv. Terezije od Djeteta Isusa predvodio je mons. Marko Semren, pomoćni biskup banjolučki. Koncelebrirala su šestorica svećenika među kojima su bili presnački župnik mons. Ivica Božinović i vlč. Žarko Vladislav Ošap.

Vlč. Ošap se u prvom dijelu propovjedi osvrnuo na lik i djelo Sv. Leopolda Bogdana Mandića čiji spomendan Crkva danas slavi, a potom je povukao paralelu između tog hrvatskog sveca i vjernosti koju su do kraja pokazali vlč. Filip i s. Cecilija. Posebno je ocrtao lik vlč. Filipa kao Dobrog pastira, koji nije ostavio svoje stado po cijenu svojeg života.

U noći između 2 i 4 sata 12. svibnja 1995. spaljen je presnački župni stan u kojem su izgorjeli župnik vlč. Filip Lukenda i s. Cecilija Grgić, a župna crkva srušena je miniranjem. Za taj zločin nitko do danas nije odgovarao. Crkva i župni stan obnovljeni su poslije rata, a mjesto stradanja preuređeno je u spomen sobu koju posjećuju žitelji Presnača i banjolučkog kraja te brojni drugi, s puno ljubavi čuvajući uspomenu na vlč. Filipa i s. Ceciliju.

Zaključen mariološko-marijanski kongres „Gospina Bosna – pod okriljem 'Rajske Djeve'“

Travnik, 13.5.2018. (IKA) - Nacionalni mariološko-marijanski kongres s temom „Gospina Bosna – pod okriljem 'Rajske Djeve'“, koji se od 10. svibnja održavao u KŠC „Petar Barbarić“ u Travniku, zaključen je u nedjelju 13. svibnja, euharistijskim slavljem u župi Rankovići kod Travnika. U prepunoj crkvi sv. Josipa zahvalno euharistijsko slavje predvodio je predstojnik HMI-a prof. dr. sc. Ivan Karlić, u koncelebraciji župnika don Miljenka Džalte, rektora KŠC „Petar Barbarić“ don Željka Marića, rektora katedrale u Sarajevu mons. Ante Meštrovčića, prodekana KBF-a doc. dr. sc. Ante Barišića i drugih svećenika

sudionika HMI-a. Na početku misnog slavlja goste je pozdravio župnik Džalto i kratko predstavio osamdesetogodišnju povijest svoje župe.

Predstojnik Karlić se u propovjedi osvrnuo na Isusovu Velikosvećeničku molitvu (Iv 17), posebno na Isusove riječi: „Ne molim te da ih uzmeš od svijeta, nego da ih očuvaš od zloga.“ Ovu molitvu za svoje učenike svih vremena Isus izriče svome Ocu prije svoje muke, kada je njemu najteže. Ni tada ne moli za sebe, nego za druge. Prof. Karlić je usporedio nas s Isusom, koji se najčešće molimo Bogu kada smo u nevolji, i opet najčešće za sebe. Potom je objasnio za što Isus svoga Oca moli. Isusove riječi: „Ne molim te da ih uzmeš od svijeta“, hoće reći da Isus ne želi da se njegovi učenici odvajaju od života u svijetu i da svoju vjeru svedu samo na „privatnu stvar“. Isus hoće da se u svijetu suočavamo s poteškoćama i da od njega učinimo boljim mjestom za življenje. I danas mnogima smeta što se vjernici angažiraju i trebaju angažirati u društvenim i „svjetovnim“ pitanjima te žele kršćansku vjeru i načela potisnuti iz javnoga života, kazao je prof. Karlić. Isus je dao svoj život za svoje učenike i utemeljio Crkvu da nastavi ono što je on započeo, a to svjedoči i bogata povijest crkvenoga zauzimanja za izgradnju što boljega društva i svijeta.

Predstojnik Karlić je zatim naznačio poruku i drugog dijela Isusove molitve: „nego da ih očuvaš od zloga“. U svijetu i u Crkvi se susrećemo s poteškoćama, no u kršćanina ne bi smio prevladavati pesimizam i negativizam. Isus i za nas danas moli da se suočimo s problemima, ali da se ne utopimo u žalopojkama i jadikovanjima. „Naša vjera nije vjera depresije, nego vjera nade da unatoč svemu možemo nešto dobro učiniti već u ovome svijetu, po Isusovu primjeru i milosti“, zaključio je svoju homiliju prof. Karlić.

Nakon euharistijskoga slavlja župnik Džalto je sa svojim župljanima sudionike kongresa počastio bogatim objedom, veselom pjesmom i srdačnim druženjem.

Predstojnik HMI-a Karlić je u zaključnoj riječi zahvalio za gostoljubivost svećenika i vjernika koja se mogla doživjeti na svim mjestima gdje su sudionici kongresa bili pozvani. Na poseban način je iskazao oduševljenje i zahvalio rektoru KŠC „Petar Barbarić“ don Željku Mariću i njegovim suradnicima, koji su priredili bogat program mariološko-marijanskoga kongresa. Njihova je zasluga da kongres nije ostao samo na znanstvenoj razini raspravljanja o različitim mariološko-marijanskim temama, nego su sudionicima kongresa omogućili da izbliza upoznaju vjeru, pobožnost i gostoljubivost ljudi toga bosanskoga kraja. Predstojnik je na kraju najavio da će Hrvatski mariološki institut, što prije bude moguće, prirediti i objaviti zbornik znanstvenih radova s kongresa, koji će biti predstavljen u Travniku.

Hodočašće Hrvata iz Zapadne Europe u Lurd

Lurd, 13.5.2018. (IKA) - Više tisuća Hrvata katolika iz hrvatskih katoličkih misija (HKM) i zajednica iz Zapadne Europe i ove su godine o svetkovini Uzašašća hodočastili u marijansko svetište u Lurd, od srijede 9. do nedjelje 13. svibnja, o 160. godini Gospinih ukazanja u Lurd, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni i frankfurtske Hrvatske katoličke župe (HKŽ).

Nakon dolaska u Lurd, na svetkovinu Uzašašća u četvrtak 10. svibnja, svečano misno slavje u bazilici Svete Krunice predvodio je voditelj Hrvatske katoličke misije Zürich (Švicarska) fra Ivan Prusina, član Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije sa sjedištem u Mostaru, koji je istaknuo kao je Crkva zajednica koja je pozvana Kristovu poruku prenijeti cijelom svijetu gdje god se kršćani nalaze. I mi smo često skloni gledati u Nebo,

poput Isusovih učenika, promišljajući o onom što je gore, iznad nas, kako bismo zaboravili ovo dolje, gdje živimo u svojoj svakodnevnici. Ono što smo primili, darovano nam je, ne da zadržimo samo za sebe, već da podijelimo s drugima. Stoga je lijepo gledati u Nebo, ali valja svraćati pogled i prema dolje, tu gdje jesmo, oko nas. Sam Isus nas je više puta na to podsjećao potičući nas na ljubav prema Bogu i čovjeku. Krenimo ususret ljudima u potrebi. Pokažimo im svoje kršćansko lice, svoju vjeru u Isusa Krista. To je danas naše poslanje u ovom svijetu. Najljepši jezik jest jezik ljubavi, a to je čin, djelo. To je jezik koji svi ljudi razumiju i svi mu se ljudi raduju, ali ga s pravom od nas kršćana i očekuju, kako bismo pokazali svoju djelotvornu ljubav, vjeru u Isusa Krista i svoj način života po Isusovim zapovijedima. U tom nam može biti primjer sv. Franjo Asiški, utemeljitelj Franjevačkog reda. Stoga je za nas kršćane istinski važno da ne budemo samo promatrači, ako se s ovog mjesta vratimo kao da se nije ništa dogodilo, već da sve što smo ovdje doživjeli i doživljavamo uistinu postane dio našega života, naše životne stvarnosti i da to onda znamo dijeliti s braćom ljudima oko nas. Na to nas podsijeca i Blažena Djevoja Marija, kako bismo živjeli sreću i sretno i na ovoj našoj zemlji. Neka nas Ona bez grijeha začeta, koja je ovdje došla među nas, potakne kako bismo djelotvorno živjeli, svjedočili i propovijedali ono što je Isus započeo, a to je naše poslanje, obveza i zadatak. Trudimo se ići tim putem, sve je potaknuo u propovijedi fra Ivan Prusina. Pozdravnu i zahvalnu riječ okupljenima uputio je u ime organizatora župnik HKŽ Frankfurt am Main fra Željko Ćurković, koji je svima zaželio blagoslovljeno vrijeme provedeno u Lurdu.

Dragoga dana hodočašća, u petak 11. svibnja, misno slavlje pred Gospinom špiljom predvodio je župnik HKŽ Main-Taunus/Hochtaunus fra Ante Marković, član Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu. Istaknuo je kako ta špilja na neki način simbolizira Gospin zagrljaj. Okuplja nas u jednu obitelj, u zajedništvo. Ovo je mjesto sveto, kazao je fra Ante u uvodnoj riječi. U propovijedi je istaknuo kako se nalazimo na mjestu molitve, susreta s Bogom i Blaženom Djevicom Marijom. Iz iskustva znamo da se molitva najljepše izražava šutnjom. Ovo mjesto na kojem se nalazimo traži šutnju, poklonstvo srca. Ponekad se naše molitve razliju u mnoštvo riječi, u bujicu u koju nadiru mnoge misli, a znamo da u jednu riječ stanu sva naša htijenja i raspoloženja našega srca. Blaženoj Djevi Mariji obraćamo se na mnoge načine u molitvi sv. krunice. Jedan od lijepih načina obačanja Gospi jest kada molimo njezine litanije. Ne zna se koji je zaziv ljepši. Mariju zazivamo i Katedralom šutnje. Nije to da Marija nema što reći, nije to nedostatak riječi nego primjećujemo da je Marija u Evanđelju malo govorila. Progovorila je samo na četiri mjesta: kod navještenja, kod susreta s Elizabetom, kad je tražila Isusa u hramu i u Kani Galilejskoj. Vjera je proces, sazrijevanje, traženje, otvaranje, pitanja, razgovori, ulaženje u mnoge duhovne prostore gdje čovjek osjeća da mu je potrebne postaviti brojna pitanja. Sve što primamo iz Božje milosti i Gospina zagovora, sve je dobro. Otvorimo se stoga toj dobroti, istaknuo je fra Ante Marković. Zavjetnu molitvu Gospi Lurdske predmolio je fra Željko Ćurković.

Svečano misno slavlje u subotu 12. svibnja u crkvi crkvi Cote Grotte (nasuprot Gospine špilje) predvodio je voditelj HKM Wiesbaden dr. fra Miron Sikirić, član Franjevačke provincije Bosne Srebrene sa sjedištem u Sarajevu. U propovijedi je istaknuo kako nas Marija poziva da oslušujemo glas njezinoga Sina i da ga razmatramo i pohranimo u svom biću. Naš Otac Nebeski ne samo da čuje naše molitve nego ih i uslišava. Dakako, uvijek vršeći svoju,

a ne našu volju. Njegova volja bit će naš mir. Zato moramo od Oca uvijek moliti i tražiti. Od Oca se traži s osjećajima djeteta. Nekada našega Oca doživljamo kao strogog gospodara i zaboravljamo da On Otac sluša molitvu svoga djeteta, molitvu siromaha i bolesnika, molitvu onoga koji se ponizio, onoga koji se skrio u dlan ruke, ali je siguran i uvjeren da je Bog njegov Otac ne samo čuo nego i uslišao njegove molitve. To je stav koji u sebi moramo njegovati i koji u nama treba rasti u sigurnosti ne samo da smo slaslušani već i da smo uslišani, a to je zapravo vjera. Kršćanin je pozvan da bude Srce Kristovo. Ako molimo s Kristom, po Kristu i u Kristu, onda nas Otac Nebeski uvijek čuje. Gospodin je naš cilj, a naš put je Marija. Došli smo ovdje kako bismo prepoznali put i uputili se s Marijom, jer ćemo se samo tako boriti s našim iskušenjima i stići do cilja naših duša, do Isusa Krista, kazao je u propovijedi fra Miron Sikirić.

Na misnim slavljinama koncelebrala su dvadeset i četiri svećenika, uz asistenciju trajnog đakona, koji su došli u pranju s vjernicima iz svojih misija i zajednica zajedno s drugim pastoralnim djelatnicima, redovnicama i laicima. Hrvatski vjernici su imali prigodu u četvrtak 10. i petak 11. svibnja sudjelovati i u procesiji zajedno s drugim hodočasnici, a tijekom procesije, u kojoj se nosio Gospin kip, pjevalo se i molilo i na hrvatskom jeziku. Vjernici su nosili i hrvatske barjake i barjake svojih misija i zajednica. Imali su prigodu i za ispovijed, pobožnost križnoga puta na brdu kalvarije uz svetište, te osobne molitve i kupanje u lurdske vodi. Pjevanje na misnim slavljinama je animirala zajedno sa skupinom pjevača s. Filipa Smoljo, pastoralna suradnica u HKŽ Frankfurt am Main.

Svetkovina sv. Leopolda Bogdana Mandića proslavljena u Geislingenu

Geislingen, 13.5.2018. (IKA) – Hrvatska katolička zajednica sv. Leopolda Bogdana Mandića u Geislingenu proslavila je u nedjelju 13. svibnja svetkovinu svoga nebeskog zaštitnika i Majčin dan. Misu u crkvi St. Maria predvodio je župnik fra Ivica Jurišić.

U prigodi blagdana Zajednice vjernike je o. Jurišić posebno potaknuo na zajedništvo. „Ono nam je potrebno posebno sada kada je zajednica gotovo duplo narasla od 2015. godine. Pristigli smo iz različitih krajeva Domovine, ali opet isti ujedinjeni oko Isusa“, rekao je. Vjernike je potaknuo i na ljubav prema Domovini te im kao primjer stavio upravo njihovog nebeskog zaštitnika sv. Leopolda koji, premda daleko od rodnoga kraja, mislima mu je uvijek bio blizu.

Po završetku mise djeca Hrvatske dopunske škole iz Geislingena, Göppingena i Eislingena sa svojom učiteljicom Kristinom Petrović pripremili su prigodne recitacije u povodu Majčinog dana.

Majčin dan obilježen je i u susjednoj HKZ bl. Jakova Zdranina u Göppingenu za koju također duhovno skrbi fra Ivica Jurišić. Nakon mise u crkvi Krista Kralja slavlje Majčinog dana uz recitacije nastavilo se u župnoj dvorani. Na proslavi vjernicima se pridružio rukometni reprezentativac Krešimir Kozina, koji trenutačno igra u Göppingenu. Obraćajući se posebno djeci i mladima govorio im je o važnosti sporta, ali i o važnosti obitelji u životu.

Inozemne vijesti

Papa pozvao mlade na Siciliji da se odupru zovu organiziranog kriminala

Papa Franjo ponavlja apel sv. Ivana Pavla II. iz 1993. godine

Vatikan, 9.5.2018. (IKA) – U brzopjavu upućenome nadbiskupu Agrigenta na Siciliji, papa Franjo spomenuo se 25. obljetnice posjeta sv. Pape Ivana Pavla II. tome gradu i njegove osude organiziranoga kriminala i poziva mafijašima da se obrate. U poruci papa Franjo podsjeća, kako izvještavaju Vatikanski mediji, da je proročki apel sv. Ivana Pavla II. upućen na kraju mise 9. svibnja 1993. u Agrigentu, te ističe da i on na tu važnu obljetnicu poziva mlade današnjice da se odupru zovu organiziranoga kriminala. Na dan kada se bori protiv mafije i obični građani spominju 40. obljetnice ubojstva protumafijaškog aktivista Peppina Impastata, papa Franjo ohrabrio je Crkvu na Siciliji da nastavi putem bl. o. Pina Pulgisija, borca protiv organiziranog kriminala, kojeg su mafijaši ubili 1993. godine. Treba se boriti kako nam to evanđelje nalaže protiv zla u svakodnevnom životu i posebno poučavajući mlade da se odupru zlu.

Poruka pape Franje povodom 60. međunarodnog vojnog hodočašća u Lurdu

Vatikan, 9.5.2018. (IKA) – Papa Franjo je uputio poruku povodom predstojećeg 60. međunarodnog vojnog hodočašća u Lurdu.

„Njegova svetost papa Franjo radostan je što se u žarkoj molitvi sjedinjuje sa svim vojnim i policijskim hodočasnicima i njihovim obiteljima u Gospinome Svetištu u Lurdu, prigodom 60. međunarodnog vojnog hodočašća. Ovogodišnja tema hodočašća *Pacem in Terris* (Mir na zemlji) priziva lik voljenog pape Ivana XXIII., koji je pod tim naslovom napisao jednu od svojih najljepših enciklika. Ima li potrebe podsjetiti da je riječ o kardinalu Roncalliju, budućem papi Ivanu XXIII. koji je posvetio podzemnu Baziliku u Lurdu? "Društvo je – napisao je on u *Pacem in Terris* – uređeno, korisno i u skladu s ljudskim dostojanstvom samo kad je utemeljeno na istini, [...] kada počiva na pravdi, [...] kada je oživljeno ljubavlju, [...] kada se ostvaruje u slobodi" (*Pacem in Terris*, br. 35.). Istina, pravda, ljubav, sloboda... su vrline koje Kristova milost uzdiže i kruni za sve krštenike i one se u potpunosti moraju poštovati u vojnom zanimanju.

Vaša kršćanska vjera i vaša ukorijenjenost u Bogu mogu vam samo pomoći u ostvarivanju borbenih zadaća za pravedne razloge i u održavanju reda, sigurnosti i zaštite ljudi, koje se od vas tako često traže na nacionalnoj i međunarodnoj razini. Neka zapovjednici otkrivaju u Kristu svjetlost pravednih i razumnih odluka, promičući mir i služeći na dobro svih. I neka vojnici, koji moraju biti poslušni, nalaze u Njemu veliki spokoj u požrtvornosti svojih života. Upravo je zbog Isusove žrtve na Križu moguće prihvatiti smrt za život drugih, kao što nam je pukovnik Beltrame nedavno dao lijep primjer.

Papa Franjo je duboko zahvalan svima koji u operacijama djeluju plemenito na održavanju Mira na Zemlji. On za sve njih moli i traži zaštitu Djevice Marije. Osobito pozdravlja sve one koji izbliza ili izdaleka pomažu i štite izbjeglice, pozivajući nas da na njih "gledamo [...] kao na prigodu za izgradnju budućnosti u miru" (Poruka za Svjetski dan mira 2018., br. 2). Papa moli i za poginule i ranjene, kao i za

njihove drage ožalošćene obitelji.

Svim nazočnim hodočasnicima i njihovim obiteljima, Sveti Otac iz sveg srca udjeljuje apostolski blagoslov", kaže se u poruci koju je u Papino ime francuskom vojnom biskupu mons. Antoineu de Romanetu uputio državni tajnik kardinal Pietro Parolin.

Po prvi put u povijesti Karmela BSI službu vrhovne poglavarice preuzela sestra iz Hrvatske

Sittard, 9.5.2018. (IKA) - Na redovitom XVI. Generalnom kapitulu Družbe koji se od 30. travnja do 14. svibnja održava u kući matici u Sittardu (Nizozemska), izabrana je nova vrhovna poglavarica. Po prvi put u povijesti Karmela Božanskog Srca Isusova ovu službu preuzela je Hrvatica s. Karla Marija od Križa, Magdalena Peranović.

Obitelj sestre Karle Marije potječe iz Bošnjaka (Vinkovci), koja se odselila u Njemačke te je 31. kolovoza 1971. godine s. Karla Marija rođena u Tübingenu. Ondje završava svoje školovanje. Godine 1992. dolazi u samostan u Zagreb i započinje svoju redovničku formaciju. Doživotne zavjete polaže 2. srpnja 2000. godine. Proteklih šest godina sestra je u vrhovnoj upravi obnašala službu vrhovne savjetnice za hrvatsko govorno područje.

Izabrane su također i savjetnice u vrhovnoj upravi za krajeve u kojima Družba djeluje tj. za njemačko, englesko, španjolsko, portugalsko i hrvatsko govorno područje. Za novu savjetnicu hrvatske Provincije sv. Male Terezije izabrana je s. Mirjana od sv. Franje Asiškog, Mirjana Banić.

Predsjedništvo Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) o duhu solidarnosti u Europi

Rim, 9.5.2018. (IKA) - U povodu Dana Europe u Rimu se 9. svibnja sastalo Predsjedništvo Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) u svrhu pripreme za sljedeću opću skupštinu na kojoj će se okupiti predsjednici biskupskih konferencija iz 41 europske zemlje

Skupština će se održati u Poznańu, u Poljskoj, od 12. do 16. rujna, a tema će skupa biti „Solidarni duh Europe". Kroz istraživanje provedeno u biskupskim konferencijama, na općoj se skupštini želi temeljitije razmotriti uloga katoličkoga dragovoljstva u europskom društvu i u evangelizaciji mladih naraštaja, izvještavaju Vatikanski mediji.

U večernjim satima 8. svibnja Predsjedništvo se susrelo s edinburškim nadbiskupom Leom Cushleyjem, predsjednikom Povjerenstva „Obitelj i život" Vijeća europskih biskupskih konferencija, koje je ustanovljeno na općoj skupštini održanoj prošle godine. Susret je bio prigoda za razmjenu mišljenja o temama koje se odnose na obitelj u današnjem vremenu, i na zaštitu života od njegova začeca do naravnoga završetka, također i u vidiku sljedećega Svjetskog susreta obitelji koji će se održati u Dublinu, u Irskoj, od 21. do 26. kolovoza ove godine.

Papina poruka u povodu 101. Njemačkoga katoličkog dana

Mir zahtijeva poštivanjem ispunjen suživot svih ljudi dobre volje svih religija i svih vjeroispovijesti. Svi mogu biti dragocjeno kamenje za izgradnju društva koje ljubi mir. Tražiti mir i provoditi ga u djelo zadaća je svih ljudi

Vatikan, 10.5.2018. (IKA) – Papa Franjo uputio je poruku prigodom 101. Njemačkoga katoličkog dana ("Katholikentag") koji je otvoren u Münsteru pod geslom „Traži mir“. Podsjetivši kako je to geslo preuzeto iz Psalma 34: „Zla se kloni, a čini dobro, traži mir i za njim idi!“ (r. 15), Papa je istaknuo kako je to imperativ i silno aktualan zahtjev za pomoć. Danas u javnoj raspravi o religiji nema važnije teme od problema fanatizma i sklonosti nasilju. Primjećujemo ga u obitelji, na radnome mjestu, u udrugama, susjedstvu, regijama i narodima: svuda gdje se čovjeka kao takvog ne smatra Božjim darom, vladaju nesloga, osveta i mržnja. Duboko sam zabrinut zbog ljudi, posebno djece i mladih koji su prisiljeni pobjeći zbog rata i nasilja u svojoj zemlji da bi spasili svoje živote. Oni kucaju na naša vrata tražeći pomoć i gostoprimstvo. U njihovim očima vidimo čežnju za mirom, piše Papa.

Katholikentag koji se održava u Münsteru, nastavio je Papa, potiče nas da se učimo putu mira za našu budućnost iz naše povijesti. Ključno sredstvo za postizanje toga jest naše kršćansko zauzimanje u obitelji, našim školama i obrazovnim ustanovama, ali također i nadasve u politici.

Mir nastavlja rasti i kada kršćani različitih vjeroispovijesti javno svjedoče jedinstvo u Kristu i zajednički se zauzimaju u društvu, jer je Krist naš mir (Ef 2, 14). Mir zahtijeva poštivanjem ispunjen suživot svih ljudi dobre volje svih religija i svih vjeroispovijesti. Svi mogu biti dragocjeno kamenje za izgradnju društva koje ljubi mir. Tražiti mir i provoditi ga u djelo zadaća je svih ljudi. Budite glasnici mira, odgovornosti i milosrđa, posebno za mlađe generacije! U svakom djetetu, u kojoj god da se zemlji rodi, Krist nas gleda, Krist koji je došao u naš svijet kao bespomoćno dijete. Djeca su budućnost, istaknuo je Papa u svojoj poruci.

Pravično sudjelovanje svih muškaraca i žena u blagostanju svoga društva temelj je trajnog mira. Međutim, pravično sudjelovanje sviju odnosi se i na sve ljude svih društava u čitavom svijetu. Velika pomoć koju pružaju Crkva, udruge i mnoge župe daje vrijedan doprinos u ovom području. Mir, međutim, također počinje na jednostavan i skroman način u našem govoru, u izboru riječi koje koristimo. Riječi koje su poput kruha, koje jačaju i bodre, koje su dobre, unose jasnoću i pouzdanje su: tako počinje mir. Istinoljubive riječi koje izgovaramo - u društvu i u Crkvi, u obitelji i u krugu prijatelja, na poslu ili u slobodnom vremenu - služe miru. Tako i riječi naših molitava!, piše Papa.

Papa posjetio Nomadelfiju i Loppiano

Rim, 10.5.2018. (IKA) - Papa Franjo posjetio je danas dvije ustanove u Toscani u kojima se okupljaju laici živeći prema evanđelju. Najprije je posjetio Nomadelfiju nedaleko Grosseta, koju je 1947. osnovao don Zeno Saltini i gdje se okupljaju laici, koji žive prema stilu prvih kršćana opisanom u Djelima apostolskim. Papa je potom posjetio i zajednicu fokolaru u Loppianu, nazvanom otvorenim gradom bez periferija.

Svijet je neprijateljski raspoložen prema Kristu – rekao je Papa i primijetio kako odgovor nalazimo u Evanđelju. Pothvat vlč. Saltinija je – prema njegovim riječima – proročka stvarnost, kojom se ostvaruje nova civilizacija, provodeći u djelo evanđelje kao oblik dobrog i lijepog

života. Zakon bratstva kojim je obilježen život ove zajednice nadahnjuje se na Djelima apostolskim, u kojima se opisuje život prvih kršćana koji su imali jedno srce i jednu dušu i nitko nije smatrao svojim vlasništvom ono što je posjedovao. Među njima je sve bilo zajedničko. Djeca siročad koje je nakon Drugog svjetskog rata bilo mnogo, razumjeli su – prema Papinim riječima – jezik ljubavi, koju su osjetili u ovoj ustanovi. Posebna krvna i obiteljska veza u Nomadelfiji se očituje i u odnosima među ljudima, koji se među sobom nazivaju po imenu, a ne prezimenu – primjetio je Papa i dodao kako sličnih znakova ima mnogo, što se posebno očituje u odnosu prema starijim osobama, posebno onima koji nisu u najboljem zdravlju. Riječju u Nomadelfiji se osjeća duh evanđelja.

I u marijansko svetištu u Loppianu, dvadesetak kilometara južno od Firenza, gdje se okuplja međuvjerska zajednica fokolaru koja broji oko 850 osoba iz 65 zemalja, Papa je osjetio međusobnu kreativnu djelatnost, preporučivši im da budu prostodušni, iskreni i ustrajni, ako žele biti nagrađeni, jer Bog daruje onima koji žive po njegovoj volji, ono što je obećao. Kada ljudi zatvaraju sjećanje, počinju umirati, rekao je Papa i preporučio zajednici fokolarina, pozivajući se na Pavlovu poslanicu Hebrejima, da misle na one prve dane, jer se okvir sjećanja može živjeti, može disati i ići naprijed, rađajući plodove. Bez sjećanja nema plodova. Drvo rađa plodove, jer ima korijene. Oni koji nemaju sjećanja su ostali bez korijena te ne mogu ni uroditi plodovima. Sjećanje je – prema riječima pape Franje – okvir života. Osvrćući se na doprinos školskog odgoja i formacije vodstva, koje bi trebalo pokazivati put, Papa je preporučio iskustvo zajedničkog hoda prema sinodalnom stilu, jer iz toga proizlaze novi poticaji te obogaćeni fantazijom ljubavi i otvoreni poticajima Duha Svetoga, povijesti i karizmom jedinstva mogu dovesti do različitih poziva, počevši od područja gospodarstva i politike pa do odgoja za dijalog u različitim ekumenskim i međuvjerskim oblicima s ljudima različitih uvjerenja. Istaknuo je važnost i crkvenog i kulturnog odgoja. Sve to služi – prema njegovim riječima – cijelom čovječanstvu. Loppiano mora biti otvoreni grad bez periferija – zaključio je Papa svoj susret s gotovo desetak tisuća članova i prijatelja fokolaru, koji se okupljaju oko ove zajednice u Loppianu, jednoj od 25 sličnih ustanova diljem svijeta, koji je osnovala njihova utemeljiteljica Chiara Lubich.

O važnosti novinarstva mira

Ususret Svjetskome danu sredstava društvenih komunikacija
Vatikan, 11.5.2018. (IKA) – U poruci za 52. Svjetski dan sredstava društvenih komunikacija papa Franjo govori o lažnim vijestima i novinarstvu mira. Taj pojam – novinarstvo mira – prvi je puta prije 60 godina upotrijebio znanstvenik Johan Galtung. U razgovoru za Vatikanske medije pojasnio je da novinarstvo mira znači da urednici i novinari imaju izbor – o čemu će i kako izvještavati te da promiču nenasilne oblike odgovora na sukobe. Galtung je posebno zahvalan papi Franji što ponovno govori o novinarstvu mira. Pojasnio je da je izraz nastao nakon analize kako su norveške novine izvještavale šezdesetih godina prošloga stoljeća o krizi na Kubi i u Kongu. U istraživanju su došli do nekoliko zaključaka: napisi su bili negativni (moralo se nešto učiniti ratom); bili su usmjereni na osobe (nekoga se okrivljavalo za stanje); napisi su isticali da situacija u svijetu može ugroziti naše zemlje (elitne države) i da rat utječe na istaknute osobe (politički, gospodarski) u važnim svjetskim državama. Nekoliko godina kasnije Galtung je uspostavio i pojasnio

koncept „novinarstva mira“ te istaknuo da postoji jasna razlika između „pozitivnoga“ mira i „negativnog“ mira. Negativno novinarstvo mira traži rješenje sukoba u smanjenju nasilja, dok pozitivno novinarstvo mira pokušava prikazati sve mogućnosti pozitivne suradnje kako bi se postigao mir. Prvo se fokusira na negativni aspekt, a drugo na pozitivni, pojasnio je Galtung. Osvrnuvši se na Papinu tvrdnju da je „istina prava vijesti“, Galtung je, odgovarajući na pitanje zašto je tako teško u medijima pisati o miru, istaknuo da mnogi ne znaju kako to učiniti. To je potkrijepio podacima da kada se u Danskoj počelo govoriti o pomirenju te teme nisu našle mjesta u medijima. Stoga Galtung smatra da se govor o novinarstvu mira treba uključiti u novinarske škole i tečajeve.

Sicilijanski biskupi mafijašima: „Obratite se!“

Svi su mafijaši grešnici, i oni s pištoljem i oni koji se skrivaju među takozvanim 'bijelim ovratnicima', oni za koje se zna da su mafijaši i oni koji se kriju u sjeni. - Pripadnici mafije svojim grijehom isključuju same sebe iz zajedništva s Bogom i iz crkvenog zajedništva

Palermo, 11.5.2018. (IKA) – Dvadeset i pet godina nakon poziva na obraćenje koje je sveti Ivan Pavao II. uputio mafijašima na Siciliji prigodom svog posjeta Dolini hramova (Valle dei Templi) u Agrigentu 9. svibnja 1993., biskupi Sicilijanske biskupske konferencije objavili su pismo „Obratite se!“ nadahnuto proročkim riječima poljskog pape, javlja agencija SIR. Na obljetnicu pohoda biskupi su slavili misu na istome mjestu, u sjeni grčkoga hrama Concordia (sloga) koji je nadahnuo poljskog papu da uputi jednu želju čitavom otoku i svim njegovim žiteljima: „Predragi, želim vam da počete u miru i da nađete mir u svojoj zemlji. Slogu bez mrtvih, bez ubijenih, bez straha, bez prijetnji, bez žrtava“. Sicilija se u tome trenutku nije nalazila u ratu niti se branila od jedne od takvih invazija s kojima se suočavala tijekom svoje mukotrpe povijesti. Međutim, nalazila se, kako je 1982. godine rekao kardinal Salvatore Pappalardo, u opsadi od strane dijela samih svojih stanovnika, pripadnika mafijaškog klana Cosa Nostra, koji su, osobito, osamdesetih i devedesetih godina prošlog stoljeća širili teror otokom čineći nezapamćene zločine i najokrutnija nasilja. Ivan Pavao II. je u Agrigentu uputio snažan i ozbiljan poziv pripadnicima mafije na obraćenje: „Oni koji snose krivnju za narušavanje mira, oni koji nose na svojoj savjesti tolike ljudske žrtve moraju shvatiti da se ne smije ubijati nevine. Bog je jednom rekao: ne ubij! A ja kažem odgovornima: obratite se! Jednom prilikom, jednoga dana, doći će Božji sud“. U istom tonu je i pismo sicilijanskih biskupa u kojem se ističe proročko značenje vapaja poljskog pape mafijašima da se obrate od morskoga i nepodnošljivog grijeha. „Svi su mafijaši grešnici, i oni s pištoljem i oni koji se skrivaju među takozvanim 'bijelim ovratnicima' (visokoobrazovani pripadnici srednjih i viših društvenih slojeva), oni za koje se zna da su mafijaši i oni koji se kriju u sjeni“, pišu biskupi. Muškarci i žene koji pripadaju mafiji, ističu biskupi, svojim grijehom isključuju same sebe iz zajedništva s Bogom i iz crkvenog zajedništva. Mafijaška zlodjela, bilo da se čine osobno bilo da se naređuju drugima da ih čine, su veoma težak grijeh. Mafijaške organizacije se u Pismu Sicilijanske BK naziva „grešnim strukturama“ jer svojim spletkama i nezakonitim trgovinama ustaju protiv Božje volje ostavljajući iza sebe tjelesnu smrt, ubijanjem drugih ljudskih bića, i izazivajući radikalnu smrt koja je nespojiva s vječnim životom. Grijeh je kodeks šutnje (omerta) onih koji svojom šutnjom pokrivaju mafijaška zlodjela, te tako postaju – svjesno ili nesvjesno – suučesnici, pojašnjavaju talijanski

biskupi. Još je pogubniji mafijaški mentalitet, pa i kad se izražava u svakodnevnom gestama malverzacija i neugasivoj žeđi za osvetom. Mafija je nespojiva s evanđeljem, ističu biskupi, te podsjećaju da kad je Ivan Pavao II. mafiju pozvao na obraćenje ona je uzvratila atentatima u Svetom Ivanu Lateranskom i Svetom Juraju u Velabru (San Giorgio al Velabro) u srpnju 1993., a zatim u rujnu iste godine ubojstvom oca Pina Puglisija, župnika u četvrti Palermo Brancaccio, koji je danas blaženik.

U pismu se ističe važnost obnove osjećaja pripadnosti zajednici vjernika i prepoznavanja vrijednosti komunitarne mistike utkane u pučku pobožnost. Nedopustivo je da se svetkovine Isusa Krista, njegove Majke Marije i svetaca pretvore u pseudoreligiozna slavlja, u profana proštenja, gdje se potiskuje autentični vjerski osjećaj a njegovo mjesto zauzima ekonomski interes i konzumeristička pomama, i gdje se više ne časti Gospodina već mafijaške bosove, ističu biskupi upozoravajući kako mnogi lokalni mafijaški klanovi instrumentaliziraju te pučke izraze pobožnosti. „Ne možemo se pomiriti s time da se razne oblike pučke pobožnosti pretvara u izraze čistog folklor, koje na razne načine instrumentaliziraju mafijaške obitelji pojedinih gradskih četvrti“, pišu sicilijanski biskupi. Primjećuju „neku vrstu shizofenije“ onih koji se „uključuju u mafijaške organizacije a nastavljaju svaki dan činiti znak križa i sudjelovati na nedjeljnoj misi, kao i u procesijama i sastancima bratovština, ne opažajući u tome nikakvo proturječje“.

Sicilijanski biskupi su svjesni da „mafija je problem koji se itekako tiče Crkve, njezine utkanosti u povijest i društvo određenih teritorija i sredina, kao i života njezinih članova, kako onih koji se odupiru širenju mafije tako i onih koji s njom surađuju“. Dok je crkvena zajednica u proteklim godinama prekinula „šutnju“ kojom je ranije bio obavijen fenomen mafije, danas, upozoravaju biskupi, prijeti opasnost da se sa šutnje prijeđe na prazne riječi koje nisu proročke i ne uspijevaju prodrijeti do srca mafijaša. Zato pozivaju da se vjernicima ponudi interaktivnu, praktičnu katehezu posvećenu toj temi te da se za to iskoristi svaku dobru prigodu kao što su katehetska poduka za mlade, u koju se mora uključiti i djecu mafijaša, tečajevi formacije za mlade i odrasle, svečanosti primanja sakramenata krštenja, euharistije i potvrde, homilije na pogrebu žrtava ali i pogrebu pokojnih članova mafije.

Na kraju „muškarcima i ženama pripadnicima mafije“ biskupi ponavljaju opomenu svetog Ivana Pavla II.: „Obratite se!“ te poziv pape Franje od 21. veljače 2015: „Otvorite svoja srca Gospodinu, Gospodin vas čeka i Crkva vas prihvaća“.

Pismo završava molitvom pravednom i milosrdnom Gospodinu da udijeli svima oprostjenje, svjetlo da „razlikuju dobro od zla“, te hrabrost „da žive pravdu i izaberu svetost“.

Mons. mr. sc. Matija Matičić kod pape emeritusa Benedikta XVI.

Vatikan, 11.5.2018. (IKA) - U petak 11. svibnja predvečer u vrtu samostana Mater Ecclesiae papa emeritus Benedikt XVI. primio je biskupskog vikara Riječke nadbiskupije i rektora katedrale u Rijeci mons. mr. sc. Matiju Matičića. Prije susreta zajedno su molili kronicu, a nakon molitve zadržali su se u privatnom razgovoru više od pola sata. Papa emeritus s velikom radošću primio je pozdrave i molitve od riječkog nadbiskupa mons. dr. Ivana Devčića komentirajući "drago mi je da me se sjeća, a ja ću se sjetiti njega u molitvama". Povod susreta bile su tri nove knjige o 380. obljetnici polaganja kamena temeljca za katedralu sv. Vida (15. 6. 1638 - 15. 6. 2018.) nedjeljnih i blagdanskim ABC

propovijedi na Evanđelja pod naslovom "Dok nam je putem otkrivao Pisma" koje je mons. Matija nedavno objavio, a prefekt Apostolske palače pape Franje i osobni tajnik pape emeritusa Benedikta XVI. nadbiskup mons. Georg Gänswein je zaželio da ih osobno preda papi. Ovo vrijedno djelo mons. Matija posvetio je papi Benediktu XVI. uz zahvalu za sva njegova pisana djela. Knjige će biti dostupne od 12. lipnja u izdanju Glasa Koncila kada će biti i predstavljene u katedrali sv. Vida u 19 sati. Papa emeritus je zamolio da ga se posebno u molitvi preporuči zagovoru bl. Alojzija Stepinca.

Papa uputio poruku talijanskim dnevnim novinama

Vatikan, 12.5.2018. (IKA) - U vrijeme kada svi govore i miješaju se, ali nisu svi spremni slušati i promišljati, uloga je profesionalnih informacija potrebna više nego ikad – napisao je papa Franjo u poruci koja je 12. svibnja objavljena na stranici talijanskih dnevnih novina La Stampa.

Danas su sredstva društvenog priopćavanja opće raširena sredstva koja ljudima na raspolaganje daju velike mogućnosti. No, upravo to umnažanje ponud#257; informacija i mrežnih internet stranica, čini još važnijom ulogu stručnih novinara i kvalitetnog novinarstva – napomenuo je Sveti Otac a prenosi Hrvatski program Radio Vatikana.

Potrebno je novinarstvo koje ne poštuje samo pravila profesionalne etike nastojeći dati istinitu vijest, nego koje također zna u teškoj situaciji u kojoj živimo predložiti dobru vijest temeljito proučenu o kojoj se već raspravljalo i koja uvijek poštuje dostojanstvo osobe – istaknuo je Papa i nastavio – Potrebno nam je izvještavanje koje ne pada u neplodne suprotnosti, u površnost i u brbljanje. Izvještavanje koje se ne zadovoljava samo opisivanjem onoga što je već u središtu pozornosti, koje ne zaboravlja teške situacije o kojima nitko ne govori, i koje se ne umara osjetljivo i ponizno govoriti o životima ljudi posebno pazeći na nezaštićene, posljednje, odbačene i one koji nemaju moć.

Trebamo vijesti koje su u stanju govoriti o složenoj stvarnosti u kojoj živimo, a da ne upadaju u jednostavne obrasce i propagandu – napisao je Sveti Otac i zaključio – Dnevnim novinama La Stampa koje obnavljaju svoj vanjski izgled i Vatican Insideru, mrežnoj stranici La Stampe, koja je posvećena vjerskim vijestima, želim da svojim čitateljima uvijek nude dobre i istinite informacije.

Biskupi iz Republike Kongo upozoravaju na rastuće probleme u zemlji

Biskupi pozivaju međunarodno zajednicu da pomognu narodu koji gladije u provjeri međunarodnoga duga i suzbijanju korupcije

Brazzaville, 15.5.2018. (IKA) - Na kraju izvanrednoga zasjedanja održanoga 8. i 9. svibnja u Brazzavilleu, biskupi su Republike Kongo objavili poruku u kojoj su izrazili čvrsto uvjerenje da teškoće koje pogađaju zemlju već najmanje tri godine, proizlaze iz ustavne reforme s kojom se opozicija nije složila. U demokratskom režimu, nijedna reforma koja je potaknula snažne napetosti i prosvjede, nije narodu donijela nikakvu korist; stoga bi promjena Ustava u tim podjelama stavila u opasnost društveni mir – upozorili su biskupi još za Božić 2014. godine, te podsjetili sada na to u poruci poslanoj agenciji Fides koju prenose Vatikanski mediji.

Ustavnim referendumom održanim 2015. godine prihvaćen je novi Ustav koji je predsjedniku Denisu Sassou Nguessu dopustio da se kandidira na izborima 2016. godine, i na kojima je pobijedio unatoč snažnom protivljenju opozicije i

dijela naroda. Što pak reći o krizi u departmanu Pool? – upitali su biskupi misleći na jugoistočno područje zemlje koje od 1998. godine potresaju kriza i oružani sukobi, te unatoč brojnim mirovnim sporazumima i razvojačenju boraca, narod i dalje živi u nesigurnosti i nasilju. Biskupi su stoga u poruci istaknuli da je za rješenje krize u tom departmanu potrebno iznijeti na svjetlo dana njezine uzroke i posljedice i, ponajviše, istaknuti odgovornost i jednih i drugih.

Što se pak tiče gospodarstva, narod je gladan, i to toliko da je samo jedan obrok dnevno u obiteljima, koji je bio postao pravilo, sve više povlastica. Međutim, sve se to ne može objasniti padom cijene nafte – upozorili su biskupi te upitali kako su iskorišteni golemi prihodi iz razdoblja izobilja, i zašto je država prihvatila dogovore o dugu koji su toliko nepovoljni za javne blagajne. Slijedom toga plaće nisu isplaćene, zdravstveni i obrazovni sustavi su u raspadu, cijene prehrambenih proizvoda su u stalnom porastu, osim cijene piva koja se stalno smanjuje – primijetili su biskupi.

Među prijedlozima koje nude, biskupi su Republike Kongo u poruci istaknuli iskreni dijalog među političkim snagama; međunarodnu provjeru duga te zemlje; te ustanovljenje neovisnoga tijela za suzbijanje korupcije. Članovi su biskupske konferencije na kraju uputili apel vladama sjevernih zemalja, da pomognu narodu Republike Kongo vratiti novac koji se – kako su napisali – nekažnjeno čuva kod vas. Ta bi sredstva mogla kod nas poslužiti za razvoj – istaknuli su biskupi.

Prilog dokumenti

Trebamo biti ljudi Uzašašća

Papin nagovor uz molitvu Kraljice neba u nedjelju 13. svibnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas se u Italiji i u drugim zemljama slavi svetkovina Uzašašća Gospodinova. To slavlje u sebi sadrži dva elementa. S jedne strane usmjerava naš pogled prema nebu gdje proslavljeni Isus sjedi s desne Bogu (usp. Mk 16, 19), a s druge nas podsjeća na početak poslanja Crkve. Zašto? Zato što Isus koji je uskrsnuo i uzašao na nebo šalje svoje učenike da propovijedaju evanđelje po čitavom svijetu. Zbog toga nas Uzašašće potiče da podignemo svoj pogled prema nebu da bismo ga odmah zatim usmjerili prema zemlji i ostvarivali zadaće koje nam uskrsli Gospodin povjerava.

To je ono na što nas poziva današnji evanđeoski odlomak u kojem događaj Uzašašća slijedi neposredno nakon poslanja koje Isus povjerava učenicima. Radi se o bezgraničnom poslanju, doslovno bez granica, koje nadilazi ljudske snage. Naime, Isus kaže: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju" (Mk 16, 15). Zadaća koju Isus povjerava maloj skupini jednostavnih ljudi i bez velikih intelektualnih sposobnosti čini se zaista previše smionom! Ipak, ta neznatna družba, nevažna pred velikim silama svijeta, poslana je u svaki kutak svijeta donijeti Isusovu poruku ljubavi i milosrđa.

Taj se Božji plan može ostvariti samo snagom koju apostolima daje sam Bog. U tome smislu, Isus im jamči da će ih Duh Sveti podupirati u njihovu poslanju. On kaže: „Primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje" (Dj 1, 8). Tako se to poslanje moglo ostvariti, a apostoli su započeli to djelo koje su potom nastavili njihovi nasljednici. Poslanje koje je Isus povjerio apostolima nastavilo se stoljećima a nastavlja se i danas: ono zahtijeva suradnju svih nas. Svatko je sa svoje strane, po snazi krštenja koje je primio, osposobljen naviještati evanđelje. Upravo nas krštenje osposobljava pa i potiče biti misionari, naviještati evanđelje.

Uzašašće Gospodinovo na nebo, uvodeći novi oblik Isusove prisutnosti među nama, traži da imamo takve oči i srce da ga možemo susresti, da mu možemo služiti i svjedočiti ga drugima. Trebamo biti ljudi Uzašašća, to jest tražitelji Krista na putovima našega vremena, noseći Njegovu riječ spasenja sve do na kraj zemlje. Na tome putu u braći susrećemo samog Krista, osobito u najsiromašnijima, u onima koji u svom tijelu trpe iskustvo teških i ponižavajućih oblika starog i novog siromaštva. Kao što je na početku uskrsli Krist poslao svoje apostole snagom Duha Svetoga tako i danas šalje sve nas istom snagom kako bi postavio konkretne i vidljive znakove nade. Da bi nam dao nadu, Isus je otišao na nebo i otvorio vrata neba i nade kako bismo i mi došli tamo.

Neka Djevice Marija, Majka rassetog i uskrslog Gospodina, koja je nadahnjivala vjeru prve zajednice učenika, i nama pomogne uzdizati svoja srca kako nas liturgija potiče činiti. Istodobno, neka nam pomogne imati "noge na zemlji" i hrabro sijati evanđelje u konkretnim situacijama života i povijesti.

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre,

izražavam posebnu blizinu dragom narodu Indonezije, osobito kršćanskim zajednicama grada Surabaye pogođenim teškim napadima na nekoliko crkava. Uzdižem svoju molitvu za sve žrtve i njihovu rodbinu. Zajedno uzdignimo

molitvu Bogu mira da zaustavi to nasilje, te da u srcima svih ne bude mjesta za osjećaje mržnje i nasilja, nego pomirenja i zajedništva. Pomolimo se u tišini.

Danas se obilježava Svjetski dan sredstava društvene komunikacije na temu: „Fake news – odnosno lažne vijesti – i novinarstvo mira". Pozdravljam sve medijske djelatnike, posebno novinare koji se zauzimaju za istinite vijesti, pridonoseći pravednom i miroljubivom društvu.

[...]

Budući da je današnji dan posvećen majkama, molim jedan pljesak za mame! Želim pozdraviti sve mame i zahvaliti im za njihovu službu čuvarica obitelji. Spominjem se i majki koje nas gledaju s neba i nastavljaju nas čuvati molitvom. Uzdignimo svoju molitvu nebeskoj Majci, koju danas, 13. svibnja slavimo pod nazivom Gospa Fatimska, da nam pomogne nastaviti svoj put.

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!